

ผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

พัชรินทร์ กษรัตน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ พัชรินทร์ ละครรัตน์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน)

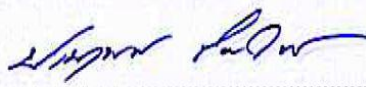

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ นลินี บำเรอราช)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญญา ทองสอน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ นลินี บำเรอราช)

.....กรรมการ
(ดร. ปานเพชร ร่มไทร)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 2 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ นลินี บำเรอราช กรรมการที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้องตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.อุดม รัตนอัมพรโสภณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อิทธิเดช น้อยไม้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพิน ชูชื่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร และ ดร.ปานเพชร ร่มไทร ที่ได้ให้ความกรุณาและความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัษอุทิศ) ตลอดจนคณะครูและนักเรียนในโรงเรียนที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้ง พี่ ๆ น้อง ๆ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนตลอดจนท่านอื่น ๆ ที่มีได้เอ่ยนามในที่นี้ ที่มีส่วนช่วยให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงจะได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

พัชรินทร์ คชรัตน์

54920973: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)

คำสำคัญ: การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4 PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
 พัชรินทร์ คชรัตน์: ผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจ
 ในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (THE EFFECTS OF USING 4PSC
 MODEL TO DEVELOP THAI LANGUAGE READING COMPREHENSION FOR
 PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ปริญญา ทองสอน,
 ศษ.ด., นลินี บำเรอราช, C.A.G.S. 173 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจ
 ในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ก่อนเรียนและหลังเรียนศึกษา
 พฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC
 และศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC
 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนวัดท่าเกวียน
 (สัษอุทิศ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีจำนวนนักเรียน 45 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม
 (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นฐานในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
 ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจ
 ในการอ่านภาษาไทย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
 ด้วยการ ใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยระหว่างเรียน
 ของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC และแบบวัดเจตคติ
 ของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC วิเคราะห์ข้อมูล
 โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (*t*-test dependent)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบ
 การสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. พฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอน
 อ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับดีเยี่ยม
3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC
 มีค่าเฉลี่ย 4.58 อยู่ในระดับสูงมาก

54920973: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; M.Ed. (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: THE EFFECTS OF USING 4PSC MODEL TO DEVELOP THAI LANGUAGE READING COMPREHENSION

PATCHARIN KOTCHARAT: THE EFFECTS OF USING 4PSC MODEL TO DEVELOP THAI LANGUAGE READING COMPREHENSION FOR PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS. THESIS ADVISORY COMMITTEE: PARINYA THONGSORN, Ph.D., NALINEE BUMREREAJ, C.A.G.S. 173 P. 2018.

The objectives of this study were 1) to compare learning achievements on Thai language reading comprehension by 4PSC model before and after using learning, 2) to study Thai Reading Behavior 4 students who use the 4PSC model while the students are learning and 3) study student's attitudes toward Thai language reading comprehension after the use of 4PSC model. The cluster random sampling was employed to select 45 students from Prathomsuksa 5/1 at Wattakwian (Sai-utit) School. They were students in the semester 2 of academic year 2017. The research tools were the learning package, plans of using 4PSC model, achievements test on Thai language reading comprehension by 4PSC model, Thai reading behavior observation forms and student attitude form toward Thai language reading comprehension through the use of 4PSC model. The statistics used were percentage, Mean, Standard Deviation and t-test dependent.

The results of the study were as follows:

1. The post test score on Thai language reading comprehension through the use of 4PSC model of Prathomsuksa 5 was significantly higher than the pretest score at .01 statistical level.
2. The Thai reading behavior during the studying through the use of 4PSC model of Prathomsuksa 5 students were at an excellent level.
3. The student attitudes toward Thai language reading comprehension through the use of 4PSC model was 4.58 which at was a moderate level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัษอุทิศ).....	10
สาระความรู้เกี่ยวกับการอ่าน.....	15
ความเข้าใจในการอ่าน.....	28
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน.....	35
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	54
พฤติกรรมการอ่านภาษาไทย.....	59
เจตคติต่อการเรียน.....	62
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	69
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	76
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	76
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	77
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	77

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	87
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
แบบแผนการทดลอง.....	88
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
5 สรุปผลและอภิปรายผล	96
สรุปผลการวิจัย.....	97
อภิปรายผล.....	97
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	102
บรรณานุกรม.....	104
ภาคผนวก.....	110
ภาคผนวก ก	111
ภาคผนวก ข.....	118
ภาคผนวก ค.....	144
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	173

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง 14
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้..... 15
3	ขั้นตอนการอ่านรูปแบบ 4PSC 48
4	เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายเจตคติแบบของลิเคิร์ต..... 69
5	สาระการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้..... 78
6	ค่าเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้..... 81
7	พฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอน อ่านแนว 4PSC 83
8	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน 93
9	ผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียน ด้วยใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 94
10	ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบ การสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 95
11	ค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่าน นิทาน เรื่อง คนช่างสังเกต ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน..... 119
12	ค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่าน นิทาน เรื่อง นกกระเจาบ ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน..... 120
13	ค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่าน บทความ เรื่อง การไหว้ครู: การแสดงความกตัญญูต่อผู้ให้ปัญญา ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน..... 121
14	ค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่าน บทความ เรื่อง ภัยจากขนมถุง ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน..... 122
15	ค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การอ่าน สารคดี เรื่อง เมืองแปดริ้ว ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน 123

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
16	ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การอ่าน สารคดี เรื่อง กลัวยพิชสารพัดประโยชน์ ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน.....	124
17	ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 การอ่านข่าว เรื่อง เด็กหญิงยอดกตัญญู ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน	125
18	ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 การอ่านข่าว เรื่อง ไอ้ด้วนเขาใหญ่ ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน	126
19	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบ การสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	127
20	ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่าน แนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	129
21	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจ ในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบ 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5	131
22	คะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	133
23	ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม ในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนด้วยการใช้รูปแบบ 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	136
24	ผลการศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบ การสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	137
25	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะที่ต้องการวัดของแบบวัด เจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบ 4PSC สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	138

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
26	ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาไทย ด้วยการใช้รูปแบบ 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่.....	139
27	ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาไทย ด้วยการใช้รูปแบบ 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	140
28	ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบ การสอนแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวม	142

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย	6
2	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามแนว SQ3R	37
3	แบบแผนการทดลอง	88

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นทักษะสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาชีวิต นอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ทั้งนี้เนื่องจากการอ่านเป็นพื้นฐานและเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ เป็นเครื่องมือในการรับรู้สิ่งต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมความคิดและสติปัญญา การอ่านเปรียบเสมือนกุญแจไขความรู้ที่มีอยู่มากมายในโลก ถ้านำเอาความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ ในการแก้ปัญหาให้สังคมแล้ว บุคคลเหล่านั้นจะเป็นพลเมืองดีของสังคม สังคมใดมีบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการอ่านอยู่มาก สังคมนั้นย่อมเจริญ และพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว (ฟองจันทร์ สุขยิ่ง, 2553, หน้า 8) โดยเฉพาะกับนักเรียนจะต้องฝึกอ่านอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอมากกว่าบุคคลอื่น เพราะมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการเรียน นักเรียนสามารถนำความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ ที่ได้จากการอ่านไปปรับปรุงตนเองให้เกิดความก้าวหน้า ในปัจจุบันการอ่านยังมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนมากขึ้น เพราะเป็นยุคของข้อมูล ข่าวสาร และเทคโนโลยี การอ่านจึงไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เฉพาะสื่อการอ่านที่เป็นหนังสือเท่านั้น ผู้อ่านสามารถเลือกอ่านจากสื่ออื่น ๆ ได้อีก เช่น อ่านจากข้อมูลที่สื่อทางอินเทอร์เน็ต หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่ให้ทั้งความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและความบันเทิง เพื่อให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าต่าง ๆ ให้ทันต่อเหตุการณ์ จะเห็นได้ว่า การอ่านเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์และน่าสนใจ ทำให้ผู้อ่านฉลาด รอบรู้ ทันโลก ทันเหตุการณ์ จึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน ฝึกฝนตนเองให้มีนิสัยรักการอ่าน เป็นนักอ่านที่มีคุณภาพ และใช้การอ่านเพื่อประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนดให้สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน และกำหนดตัวชี้วัดในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไว้ จำนวน 8 ข้อ คือ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง อธิบายความหมายของคำ ประโยค ข้อความที่เป็นการบรรยายและการพรรณนา อธิบายความหมายโดยนัยจากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะและปฏิบัติตาม อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ

อย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 44-46) ตัวชี้วัดดังกล่าวข้างต้นมุ่งให้นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดี อ่านแล้วเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน นักเรียนจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ ความคิด สติปัญญา พัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาตนเองได้ดีตามไปด้วย

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-Net) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัจอุทิศ) ในปีการศึกษา 2558 และ 2559 พบว่า ผลการทดสอบในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนโดยเฉลี่ยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ กล่าวคือ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 56.18 และ 57.21 ตามลำดับ โดยเฉพาะในสาระการอ่าน ปีการศึกษา 2558 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.14 ปีการศึกษา 2559 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 52.23 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2560) เห็นได้ว่าผลคะแนนเฉลี่ยในสาระการอ่านของปีการศึกษา 2559 ได้ลดต่ำลงอย่างมาก ทำให้ผลของคะแนนเฉลี่ยร้อยละในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยปีการศึกษา 2559 ได้ลดต่ำลง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาวิธีการสอนอ่านที่เหมาะสมเพื่อนำมาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียนในทุกระดับชั้นให้สูงขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะผู้รับผิดชอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียน และเป็นครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ร่วมกับครูผู้สอนที่รับผิดชอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นอื่น ๆ วิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้คะแนนเฉลี่ยในสาระการอ่านต่ำลงพบว่า นักเรียนไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่าน สาเหตุอาจเนื่องมาจากเทคนิควิธีการสอนอ่านซึ่งผู้สอนโดยทั่วไปมักจะเน้นการจำเนื้อหาของสิ่งที่อ่านมากกว่ากระบวนการ ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเน้นความจำ นักเรียนมีความสามารถเพียงแค่อ่านออก แต่ลำดับเหตุการณ์ไม่ถูกต้อง ตอบคำถามและจับใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้ ไม่มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ไม่รักการอ่าน จึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมและเจตคติที่ไม่ดีต่อการอ่านไม่รักการอ่าน ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้าหาวิธีการสอนอ่านให้นักเรียนเกิดความสนใจ เกิดทักษะในการอ่าน เพื่อให้นักเรียนได้อ่านหนังสือตามความสนใจ ได้รับความรู้ความเพลิดเพลิน และเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน มีพฤติกรรมและเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน อีกทั้งโรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัจอุทิศ) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน มุ่งจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัจอุทิศ) พุทธศักราช 2555 และตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้บรรลุผลตามมาตรฐานและตัวชี้วัดในทุกระดับชั้น

เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาพบว่ามีวิธีการสอนที่จะนำมาแก้ไขปัญหาด้านการอ่านอยู่หลากหลายวิธี และเหมาะสมกับการแก้ปัญหาการสอนอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ ได้แก่ วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R, วิธีการสอนอ่านแบบ DRA, วิธีการสอนอ่าน

แบบ KWL Plus และวิธีการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาขั้นตอนที่ดีและน่าสนใจของวิธีการสอนอ่านแต่ละแบบนั้น แล้วมาสังเคราะห์เพื่อนำไปกำหนดเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ที่มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมตัวก่อนอ่าน (Preparation before reading = P₁) ขั้นนี้เป็นการเตรียม โครงสร้างปัญญาของนักเรียนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมรับข้อมูลใหม่จากการอ่าน โดยการให้นักเรียนทบทวนประสบการณ์เดิมหรือโครงสร้างความรู้ที่มีอยู่เดิมของตนเอง กับหัวข้อหรือเนื้อหาเรื่องที่จะอ่าน แลกเปลี่ยนประสบการณ์เดิม และอ่านคร่าว ๆ เพื่อสำรวจสิ่งที่อ่าน ถ้าข้อเขียนที่ไม่เป็นรูปเล่ม แนะนำให้ดูชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทอ่าน เช่น หัวข้อเรื่อง ย่อหน้าต่าง ๆ และความยาวของเรื่อง ถ้าข้อเขียนที่เป็นรูปเล่มโดยให้ดูชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คำนำ สารบัญ ส่วนประกอบอื่น ๆ และความยาวของแต่ละบทหรือแต่ละตอน

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดประสงค์ก่อนอ่าน (Purposes for reading = P₂) ขั้นนี้เป็นการตั้งคำถามตัวเองว่า เมื่อดูชื่อเรื่องแล้วคาดคะเนว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร จะมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับอะไรบ้าง ต้องการมีความรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านบ้าง และคาดคะเนเวลาที่จะใช้ในการอ่านเมื่อรู้ความยาวของเรื่อง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติการอ่าน (Practice reading = P₃) ขั้นนี้เป็นการตั้งใจอ่านข้อความต่าง ๆ ไปตามลำดับ และคิดจับใจความเพื่อมุ่งหาคำตอบที่คาดคะเนไว้ล่วงหน้า หรือต้องการหาคำตอบที่ต้องการรู้ว่ามีหรือไม่ แล้วจดหรือเขียนสั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน และอ่านทบทวนเรื่องเดิมอีกครั้งว่าสิ่งที่จดไว้ถูกต้องตรงตามทีอ่านหรือไม่

ขั้นที่ 4 ผลิตผลจากการอ่าน (Produce reading = P₄) ขั้นนี้เป็นการพิจารณาถ้อยคำหรือข้อความที่จดบันทึกไว้ และสร้างแผนผังความรู้-ความคิด เพื่อจัดระบบความรู้ ความคิด ที่ได้รับจากการอ่าน พร้อมทั้งเขียนบันทึกเพิ่มเติมเพื่อการอ้างอิงต่อไป และบันทึกจำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่านรวมทั้งเทคนิควิธีการที่ใช้ในการอ่าน

ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing experience = S) ขั้นนี้เป็นการนำเสนอผลิตผลจากการอ่านในกลุ่มย่อย เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในขณะอ่าน ระบุปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น เสนอแนะข้อที่ควรปรับปรุง และชื่นชมในผลงานร่วมกัน

ขั้นที่ 6 สรุปบทเรียน (Concluding the unit = C) ขั้นนี้เป็นการประเมินวิธีการและผลการอ่านของตน สรุปผลการเรียนรู้ ความรู้ที่ได้รับจากการอ่าน แนวทางที่ควรปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาให้ดีขึ้น และระบุประเด็นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม ขั้นนี้ได้นำทฤษฎีที่เน้นความสัมพันธ์ของข้อความ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เน้นใจความสำคัญของสารเป็นหลักในข้อความหนึ่ง ๆ จะมีใจความสำคัญเมื่อผู้อ่านได้อ่านสารแล้วจะนำความสำคัญในแต่ละข้อความมารวมกัน โดยให้ต่อเนื่อง แล้วทำความเข้าใจใจความเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง

จากการศึกษาวิจัยจึงได้นำรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ที่มีขั้นตอนการฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่าน ช่วยให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างเป็นกระบวนการมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และเพื่อจะได้พัฒนาความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ อันจะมีผลต่อการทำให้ผลการทดสอบ O-Net ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีต่อไปสูงขึ้น และก่อให้เกิดประโยชน์สำหรับครูผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
2. นักเรียนสามารถนำประโยชน์จากการอ่านไปใช้ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ รวมทั้งในชีวิตประจำวันได้
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้สนใจที่มีปัญหาในการสอนอ่านสามารถนำการจัดการเรียนรู้การอ่านรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัษอุทิศ) อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 7 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 285 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัษอุทิศ) อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีจำนวนนักเรียน 45 คน ได้มาจากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นฐานในการสุ่ม ทั้งนี้ เนื่องจากระบบการจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนของโรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัษอุทิศ) จะใช้การลดระดับผลการเรียน มีทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อนในห้องเดียวกัน

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4 PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

2.2 ตัวแปรตาม

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
- พฤติกรรมการอ่านภาษาไทย
- เจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

3. เนื้อหา

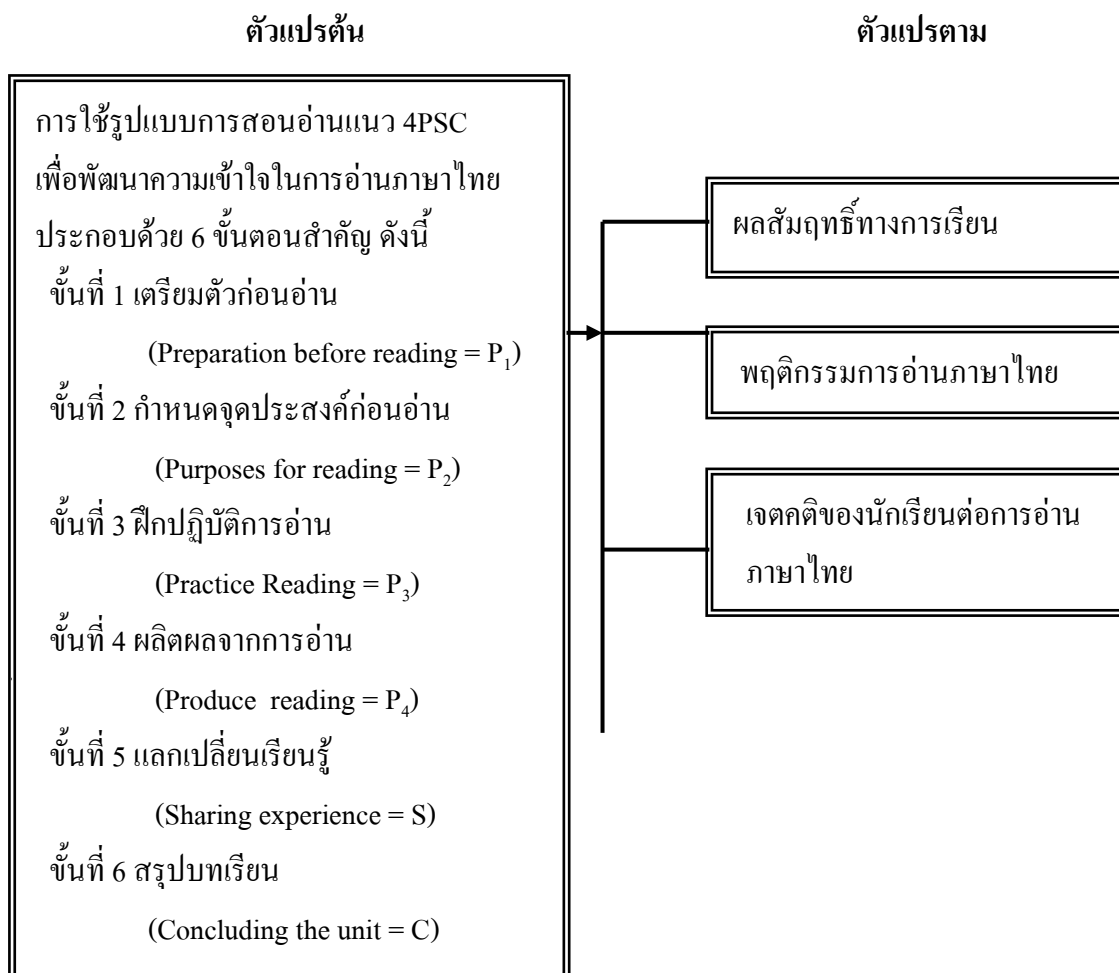
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยคัดเลือกบทอ่านจากหนังสือ สารานุกรม หนังสืออ่านประกอบ วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ได้แก่ นิทาน สารคดี บทความ และข่าวที่มีเนื้อเรื่องเหมาะกับวัยและความสนใจของนักเรียน

4. ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์ รวมระยะเวลา 16 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านที่ใช้กระบวนการคิด เพื่อค้นหาความหมาย ตีความ เรียงลำดับเหตุการณ์ สรุปความจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการสร้างความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ วัตถุประสงค์โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง การจัดการเรียนรู้การอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ออกแบบเพื่อฝึกให้นักเรียน

เกิดทักษะการอ่าน สามารถทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างเป็นกระบวนการ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมตัวก่อนอ่าน (Preparation before reading = P₁)

1) ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

2) ดูคร่าว ๆ เพื่อสำรวจสิ่งที่จะอ่าน

2.1) ข้อเขียนที่ไม่เป็นรูปเล่ม โดยให้ดูชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทอ่าน เช่น หัวข้อเรื่อง ย่อหน้าต่าง ๆ และความยาวของเรื่อง

2.2) ข้อเขียนที่เป็นรูปเล่ม โดยให้ดูชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คำนำ สารบัญ และส่วนประกอบอื่น ๆ ในแต่ละบทหรือแต่ละตอน และความยาวของแต่ละบทหรือตอน

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดประสงค์ก่อนอ่าน (Purposes for reading = P₂)

1) เมื่อดูชื่อเรื่องแล้วคาดคะเนว่าจะมีเรื่องราว เนื้อหาสาระเกี่ยวกับอะไรบ้าง และตั้งเป็นจุดประสงค์ที่ต้องการรู้เมื่อต้องอ่านเรื่องนี้ พร้อมทั้งคาดคะเนเวลาที่จะใช้ในการอ่าน

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติการอ่าน (Practice reading = P₃)

1) อ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ พร้อมตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน

2) ตั้งใจอ่านข้อความต่าง ๆ ไปตามลำดับอย่างละเอียด และคิดจับใจความเพื่อมุ่งหาคำตอบที่ได้ตั้งคำถามไว้แล้ว หรือหาคำตอบที่ต้องการรู้ว่า มีหรือไม่ และอาจตั้งคำถามเพิ่มเติมจากที่ตั้งไว้แล้ว

3) จดบันทึกสั้น ๆ เกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

4) อ่านทบทวนเรื่องเดิมอีกครั้ง ว่าสิ่งที่จดไว้ถูกต้องตรงตามที่อ่านหรือไม่

ขั้นที่ 4 ผลิตผลจากการอ่าน (Produce reading = P₄)

1) พิจารณาทบทวนข้อความที่จดบันทึกไว้

2) สร้างแผนผังความคิด เพื่อจัดระบบความรู้ความคิดที่ได้รับจากการอ่าน

3) เขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และบันทึกจำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่าน

ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing experience = S)

1) นำเสนอผลงานจากการอ่านและการทำแผนผังความคิด การสรุปใจความสำคัญ พร้อมทั้งข้อคิดที่ได้จากการอ่าน เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการอ่าน และระบุปัญหาหรืออุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นขณะอ่าน

2) เสนอแนะข้อที่ควรปรับปรุง และชื่นชมในผลงานร่วมกัน

ขั้นที่ 6 สรุปบทเรียน (Concluding the unit = C)

สรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับจากการอ่าน และระบุประเด็นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง เครื่องมือวัดผลการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสร้างเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน

5. พฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียน หมายถึง การกระทำที่นักเรียนแสดงออก ระหว่างเรียนตามขั้นตอนของการเรียนรู้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย โดยสังเกตได้จากพฤติกรรมการอ่าน ดังนี้

- 5.1 การร่วมกันสนทนาทบทวนความรู้เดิม
- 5.2 การคาดคะเนและตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้
- 5.3 การอ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ
- 5.4 การตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
- 5.5 การสรุปใจความสำคัญหรือข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน
- 5.6 การร่วมกันสรุปจากการอ่าน

ครูเป็นผู้บันทึกพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเป็นรายบุคคลระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC

6. แบบประเมินพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียน หมายถึง เครื่องมือในการสังเกตถึงการกระทำ การแสดงออก ความคิด และความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจ การอ่านภาษาไทยระหว่างเรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) ชนิด 2 ตัวเลือกคือ ปฏิบัติ และไม่ปฏิบัติ จำนวน 6 ข้อความ

7. เจตคติของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจการอ่านภาษาไทย ซึ่งสามารถวัดได้จากการตอบข้อคำถามในแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. แบบวัดเจตคติของนักเรียน หมายถึง เครื่องมือในการวัดความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจการอ่านภาษาไทย โดยใช้แบบวัดเจตคติ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบบลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 15 ข้อความ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าพร้อมทั้งนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัชอุทิศ)
2. สาระความรู้เกี่ยวกับการอ่าน
  - 2.1 ความหมายของการอ่าน
  - 2.2 จุดมุ่งหมายในการอ่าน
  - 2.3 กระบวนการอ่าน
  - 2.4 รูปแบบการอ่าน
  - 2.5 กลไกในการอ่าน
  - 2.6 ความสนใจในการอ่านของนักเรียน
  - 2.7 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
3. ความเข้าใจในการอ่าน
  - 3.1 องค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน
  - 3.2 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน
  - 4.1 การสอนอ่านแบบ SQ3R
  - 4.2 การสอนอ่านแบบนำทาง DRA
  - 4.3 การสอนอ่านแบบ KWL Plus
  - 4.4 การสอนอ่านแบบปฏิบัติการ
  - 4.5 รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC
5. ผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่าน
6. พฤติกรรมการอ่านภาษาไทย
7. เจตคติต่อการเรียน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัຍอุทิศ)

เนื่องจากปีการศึกษา 2552 โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัຍอุทิศ) ได้รับคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2552 ดังนั้นหลักสูตรโรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัຍอุทิศ) พุทธศักราช 2555 จึงเป็นหลักสูตรที่อิงมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลาง สาระความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกรอบหลักสูตรท้องถิ่น สาระสำคัญที่สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติม จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ได้ยึดเป็นแผนหรือแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตลอดจนการดำเนินการวัดและประเมินผลที่สะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข ความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ อีกทั้งมีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข

วิสัยทัศน์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัຍอุทิศ) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ มีความรู้และทักษะพื้นฐาน มีเจตคติที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนตามหลักสูตร โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัຍอุทิศ) พุทธศักราช 2555 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นั้น มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

1. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตร โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัຍอุทิศ) พุทธศักราช 2555 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร

มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล

ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

1.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้าง องค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

1.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรค ต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

1.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และ การอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและ ความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและ สภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

1.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตร โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัจอุทิศ) พุทธศักราช 2555 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 2.1 รักษาดี ศาสน์ กษัตริย์
- 2.2 ซื่อสัตย์สุจริต
- 2.3 มีวินัย
- 2.4 ใฝ่เรียนรู้
- 2.5 อยู่อย่างพอเพียง
- 2.6 มุ่งมั่นในการทำงาน
- 2.7 รักความเป็นไทย
- 2.8 มีจิตสาธารณะ

จากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัษอุทิศ) พุทธศักราช 2555 นี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้ยึดเป็นแผนหรือแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น ที่มุ่งพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพทั้งด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตเพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ผู้วิจัยจึงได้นำไปเป็นกรอบและแนวทางในการวิจัยต่อไป

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัษอุทิศ) ประกอบด้วย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

การจัดการเรียนการสอนสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้นผู้สอนต้องตระหนักว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยมีจุดเน้นในแต่ละสาระ ดังนี้

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ข้อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดง ความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4. หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม กับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจ บทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง และภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ดังนี้

คุณภาพผู้เรียน

เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ ได้ถูกต้อง อธิบายความหมาย โดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจ คำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด

ในที่นี้ผู้วิจัยจะศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	<p>อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง</p> <p>อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยาย และการพรรณนา</p> <p>3. อธิบายความหมายโดยนัย จากเรื่อง ที่อ่านอย่างหลากหลาย</p> <p>แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต</p> <p>อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม</p>	<p>การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการ์นต์ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา - ข้อความที่มีความหมายโดยนัย - การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ <p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน <p>การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้พจนานุกรม - การใช้วัสดุอุปกรณ์ - การอ่านฉลากยา - คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน - ข่าวสารทางราชการ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มีมารยาทในการอ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสม กับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน มารยาทในการอ่าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่
เกี่ยวกับการอ่านได้นำมาเป็นแนวทางในการเลือกบทอ่านให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของ
นักเรียน และนำตัวชี้วัดที่ได้กำหนดไว้มาเป็นแนวทางหรือกรอบในการกำหนดจุดประสงค์
การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ตารางที่ 2 จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้
1. คำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	1. การอ่านนิทาน
2. เขียนแผนภาพผังความคิดจากเรื่องที่อ่านได้	2. การอ่านบทความ
3. สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้	3. การอ่านสารคดี
4. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	4. การอ่านข่าว

สาระความรู้เกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะสำคัญสำหรับทุกคนที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านเป็น
ทักษะที่ทำให้ผู้อ่านใช้แสวงหาความรู้หรือข้อมูลต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา การหา
ความบันเทิง หรือแม้กระทั่งการทำงาน ทั้งเรื่องราวที่เกิดขึ้นใกล้ตัวหรือไกลตัวก็ตาม ทำให้เราเป็น
คนก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สามารถนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาตนเอง
ให้เป็นผู้มีความรู้ทัดเทียมผู้อื่น ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและการพัฒนาสังคม
ให้ดีขึ้น

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญในการรับความรู้ มนุษย์จะมีความสามารถในการเข้าใจความหมายของตัวอักษรในสิ่งพิมพ์ ตลอดจนสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งการเข้าใจความหมายไม่ใช่เพียงแค่เข้าใจเนื้อเรื่อง แต่มนุษย์สามารถที่จะแปลความ ตีความ ขยายความจากสิ่งที่เห็นได้ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ ประมวลออกมาเป็นความรู้ความคิด และนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสาร โดยมีผู้ให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, หน้า 1364) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ต้องออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 2) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสมองที่สลับซับซ้อนในการทำความเข้าใจ แปลความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์ กลุ่มคำหรือวลี ประโยค และเรื่องราวของสาระที่ผู้อ่านต้องตีความหมายของสิ่งที่อ่านออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยนำความรู้จากประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้เป็นเครื่องตัดสินใจว่าผู้อ่านนั้นอ่านแล้วเข้าใจถูกต้อง

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2547, หน้า 50) ได้ให้ความหมายการอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์ รับรู้ว่ามีผู้เขียนคิดอะไร พูดยอะไร หมายความว่าอย่างไร และสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2549, หน้า 6) ได้ให้ความหมายการอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ความคิด หรือสาระจากรายการที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ชลธิชา จันทร์แก้ว (2549, หน้า 42) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสมองในการรับสารจากสิ่งพิมพ์ แล้วใช้กระบวนการทางความคิดในการทำความเข้าใจ แปลความหมาย จากตัวอักษร สัญลักษณ์ กลุ่มคำ ประโยค และเรื่องราวของสาระที่ผู้อ่านต้องตีความหมายของ สิ่งที่อ่านออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยนำความรู้จากประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้เป็นเครื่องตัดสินใจ

การุณันท์ รัตนแสนวงษ์ (2550, หน้า 27) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การเข้าใจหนังสือด้วยการสังเกต พิจารณาและถ่ายทอดความรู้ความคิดของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน การตีความจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ เพราะการอ่านจะทำให้เราได้รับความรู้ข่าวสาร มีความคิดที่กว้างขวางขึ้น และยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลินใจอีกด้วย

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551, หน้า 87) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายและการทำความเข้าใจกับความหมายของลายลักษณ์อักษรที่ปรากฏ อย่างถ่องแท้ รวมถึงสิ่งเกี่ยวข้องและมีความหมายที่ปรากฏร่วมกับลายลักษณ์อักษรด้วย

ธนู ทดแทนคุณ และกานต์วี แพทย์พิทักษ์ (2552, หน้า 53) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้และแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมาย สัญลักษณ์ ที่สื่อความหมายต่าง ๆ มาเป็นความคิด ความรู้ และความเข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เพื่อที่ผู้อ่าน สามารถนำความจากสารนั้น ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์ (2553, หน้า 5-6) ได้แบ่ง ความหมายของการอ่านเป็น 3 กลุ่ม คือ การอ่านที่เน้นทักษะ หมายถึง การแปลความภาษาเขียน ผู้ภาษาพูดเพื่อให้เกิดความเข้าใจโดยอาศัยการฝึกฝนด้วยการอ่านอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดทักษะ การอ่านที่เน้นความหมายของคำ หมายถึง การมุ่งประเด็นไปที่กระบวนการรับรู้ตัวอักษรเพื่อค้นหา ความหมายของคำ และการอ่านที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน หมายถึง ผู้อ่านต้องรับรู้ แปลความ คาดคะเน และประเมินค่าเรื่องที่อ่าน โดยผู้อ่านต้องใช้กระบวนการคิดบวกกับ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เพื่อสร้างความหมายให้เกิดความเข้าใจ

วรรณิ โสมประยูร (2553, หน้า 128) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็น กระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมาย ของคำหรือสัญลักษณ์ โดยออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับ ผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การอ่านมิใช่เป็นเพียงการสื่อ ความหมายจากตัวอักษรที่ปรากฏเท่านั้น การอ่านยังเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตา สัมผัสตัวอักษรรับรู้และเข้าใจความหมาย เป็นปฏิสัมพันธ์ทางภาษากับความคิดระหว่างผู้เขียนกับ ผู้อ่าน ซึ่งต้องอาศัยความสามารถของผู้อ่านในการที่จะนำทักษะทางภาษา ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ประสบการณ์ หรือความรู้เดิมของผู้อ่านมาใช้เพื่อช่วยในการอ่าน ค้นหาความหมาย ในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการแสดงออก และนำความรู้ที่ได้จากสิ่งที่อ่านนั้น ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

จุดมุ่งหมายในการอ่าน

การอ่านที่ดีนั้นผู้อ่านควรมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ชัดเจนว่าต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่ อ่าน การกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านจะช่วยให้การอ่านเป็นไปตามทิศทางที่ต้องการและช่วยให้ การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพ

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2546, หน้า 90-92) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการอ่านไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ คนเราต้องการให้ความรู้ของตนงอกเงยขยายขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิมต้องการรู้ในสิ่งที่เป็นปัญหาไม่เข้าใจต่าง ๆ การอ่านจึงเน้นให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแขนงต่าง ๆ เพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยไม่จำเป็นต้องเป็นนักปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา เพื่อเข้าใจผู้อื่น เข้าใจตนเองดีขึ้น เพื่อรู้ความเป็นไปในโลกสถานที่ที่ห่างไกล คนที่แปลกเผ่าแปลกพันธุ์ และวัฒนธรรมที่ต่างออกไป เพื่อเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของตนและเพื่อทราบข่าวความเคลื่อนไหวของสังคมที่ตนอยู่

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ที่แสดงทรรศนะ ได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ วิจัยต่าง ๆ จะช่วยให้ทรรศนะของผู้อ่านกว้างขวางขึ้น การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับขั้นแนวความคิดของผู้เขียน พิจารณาเหตุผลและแรงจูงใจ ในการเขียนเรื่องนั้น ๆ ขึ้น เป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

3. อ่านเพื่อความบันเทิง สภาวะแวดล้อมมีอิทธิพลต่อจิตใจ อารมณ์และร่างกายของมนุษย์เป็นอันมาก บางครั้งก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย การอ่านหนังสือที่เนื้อหาสาระไม่เป็นวิชาการนัก จะช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความรู้ ความคิด ได้มีความสุขกับความไพเราะของภาษา ได้หัวเราะ ได้สนุก เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ตึงเครียด

4. การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติ คือ ต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการการยอมรับเข้ากลุ่มเพื่อน การมีหน้ามีตาได้รับความนับถือในสังคม ต้องการความสำเร็จในชีวิต ซึ่งในชีวิตจริงทุกคนจะสมปรารถนาไม่ทุกประการ การอ่านจะช่วยชดเชยให้ได้ การอาศัยหนังสือเพื่อแนวทางในการแก้ปัญหาของตน เพื่อสร้างบุคลิกภาพ ขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ หางานอดิเรกใหม่ ๆ เตรียมตัวหาเหตุผลสนับสนุนแนวคิดหรือข้อเสนอแนะของตนหรือหาข้อโต้แย้งที่มีเหตุผล เพื่อแสดงความคิดเห็น คัดค้านเพื่อสนองอารมณ์บางอย่างในขณะนั้น หรือสร้างสภาพอารมณ์ที่ต้องการ บางครั้งก็อยากรู้เรื่องใหม่แนวทางใหม่เพื่อเข้าใจตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับวิธีการดำรงชีวิต

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551, หน้า 91-92) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้

1. เพื่อค้นหาคำตอบหรือแสวงหาความรู้ผู้อ่านสามารถรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ได้ด้วยการอ่าน เพื่อนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านนั้นมาพัฒนาศักยภาพทั้งทางการรับรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทำ และทำให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี

2. เพื่อความบันเทิงหรือตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ เพื่อให้เกิดความสุขหรือมีอารมณ์ร่วมคล้อยตามไปกับเรื่องราวที่อ่าน หรือก่อให้เกิดความจรโลงใจที่ตอบสนองความต้องการทางอารมณ์หรือตอบสนองต่อความสนใจของผู้อ่าน

3. เพื่อประโยชน์ในการฝึกทักษะการออกเสียงให้ถูกต้อง ผู้อ่านจะต้องเปล่งเสียงออกมาตามตัวอักษรที่ปรากฏเป็นถ้อยคำต่าง ๆ โดยจะต้องให้สื่อความหมายให้ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องราวที่จะนำเสนอ

4. เพื่อประโยชน์ในการยกระดับจิตใจของผู้อ่าน เป็นการอ่านเพื่อพัฒนาความคิด จิตใจ และการกระทำต่าง ๆ ให้เป็นไปในทางดี เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

ธนู ทดแทนคุณ และกานต์วี แพทย์พิทักษ์ (2552, หน้า 53-54) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านเป็น 4 ประเภท คือ

1. การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อมุ่งให้ได้ความรู้ในเรื่องที่ต้องการศึกษา เพื่อเข้าใจในเนื้อหาต่าง ๆ เช่น การอ่านตำรา งานวิจัย ฯลฯ

2. การอ่านเพื่อความรอบรู้ เป็นการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับตัวเองมากขึ้น เช่น เหตุการณ์บ้านเมือง บทความต่าง ๆ ฯลฯ

3. การอ่านเพื่อหาคำตอบ เป็นการอ่านเพื่อต้องการคำตอบสั้น ๆ หรือสาระสำคัญ ๆ เท่านั้น เช่น การอ่านพจนานุกรม สารานุกรม ฯลฯ

4. การอ่านเพื่อความบันเทิงเพลิดเพลินใจ เป็นการอ่านเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ เช่น การอ่านเรื่องสั้น นวนิยาย เรื่องจำขัน ฯลฯ

วรรณิ โสมประยูร (2553, หน้า 128) ได้กล่าวว่า ถ้าผู้อ่านตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งไว้ จะช่วยให้การอ่านเกิดประสิทธิภาพ ซึ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านมีดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความ อ่านสารคดี

2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี

3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัวต่าง ๆ

4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์

5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้ เช่น อ่านข่าว

6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จ ส่วนใดเป็นของจริง เช่น การอ่านคำโฆษณา

ต่าง ๆ

7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร

8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ

9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะกับเนื้อเรื่องและเหมือนกับพูด เช่น อ่านบทละครต่าง ๆ

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านดังกล่าวพอสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การอ่านประสบผลสำเร็จ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการ หรือความสนใจของผู้อ่าน โดยมี

จุดมุ่งหมายสำคัญคือ อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ความเพลิดเพลินผ่อนคลาย และเพื่อนำไปใช้พัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาความรู้ ความสามารถ การนำประโยชน์จากการอ่านไปใช้ได้มากขึ้น เพียงใคนั้นจึงขึ้นอยู่กับความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่าน

กระบวนการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 62-63) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนาการตีความระหว่างการอ่าน ผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน กระบวนการอ่าน มีดังนี้

1. การเตรียมการอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำ ให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือ ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อหาความรู้ วางแผนการอ่านโดยอ่านหนังสือตอนใดตอนหนึ่งว่าความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยากมากน้อยเพียงใด รูปแบบของหนังสือเป็นอย่างไร เหมาะกับผู้อ่านประเภทใด คาดความเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เตรียมสมุด ดินสอ สำหรับจดบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่ สำคัญขณะอ่าน
2. การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ตลอดเล่มหรือเฉพาะตอนที่ต้องการอ่าน ขณะอ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอนด้วยการอ่านเร็วจะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้อ่านช้า ซึ่งจะสะดวกคำอ่านหรืออ่านย้อน ไปย้อนมา ผู้อ่านจะใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน
3. การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะจดบันทึกข้อความที่มีความสำคัญ หรือเขียนแสดงความคิดเห็น ตีความข้อความที่อ่าน อ่านซ้ำในตอนที่ไม่เข้าใจเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ขยายความคิดจากการอ่าน จับคู่กับเพื่อนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านบทกลอนจะต้องอ่านทำนองเสนาะดัง ๆ เพื่อฟังเสียงการอ่านและ เกิดจินตนาการ
4. การอ่านสำรวจ ผู้อ่านจะอ่านซ้ำโดยเลือกอ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำและภาษาที่ใช้ สำรวจโครงเรื่องของหนังสือเปรียบเทียบหนังสือที่อ่านกับหนังสือที่เคยอ่าน สำรวจและเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องและการลำดับเรื่อง และสำรวจคำสำคัญที่ใช้ในหนังสือ
5. การขยายความคิด ผู้อ่านจะสะท้อนความเข้าใจในการอ่าน บันทึกข้อคิดเห็น คุณค่าของเรื่อง เชื่อมโยงเรื่องราวในเรื่องกับชีวิตจริง ความรู้สึกจากการอ่าน จัดทำโครงงานหลักการอ่าน เช่น วาดภาพ เขียนบทละคร เขียนบันทึกรายงานการอ่าน อ่านเรื่องอื่น ๆ ที่ผู้เขียนคนเดียวกันแต่ง อ่านเรื่องเพิ่มเติม เรื่องที่เกี่ยวข้องโยงกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

จากกระบวนการดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนาการตีความระหว่างการอ่านผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน

รูปแบบการอ่าน

รูปแบบการอ่านนั้นหมายถึงข้อความที่อธิบายให้เข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการอ่านเพื่อจับใจความซึ่งมีหลายรูปแบบ นักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบของการอ่านในลักษณะที่แตกต่างกัน บางคนเน้นพฤติกรรมกรรมการอ่าน แต่บางคนเน้นองค์ประกอบกรรมการอ่าน ดังนั้น ครูจึงควรเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับวิธีสอน รูปแบบที่นิยมใช้มีดังนี้ (สุนันทามัน เศรษฐวิทย์, 2545, หน้า 56-62)

1. รูปแบบการอ่านที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ผู้ส่งสารจะส่งสารไปยังผู้รับสาร ผู้ส่งสารอาจเป็นผู้พูดหรือผู้เขียน ส่วนผู้รับสารคือผู้ฟังและผู้อ่าน ในการอ่านอาจมีเสียงรบกวนเกิดขึ้น เพราะช่องทางการส่งสารจำกัด ผู้อ่านจึงไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการอ่านข้อความ นอกจากนั้น การขาดประสบการณ์การรู้จักคำและความหมายของคำก็ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการข้อความได้เช่นกัน ผู้อ่านจึงควรควบคุมข้อบกพร่องดังที่กล่าวมา ปัญหาการอ่านก็ลดน้อยลง รูปแบบการอ่านนี้ผู้เสนอมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูระมัดระวังจำกัดช่องทางที่เกิดจากเสียงรบกวนและสิ่งเกี่ยวข้องอื่น ๆ อันมีผลทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสน

2. รูปแบบการอ่านที่เน้นความหมาย ผู้เสนอรูปแบบนี้คือ K.S. Goodman ได้อธิบายว่าเมื่อผู้อ่านรับสารและส่งออกไป ผู้อ่านจะค้นหาความหมายของคำ ประโยค และข้อความตลอดเวลา สมองจะทำหน้าที่ตัดสินใจว่าข้อความที่อ่านนั้นมีความหมายอย่างไร ผู้อ่านอาจต้องใช้ความรู้เดิมมาช่วยตัดสินใจ การอ่านตามรูปแบบนี้จึงเป็นกระบวนการ บน-ล่าง บน หมายถึง สมองล่าง หมายถึง สาร อาจกล่าวได้ว่า ภาษาพูดเปรียบเสมือนพื้นฐานสำหรับให้ความหมายในการอ่าน การรับสัญญาณหรือสัญลักษณ์ที่ต่างกัน ในบางครั้งไม่ได้ทำให้ความหมายของคำแตกต่างกัน สารที่ผู้รับได้อ่านหรือฟังจะถูกส่งไปที่สมองเพื่อจัดระเบียบให้เข้าใจความหมาย แล้วจึงถ่ายทอดออกมาเป็นการพูดให้สังคมรับรู้และเข้าใจความหมายตรงกัน

3. รูปแบบการอ่านล่าง-บน (Bottom-up) เป็นการอ่านที่เน้นความสำคัญของสาร โดยมุ่งให้ผู้อ่านศึกษารายละเอียด และทำความเข้าใจกับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ ผู้อ่านต้องรู้จักความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่องก่อนที่จะเริ่มอ่าน แล้วจึงลงมืออ่านอย่างละเอียดจนเข้าใจ สมองจึงทำหน้าที่จับใจความสำคัญเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป รูปแบบการอ่านชนิดนี้จะใช้เมื่อสารที่นำมาเป็นสื่อการอ่านมีคำยากหลายคำ หรือร้อยละ 50 ขึ้นไป ผู้อ่านจึงต้องศึกษาคำที่ปรากฏในเรื่องให้เข้าใจก่อนแล้วจึงอ่านให้จบเรื่อง

4. รูปแบบการอ่านบน-ล่าง (Top-down) เป็นแบบการอ่านที่เน้นความสำคัญของสมอง ทำหน้าที่จับใจความของเรื่องให้ได้ แล้วจึงศึกษาความหมายของคำยากภายหลังที่อ่านจบเรื่องแล้ว รูปแบบการอ่านชนิดนี้จะเน้นการจับใจความสำคัญ ต่อจากนั้นจึงทำการวิเคราะห์เนื้อเรื่อง ประโยค และคำ เพื่อเข้าใจความหมายในส่วนที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อย ขั้นสุดท้ายจึงอ่านซ้ำอีกครั้งหนึ่ง รูปแบบการอ่านชนิดนี้จะใช้เมื่อสารที่นำมาเป็นสื่ออ่านอยู่ในระดับปานกลางหรือง่าย กล่าวคือ ผู้อ่านรู้จักคำในสารเกินร้อยละ 60 ขึ้นไป จึงสามารถจับใจความของสารได้

กลไกในการอ่าน

การอ่านหนังสือของคนปกติขึ้นอยู่กับกลไกในการอ่าน 2 ด้าน คือ กลไกการใช้สายตา และกลไกทางสมอง เพื่อการรับรู้ความหมายแล้วเกิดเป็นความเข้าใจ กลไกการอ่านเริ่มจากการใช้ตาดูตัวหนังสือแล้วเคลื่อนตามองคำไปเรื่อย ๆ แล้วหยุดดูสลับกันไปอย่างรวดเร็ว คำต่าง ๆ ที่ผ่านสายตาไปทุกช่วงการจับสายตานั้นจะเป็นภาพคำในใจ ส่วนกลไกทางสมองเกี่ยวกับการคิดในขณะที่อ่านนั้น สัมพันธ์กับกลไกการใช้สายตา เริ่มจากเมื่อสายตามีการมองดูตัวหนังสือแล้ว สมองเกิดการรับรู้และระลึกความจำเกี่ยวกับตัวหนังสือ (ซึ่งเป็นคำ วลี ประโยค และข้อความ) นั้น แล้วคิดความหมายของตัวหนังสือจะเกิดเป็นความเข้าใจภาษาหนังสือนั้นจนเกิดเป็นความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

นลินี บำเรอราช (2545, หน้า 43-44) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันนักจิตวิทยาให้ความสำคัญที่จะศึกษาเรื่องการทำงานของสมองที่สัมพันธ์กับการอ่านมากขึ้น และให้ความสนใจที่จะศึกษาว่า ทำอย่างไรจึงจะทำให้บุคคลสามารถรับข้อมูลข่าวสารด้วยสมองทั้งสองซีกซ้ายและซีกขวาไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งมีประสิทธิภาพกว่าการใช้สมองซีกเพียงด้านเดียว ทั้งนี้เป็นผลมาจากการศึกษาค้นคว้าของ สเปอริ (Sperry) ผู้ได้รับรางวัลโนเบลในปี ค.ศ. 1981 พร้อมกับเพื่อนร่วมงานจากการวิจัยเกี่ยวกับการทำงานของสมองทั้งสองซีก ซึ่งพบว่า มนุษย์ใช้สมองซีกซ้ายและซีกขวาในหน้าที่ต่างกัน กล่าวคือ สมองซีกซ้ายจะควบคุมร่างกายด้านขวา และทำหน้าที่วิเคราะห์เมื่อมีการรับข้อมูลข่าวสาร การใช้คำพูด สัญลักษณ์ ตัวเลข การใช้เหตุผล และการลำดับความต่อเนื่อง คนถนัดขวาคือคนใช้สมองซีกซ้าย ส่วนสมองด้านขวาจะทำหน้าที่แตกต่างจากสมองด้านซ้าย แต่จะทำงานร่วมกัน สมองซีกขวาจะควบคุมร่างกายด้านซ้าย และทำหน้าที่เกี่ยวกับการสังเคราะห์ สิ่งต่าง ๆ ในภาพรวม ความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ด้านภาพ โครงสร้าง ความเหมือน ความแตกต่างและการใช้ปัญญา อย่างฉับพลัน คนที่ถนัดซ้ายมีแนวโน้มใช้สมองซีกขวามากกว่าอีกซีกหนึ่ง แต่มักไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนจากสังคม วิธีอ่านที่ฝึกใช้สมองทั้งสองซีก ควรเริ่มอ่านโดยวิธีสำรวจการอ่าน คือ อ่านอย่างคร่าว ๆ พอให้ทราบประเด็นความใหญ่ ๆ ก่อนว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร แล้วจึงอ่านในลักษณะวิเคราะห์เพื่อเข้าใจรายละเอียด จนสามารถตีความ สรุปความ เขียน โครงสร้างหรือแผนภูมิของเรื่องที่ได้ อ่านได้ ตลอดจนสามารถแสดงความคิดเห็นต่อข้อเขียนที่ตนอ่านได้

กลไกการคิดในขณะที่อ่านนั้น ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้พื้นฐานเดิม หรือประสบการณ์เดิม ที่มีอยู่ เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในบทอ่านที่กำลังเผชิญอยู่ ดังที่ ออซูเบล (Ausubel) กล่าวว่า ความรู้พื้นฐานที่ทุกคนมีอยู่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ความรู้ใหม่ หรืออีกนัยหนึ่ง ความรู้ใหม่จะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียนนั้นต้องอาศัยความรู้เดิม การอ่านข้อความต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจ ผู้อ่านต้องมีความรู้พื้นฐานเดิมหรือประสบการณ์เดิมก่อนการอ่านหลายประการ

ความสนใจในการอ่านของนักเรียน

การอ่านหนังสือของบุคคลมีสาเหตุมาจากแรงกระตุ้นภายในตัวของแต่ละบุคคลซึ่งมักเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสนใจและความต้องการของตน ถ้าครูได้เรียนรู้ความสนใจในการอ่านของนักเรียน ครูก็จะสามารถเลือกหนังสือหรือบทเรียนสำหรับฝึกได้ตรงหรือสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน

มีการศึกษาสำรวจความสนใจในการอ่านหนังสือของเด็กวัยต่าง ๆ มาเป็นเวลานานแล้ว มีผลยืนยันว่าเด็กที่มีอายุใกล้เคียงกันมักชอบอ่านหนังสือแนวเดียวกัน เด็กหญิงกับเด็กชายถึงจะมีอายุใกล้เคียงกันแต่จะชอบอ่านหนังสือไม่เหมือนกัน ความสนใจในหนังสือของเด็กแต่ละช่วงอายุแตกต่างกัน มีดังนี้ (รัฐจวน อินทรกำแหง, 2525 อ้างถึงใน นลินี บำเรอราช, 2545, หน้า 100-102)

เด็กอายุ 8-9-10 ปี อ่านหนังสือได้มากขึ้น สนใจชีวิตจริงมากขึ้นดังนั้นเด็กจึงชอบหนังสือสารคดีสั้น ๆ ที่ให้ความรู้ ขณะเดียวกันก็ยังชอบหนังสือนิทานนิยาย สำหรับเด็กหญิงมักชอบอ่านเรื่องสนุกเกี่ยวกับนางฟ้า เทวดา เรื่องสวย ๆ งาม ๆ เรื่องเกี่ยวกับเด็ก การแต่งตัว การจัดบ้าน ส่วนเด็กชายมักชอบเรื่องผจญภัย เรื่อง โลก โผน ดิน เต็ม นวนิยายวิทยาศาสตร์ การเดินทางในอวกาศ เรื่องเครื่องยนตร์กลไก และเรื่องกีฬา

เด็กอายุ 11-12 ปี อ่านหนังสือได้คล่อง สนใจการอ่าน ชอบเรื่องการค้นคว้า การประดิษฐ์ชีวิตสัตว์ เด็กหญิงมักชอบเรื่องชีวิตภายในบ้าน เด็กชายมักอ่านเรื่องเครื่องยนตร์กลไก เรื่องลึกลับ รวมทั้งเรื่องกีฬาด้วย

สรุปได้ว่า ความสนใจในการอ่านโดยทั่วไปแตกต่างกันตามวัยและตามเพศ เด็กส่วนใหญ่จะชอบอ่านหนังสือในเรื่องที่เขาสนใจ และความสนใจของเด็กมักเกี่ยวข้องกับสิ่งที่อยู่รอบตัวหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของเด็กในแต่ละช่วงอายุ และขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านหนังสือของเด็ก การใช้ภาษาของเด็ก ภาษาที่ใช้ในหนังสือ ความสั้นยาวของเรื่อง และการดำเนินเรื่อง ซึ่งอาจมีลักษณะการดำเนินเรื่องที่ง่ายหรือซับซ้อน ครูผู้สอนการอ่านควรเข้าใจเรื่องจิตวิทยา ความสนใจในการอ่านของเด็กด้วย ผู้วิจัยจึงได้เลือกสารคดีสั้น ๆ ที่ให้ความรู้เหมาะกับวัยของนักเรียนมาเป็นบทอ่าน เพื่อพัฒนาทักษะความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการอ่าน

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับอภิปัญญา (Metacognition theory)

ครอส และปารีส (Cross & Paris, 1988, p. 131) ได้กล่าวถึงทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition Theory) ว่าเป็นแนวคิดหนึ่งของจิตวิทยาการเรียนรู้ หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดของตนเอง สามารถควบคุมความคิดตลอดจนประเมิน วางแผนและจัดระบบความคิดตนเองได้ รวมถึงวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ โดยต้องมีการวางแผน ควบคุม การตรวจสอบ และประเมินผลการเรียนรู้ อภิปัญญา (Metacognition) เป็นความเข้าใจถึงกระบวนการทางปัญญา (Cognitive process) กล่าวคือ ผู้เรียนรู้ตัวว่าตนคิดอะไรคิดอย่างไร ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจของตนเองได้ สามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดให้เหมาะสมได้ อภิปัญญาต่างจากปัญญาหรือการคิดทั่วไป (Cognition) ตรงที่ปัญญาเป็นการคิดเชิงสรุปเปรียบเทียบหาเหตุผลแก้ปัญหาวิเคราะห์ สังเคราะห์หรือนำไปใช้ แต่อภิปัญญาเป็นการคิดที่รู้ตัวว่าคิดอะไร มีวิธีการคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองได้

ฟลาวเวลล์ (Flavell, 1979, p. 906) กล่าวว่า อภิปัญญา หมายถึง การเรียนรู้ที่จะเรียนในลำดับแรกเป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ และเป็นการพัฒนาตนเองในฐานะที่เป็นผู้เรียน ลำดับที่สองเป็นการวางแผนการเรียนรู้ และ ลำดับที่สามเป็นการค้นหาและเลือกใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ความรู้ในทางอภิปัญญา (Metacognitive knowledge) เป็นความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เรียนและการรู้จักตนเอง เช่น “ฉันรู้ว่าการเรียนไวชากรณ์เป็นเรื่องยากสำหรับฉัน”
2. ประสบการณ์ในทางอภิปัญญา (Metacognitive experience) เป็นการใช้ความคิดอย่างมีสติและรู้สึกตัว เช่น รู้สึกและเข้าใจว่าตัวเองไม่เข้าใจ หรือเข้าใจในสิ่งนั้น ๆ
3. เป้าหมายหรืองาน (Goals and tasks) เป็นการกำหนดจุดประสงค์หรืองานที่จะทำได้ให้แน่นอน
4. การกระทำและกลวิธี (Action and strategies) วิธีการที่บุคคลใช้เพื่อไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย ตัวอย่างเช่น การตรวจสอบความก้าวหน้าของการทำงาน หรือการตัดสินใจว่าจะพยายามเดาคำความหมายของคำศัพท์ และเมื่อไม่สามารถเดได้แล้วจึงไปเปิดพจนานุกรม

ในปัจจุบันได้มีการนำอภิปัญญามาใช้กับกิจกรรมการอ่าน จึงเกิดคำว่า Metacomprehension ซึ่งหมายถึง การที่ผู้อ่านตระหนักและควบคุมตัวเองในขณะที่ทำความเข้าใจ และเลือกใช้กลวิธีในการสร้างความหมายสิ่งที่อ่าน บราวน์ (Brown, 1980 cited in Fitzgerald, 1983,

p. 250) กล่าวว่า Met comprehension ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ประการ คือ

1. ท่านรู้เมื่อท่านรู้ (You know when you know and when you don't know) หมายถึง การที่เราตระหนักว่าเมื่อไรเราเข้าใจ และเมื่อไรเราไม่เข้าใจ
2. ท่านรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ท่านรู้ (You know what it is that you know)
3. ท่านรู้ว่าอะไรคือสิ่งจำเป็นที่ต้องรู้ (You know what it is that you need to know)
4. ท่านรู้ประโยชน์ของกลวิธีที่นำมาใช้ (You know the usefulness of intervention strategies) ในการอ่าน

สรุปได้ว่า ทฤษฎีอภิปัญญา เป็นพื้นฐานของจิตวิทยาการเรียนรู้ในการเรียนภาษา ช่วยให้การอ่านบรรลุตามเป้าหมาย เกี่ยวข้องกับความตระหนักรู้และการควบคุมกลไกที่ใช้ในกระบวนการอ่าน การใช้กระบวนการคิดอย่างรู้ตัว และใช้สติปัญญาในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน รู้จักเลือกกลวิธีในการอ่านเพื่อให้การอ่านนั้นบรรลุตามจุดมุ่งหมาย

2. ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม (Schema theory)

มีแนวความคิดเชื่อว่าประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมีผลต่อการเรียนรู้ เพราะในการเรียนรู้ ผู้เรียนจำเป็นจะต้องนำความรู้เดิมที่เก็บสะสมไว้เข้ามาช่วยในการตีความเพื่อความเข้าใจความรู้ใหม่ ได้ดีขึ้น

รูเมลฮาร์ท (Rumelhart, 1981, p. 4) ให้ความหมายของประสบการณ์เดิมว่า หมายถึง โครงสร้างข้อมูลที่ชี้แทนความหมายของแนวคิดกว้าง ๆ ที่เก็บสะสมไว้ในความทรงจำ โดยข้อมูลที่เก็บสะสมไว้นั้นอาจเป็นแนวคิดเกี่ยวกับสิ่งของ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องมีขั้นย่อย ๆ ประกอบด้วยแนวคิดย่อย ๆ และอธิบายแนวความคิดย่อย ๆ เหล่านั้น เพื่อให้เข้าใจระบบของการรวมแนวคิดย่อย ๆ มาเป็นแนวความคิดรวมหรือความรู้

ในส่วนของการอ่าน การใช้ทฤษฎีประสบการณ์เดิมเข้ามามีบทบาทในส่วนของการตีความ สิ่งที่อ่าน การทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน เพราะประสบการณ์เดิมจะช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างของข้อความที่ซับซ้อน เข้าใจเนื้อเรื่องอย่างมีเหตุผล รูเมลฮาร์ท (Rumelhart, 1981, p. 22) ได้อธิบายว่า การที่มนุษย์จะเกิดความเข้าใจในการอ่านได้นั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ทางภาษาและความรู้ทั่วไปมาช่วยในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง เพราะข้อเขียนต่าง ๆ เป็นเพียงข้อมูลทางภาษาเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องพยายามสร้างความหมายขึ้นมาเองโดยนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่เข้ามาสัมพันธ์กับข้อเขียน

โครงสร้างประสบการณ์เดิมจะไม่มีจบสิ้น แต่จะคงมีไว้เพื่อสะสมข้อมูลใหม่ตามแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีโครงสร้างเป็นแนวคิดของการเพิ่มพูน โครงสร้างลงไปในกระบวนการที่เรียกว่า การเติมช่องว่างในโครงสร้างประสบการณ์เดิมจะมีช่องว่างอยู่ และช่องว่างนี้จะถูกเติมเต็ม

ด้วยประสบการณ์ส่วนตัว และสิ่งที่ได้มาจากการอ่านเมื่อช่องว่างมีความสมบูรณ์ความเข้าใจก็จะเกิดขึ้นนอกจากการเพิ่มพูน โครงสร้างจะก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านแล้ว บางครั้งจะต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเดิมที่มีอยู่ให้สามารถเข้ากับข้อมูลใหม่ด้วย เพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์ในการตีความและทำให้เกิด โครงสร้างความรู้ใหม่ ๆ ขึ้นจากทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม จะทำให้ครูผู้สอนมีแนวทาง ในการสอนอ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้น คือเมื่อครูผู้สอนเตรียมให้นักเรียนอ่านข้อความ หรือเนื้อเรื่องครูจะต้องเข้ามามีบทบาทในการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนให้เกิดขึ้น และเหมาะสมกับสิ่งที่อ่านในบางครั้งเรื่องที่อ่านอาจจะเป็นสิ่งที่นักเรียนไม่คุ้นเคย ครูควรสร้างภูมิหลังที่จำเป็นให้นักเรียนก่อนที่จะสั่งให้นักเรียนอ่านหรือควรให้มีการอภิปรายร่วมกันเป็นการกระตุ้นประสบการณ์เดิม หรือแนวคิดเพื่อให้นักเรียนมีข้อมูลเล็กน้อยก่อนที่จะได้อ่านข้อมูลใหม่ ซึ่งจะเป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนสร้าง โครงสร้างความรู้ใหม่ขึ้นมาได้

สรุปได้ว่า ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม มีความเชื่อว่า ภูมิหลัง (Background) ของผู้อ่านจะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น เมื่อสิ่งที่อ่านสอดคล้องกับภูมิหลังหรือความรู้เดิมของผู้อ่านที่มีอยู่ก่อนแล้ว ความสามารถในการอ่านเป็นกระบวนการสร้างเรื่องขึ้นใหม่ตามอนุมานของผู้อ่านเอง ซึ่งผู้อ่านจะต้องอาศัยความรู้จากประสบการณ์ของตนเองเข้ามาช่วยตีความสิ่งที่อ่าน ความเข้าใจในการอ่านเกิดจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยความรู้เดิมเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่านบทอ่าน

3. ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivist theory)

ทฤษฎีการสร้างความรู้ (ชนาธิป พรกุล, 2554, หน้า 72-73) มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางเขาวานปีญญาของพือาเจต์ (Piaget) และวีกอทสกี (Vygotsky) เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในบริบทที่ผู้เรียนสร้างความรู้ในขณะที่ได้รับประสบการณ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยมีความเชื่อว่า ผู้เรียนจะเข้าใจอย่างถ่องแท้ เมื่อเขารู้จักสิ่งนั้นด้วยตนเองอย่างต้นตัว เขาจะต้องจัดกระทำกับข้อมูลใหม่ด้วยความรู้ที่มีอยู่ และถ้าข้อมูลใหม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับความรู้เดิม จะเกิดความขัดแย้งขึ้นในใจและจะต้องหาทางแก้ไข การสร้างความรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

3.1 โครงสร้างทางปัญญา (Schema) หรือความรู้เดิม โครงสร้างทางปัญญาเป็นที่เก็บข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกัน เกิดจากการนำข้อมูลที่มีจำนวนมากมาจัดใหม่ให้เป็นระบบที่มีความหมาย โครงสร้างทางปัญญาอาจหมายถึง ลำดับขั้นตอนที่ถูกจัดระเบียบมาเป็นอย่างดีของมโนทัศน์ ทักษะหรือเหตุการณ์ ในการเรียนรู้เราจะใช้โครงสร้างทางปัญญาในขณะที่เรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โครงสร้างทางปัญญามีประโยชน์ในการช่วยให้เราเข้าใจข้อมูลหรือสถานการณ์ และยังช่วยในการเรียนรู้เรื่องใหม่ เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูล เขาจะพยายามนำข้อมูลใหม่ให้เข้าไปอยู่ในโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่ก่อน

3.2 กระบวนการทางปัญญา (Cognitive process) พีอาเจต์ (Piaget) ได้อธิบายว่า กระบวนการทางปัญญาเป็นกระบวนการจัดการกระทำกับข้อมูลในสมองของผู้เรียน เมื่อข้อมูล จากสิ่งแวดล้อมเข้าสู่สมองจะเกิดการเปลี่ยนแปลงระบบภายในเพื่อทำความเข้าใจหรือทำให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อมการเปลี่ยนแปลงนี้เรียกว่าการปรับตัว

3.3 ข้อมูลใหม่ หรือประสบการณ์ใหม่ เป็นข้อมูลที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมรอบตัว ในทางการศึกษาหมายถึง หลักสูตรหรือเนื้อหาที่ครูนำมาสอนเพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการ ด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเข้าใจโลกรอบตัว เป็นบุคคลที่มีความ รับผิดชอบ และมีทักษะการแก้ปัญหา การตัดสินใจเลือกเนื้อหาใดมาสอน มักจะดูเป้าหมาย เป็นสำคัญ แล้วเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมาย รวมถึงการพิจารณาความสามารถ ความรู้ และความสนใจของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้มีความเชื่อว่า การทำความเข้าใจทอ่าน เป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความคิดและความสร้างสรรค์อย่างมาก ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดของเขา พิจารณาส่งที่เขากำลังอ่าน และเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้รับจากบทอ่านเข้ากับความคิด หัวข้อเรื่องและ เหตุการณ์ที่เขาคุ้นเคย ผู้อ่านเป็นผู้มีบทบาทในการสร้างสรรค์ความหมายจากบทอ่าน โดยอาศัย ข้อมูลต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและใช้กระบวนการคิดในการเข้าใจบทอ่านด้วยตนเอง

4. ทฤษฎีที่เน้นความสัมพันธ์ของข้อความ

เป็นทฤษฎีที่เน้นใจความสำคัญของสารเป็นหลักในข้อความหนึ่ง ๆ จะมีใจความสำคัญ เมื่อผู้อ่านได้อ่านสารแล้วจะนำความสำคัญในแต่ละข้อความมารวมกัน โดยให้ต่อเนื่อง แล้วทำ ความเข้าใจ ใจความเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง ทฤษฎีนี้ยังแยกออกไปตามแนวคิดของนักการศึกษา ดังนี้ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2545, หน้า 56-58)

ทฤษฎีของทราบาซโซ (Trabasso) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้อง และมีความสัมพันธ์กัน 2 ประการ คือ ผู้อ่านรับรู้อารมณ์ ต่อจากนั้นจะทำการเปรียบเทียบโดยอาศัย ประสบการณ์เดิม ทฤษฎีนี้ได้เน้นว่าระดับการอ่านของผู้อ่านจะไม่คงที่ ในขณะที่อ่านข้อความ ผู้อ่านจะควบคุมเพียงโครงสร้างผิวเผินจนกว่าสารที่รับรู้จะได้รับการเปรียบเทียบ เช่น เมื่อเด็กอ่าน ประโยค “ฉันเห็นลูกบอลสีแดง” เมื่ออ่านเสร็จแล้ว หากยังไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนว่าสีแดง เป็นอย่างไรก็จำเป็นต้องอาศัยผู้รู้แนะนำช่วยตัดสินใจ เมื่อเด็กได้พบสิ่งของสีแดงก็จะใช้ประสบการณ์ ที่เคยมีมาก่อนพิจารณาและตัดสินใจได้ ดังนั้นลำดับขั้นตอนการอ่านพื้นฐานทฤษฎีนี้จึงแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรับสาร โดยใช้สายตารับรู้
2. การใช้ประสบการณ์เดิม ความจริง และภาพ ทำการเปรียบเทียบสารที่ได้รับว่าแตกต่าง ไปจากประสบการณ์เดิมหรือไม่ ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่รู้จัก ผู้อ่านจะอ่านทบทวน 2-3 ครั้ง จนกว่า จะตัดสินใจว่าอะไรคือคำตอบที่แท้จริง

3. คำตอบที่ได้จากการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม หรือโดยอาศัยความรู้จากแหล่งอื่น มาช่วยตัดสินใจนั้น ถือว่าเป็นความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

ทฤษฎีของเชซและคลาร์ก (Chase and Clark) เป็นทฤษฎีที่เน้นความสัมพันธ์ของใจความ ที่อ่านจากประสบการณ์เดิม โดยมีขั้นตอนการอ่าน ดังนี้

1. ผู้อ่านจะรับสารแล้วทำการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของจริงและภาพ ถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าว หรือยังไม่มีคามแน่ใจ ก็จะใช้วิธีการอ่านซ้ำข้อความนั้น

2. สารที่ให้ความรู้ในทางลบ จะใช้เวลาในการรับรู้ไวและนาน หมายความว่า เมื่อรับรู้แล้วจะเก็บไว้นานกว่าสารให้ความรู้เชิงบวก ซึ่งระยะเวลาในการเก็บจะสั้นกว่าหรืออาจลืมได้เร็วกว่าสารที่ให้ความรู้เชิงบวก เช่น มาลีเป็นเด็กดี เธอจึงได้รับคำชมเชยจากครู (บวก) นิดไม่ทำการบ้าน อาจถูกอาจารย์ตี 3 ที (ลบ)

3. ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ และความหมายของคำ จะได้รับการบันทึกไว้ในสมอง

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีเหล่านี้เน้นความสัมพันธ์ของคำ ประโยค และข้อความ ผู้อ่านจะต้อง รู้จักความหมายของคำ ชนิด หน้า ที่ รูปร่าง และสะกดได้ จะช่วยให้เข้าใจความหมายของเรื่องทั้งหมด นักการศึกษาได้ชี้ให้เห็นการทำงานของกระบวนการอ่านซึ่งคล้ายกับระบบการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ แท้ที่จริงเป็นการแยกให้เห็นว่าสมองจะต้องมีความรู้ในเรื่องอะไรบ้าง เป็นการชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสารกับสมองของผู้อ่านนั่นเอง ครูผู้สอนควรนำมาประยุกต์ใช้โดยการให้นักเรียนได้ฝึกฝนบ่อย ๆ เน้นการกระทำซ้ำ ๆ จัดหาเรื่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพิ่มขึ้น และทำให้นักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะจุดประสงค์เบื้องต้นของการอ่านโดยทั่วไป ก็เพื่อความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน จึงจะสามารถถ่ายทอดความรู้ความคิด จากเรื่องที่อ่านได้ มีนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

สมุทรร เซ็นเชาวิช (2549, หน้า 73) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละคนและถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน

สเตรง (Strang, 1969, p. 4) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นความสามารถในการจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ ผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านจะสามารถย่อใจความสำคัญ หรือสรุปโครงเรื่องของสิ่งที่อ่าน หรือสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ต่างๆ ของสิ่งที่อ่าน

เดอ ชองต์ (De Chant, 1982, p. 18) กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถสัมพันธ์ความหมาย ให้เข้ากับคำอ่านได้ถูกต้อง สามารถเลือกความหมายที่ถูกต้องจากบริบทได้ ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี หรือไม่ขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐานทางความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ทักษะทางสมองที่มีต่อประสบการณ์เดิม และทักษะทางภาษาของผู้เขียน

คาร์ (Carr, 1983, p. 27) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นการตีความเรื่องที่อ่าน จากประสบการณ์ของผู้อ่าน โดยใช้ความรู้เดิมในการตีความและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

เชฟเพิร์ด (Shephard, 1983, p. 79) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านที่สามารถใช้ความคิดติดตามสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ ผู้อ่านจะสามารถเข้าถึงจุดประสงค์ของผู้เขียนได้ก็ต่อเมื่อสามารถเข้าใจภาษาของผู้เขียนและสามารถตีความได้ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียนที่ต้องการสื่อถึงผู้อ่าน

แอนเดอร์สัน (Anderson, 1985, pp. 372-375) ได้นิยามความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านค้นหาความหมายที่ผู้เขียนเขียนไว้ในรูปของตัวอักษร ซึ่งการที่ผู้อ่านสามารถตีความหมายได้นั้นต้องอาศัยความสามารถด้านภาษา โครงสร้างของภาษา และความหมายนอกจากนี้ การอ่านเพื่อความเข้าใจถือเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน โดยผู้อ่านอาศัยความรู้เดิมมาช่วยในการคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องราวที่อ่าน

คาร์เรลล์ และอีสโฮลด์ (Carrell & Eisthold, 1986, p. 251) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า คือ ความเข้าใจในประโยคหรืออนุเจต โดยเฉพาะความเข้าใจรูปแบบการเรียบเรียงเรื่อง หรือโครงสร้างของข้อเขียนหรือสรุปในความหมายอย่างกว้างได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากงานเขียน

กู๊ดแมน (Goodman, 1989, p. 209) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า คือการสื่อสารระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยอาศัยมโนภาพ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการเรียนรู้ความหมายโดยรวมของภาษา ซึ่งผู้เขียนพยายามสื่อสารให้ผู้อ่าน สามารถคาดเดาเหตุการณ์ได้ เพื่อประมวลความคิดกับความหมายของภาษาจนสามารถสื่อสารเป็นภาษาพูดและภาษาเขียนได้

จากความหมายของความเข้าใจในการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านคือ ความสามารถของผู้อ่านที่ใช้กระบวนการคิด เพื่อค้นหาความหมาย ตีความ สรุปความ เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ในการสร้างความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ ซึ่งความเข้าใจในการอ่านนี้ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน

องค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน

การอ่านเป็นวิธีการหาความรู้ที่สำคัญที่สุด ผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากเรื่องที่อ่านเมื่อมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ต้องอาศัยความสามารถหรือใช้เทคนิควิธีในการทำ ความเข้าใจหลาย ๆ อย่างประกอบกัน มีการใช้ความจำ คิดถึงสิ่งที่เคยคิด เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งที่กล่าวในบทอ่าน แต่บางทีความจำก็เกิดจากการบูรณาการความคิด ความเข้าใจที่ได้จากการคิดในสิ่งที่อ่านได้เช่นกัน จึงมีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

สมุทร เซ็นเชาวิช (2549, หน้า 74) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยยาก
2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษ หรือตัดทิ้งไปได้
3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด
4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ ไม่สับสน
6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นได้อย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะ

นลินี บำเรอราช (2545, หน้า 29-33) กล่าวถึงการเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เข้าใจภาษาที่ผู้เขียนใช้สื่อสาร หมายถึง เข้าใจความหมายของคำ สำนวน วลี และประโยครูปแบบต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อเขียนนั้น
2. สามารถเดาความหมายของคำ ประโยค ละข้อความได้อย่างมีเหตุผล โดยการสังเกตบริบทต่าง ๆ เนื้อความต่าง ๆ ที่แวดล้อม เหตุการณ์ที่กล่าวถึงหรือเกี่ยวข้อง อารมณ์ และทัศนคติที่ผู้เขียนแสดงออกมาในข้อเขียนนั้น ๆ คนอ่านหนังสือเก่ง ๆ มักกล้าเดา และขอบเขตโดยใช้บริบทต่าง ๆ ทำให้เกิดความสนุกในการอ่านและรู้สึกว่าการอ่านนั้นท้าทายความสามารถของตนเอง อยากที่จะอ่านต่อไป ความสามารถในการเดาความหมายของคำต่าง ๆ นั้นนักอ่านหนังสือพิมพ์ เป็นประจำมักจะใช้อยู่เสมอ

3. สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของคำต่าง ๆ ที่รวมกันเป็นหน่วยความคิด คือ เข้าใจ ถ้อยคำในลักษณะที่เป็นกลุ่มคำ เป็นประโยค เป็นอนุเจต หรือเป็นย่อหน้าแต่ละย่อหน้าและสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของอนุเจตต่าง ๆ แต่ละตอน จัดลำดับความคิดที่ปรากฏตามแต่ละอนุเจตได้ จนสามารถเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด

4. นำประสบการณ์ส่วนตัว หรือความรู้เดิมของผู้อ่านมาเกี่ยวข้องกับหรือสัมพันธ์กับเรื่อง ที่อ่านเฉพาะหน้านั้น ถ้าข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้อ่านมีอยู่เดิมสอดคล้องกันกับเรื่องกำลังอ่านก็จะช่วยให้เกิด ความเข้าใจได้เร็วขึ้น เนื่องจากการเข้าใจเรื่องที่อ่านมักเกิดจากการเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ เข้าด้วยกัน ความเข้าใจหรือความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่นี้ก็จะถูกเก็บไว้ใช้สำหรับในการอ่านคราวต่อ ๆ ไป และก็จะถูกนำมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่านใหม่ในคราวนั้น ๆ อีกไปเรื่อย ๆ

5. รู้จักรูปแบบหรือโครงสร้างของงานเขียน นักอ่านส่วนมากยอมรับว่า การมีความรู้ เกี่ยวกับรูปแบบหรือโครงสร้างของงานเขียนประเภทต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจกลวิธี การเขียนเรื่อง หรือเข้าใจวิธีการนำเสนอเนื้อหาได้ดีขึ้น ทั้งนี้เพราะงานเขียนที่ต่างรูปแบบกันย่อมมี วิธีการนำเสนอด้วยกลวิธีต่างกัน

6. ใช้ลักษณะการอ่านหรือวิธีอ่านที่เหมาะสม ถ้าผู้อ่านใช้ลักษณะการอ่านต่างกัน ย่อมมีผลต่อการทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านต่างกัน เช่น

6.1 วิธีอ่านแบบข้ามคำ (Skimming) เป็นลักษณะที่ไม่อ่านทุกคำ อ่านแต่คำหลักหรือ กลุ่มคำที่สำคัญ โดยละคำที่เป็นส่วนขยาย การอ่านวิธีนี้เป็นทักษะการอ่านแบบหนึ่งที่ผู้อ่านทุกคน ควรฝึกฝนและใช้ให้เป็นประโยชน์ในการอ่านเพื่อค้นหาประเด็น โครงเรื่องหรือเรื่องที่ต้องการ ทั้งนี้ผู้อ่านจะต้องรู้จักใช้ชื่อเรื่องหรือหัวข้อใหญ่ให้เป็นประโยชน์ต่อการอ่านและการค้นคว้าต่อไป

6.2 วิธีอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) เป็นลักษณะที่อ่านแบบรวดเร็ว เพื่อหาคำ สำคัญ ข้อมูลหรือคำตอบที่เฉพาะเจาะจงบางประการที่ต้องการทราบ การอ่านวิธีนี้ผู้อ่านไม่มุ่งหวัง ทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

6.3 วิธีอ่านเพื่อต้องการทราบรายละเอียด เป็นลักษณะที่ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมาย ทั้งหมดของผู้เขียน เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาอย่างแท้จริง

7. ตั้งจุดประสงค์ในการอ่านไว้ก่อน การตั้งจุดประสงค์ไว้ก่อนอ่านจะช่วยทำให้การอ่าน แต่ละครั้งนั้นมีประสิทธิภาพมากกว่าการไม่กำหนดจุดมุ่งหมายไว้

8. ความสมบูรณ์ในตัวเองของเนื้อหาที่ปรากฏในงานเขียนนั้น ถ้าผู้เขียนสร้างงานขึ้นมา ด้วยความพิถีพิถัน คำนึงถึงความสมบูรณ์ของเนื้อหา การจัดหน้า การวางหัวข้อ การตั้งชื่อบทและ ตอนต่าง ๆ โดยให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย ๆ ย่อมมีส่วนทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างรวดเร็วด้วย

วิลเลียมส์ (Williams, 1986, pp. 3-7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะช่วยให้การอ่าน มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) ด้านการสะกดคำ และการอ่านออกเสียง
2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the language) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา
3. ความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) หมายถึง ความสามารถเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกันและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the world) ได้แก่ ลักษณะของข้อเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ
5. เหตุผลในการอ่าน และวิธีการอ่าน (Reason for reading and reading styles) ผู้อ่านแต่ละคนมีเหตุผลและความต้องการในการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งจะมีผลต่อการเลือกวิธีการอ่านอย่างไรให้เหมาะสม

วูล์ฟอล์ก (Woolfolk, 1990, pp. 254-255) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านอย่างเข้าใจ ซึ่งจะต้องตระหนักวิธีการทำความเข้าใจกับบทอ่าน ได้แก่

1. การอ่านเพื่อความหมายโดยรวมของบทอ่าน
2. การใช้อัตราเร็วในการอ่านให้เหมาะสมกับบทอ่าน
3. การรู้จักเลือกหาใจความสำคัญของบทอ่าน
4. การใช้ความรู้เกี่ยวกับคำเชื่อมประโยคว่า ชัดแจ้ง คล้อยตาม หรือเป็นเหตุเป็นผลกัน
5. การนำความรู้เดิมมาใช้ในบทอ่าน
6. การใช้บริบทในการตีความมาใช้ในบทอ่าน
7. การใช้ความรู้เกี่ยวกับกวีวิธีต่าง ๆ ที่จะช่วยแก้ไขความไม่เข้าใจที่เกิดขึ้น

มิลเลอร์ (Miller, 1990, p. 2) กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านตัวผู้อ่าน ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ความสนใจในการอ่านจุดประสงค์ในการอ่าน และความสามารถในการสะกดคำ
2. ด้านสิ่งที่อ่าน ซึ่งเกี่ยวกับความยากของคำที่ใช้ ลำดับคำหรือประโยคที่ใช้ความยาวของบทอ่าน และรูปแบบของบทอ่าน

จากการศึกษาองค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ ความรู้ในด้านภาษาคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ความรู้ทั่วไป การเดาความหมาย การแปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความสำคัญ การสรุปได้อย่างถูกต้องและนำไปอ้างอิงได้ ความรู้และประสบการณ์เดิมที่สามารถเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องที่อ่านได้ นอกจากนี้ผู้อ่านควรเลือกวิธีการอ่านที่เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการอ่านจะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ในการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน สิ่งสำคัญที่สุดที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงคือ ระดับความเข้าใจในการอ่าน เพื่อที่จะสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการอ่านได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งนักการศึกษาได้แบ่ง ระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

สมุทร เซ็นเชาวิช (2549, หน้า 9) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 2 ระดับคือ

1. ความเข้าใจแบบทันที เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ ต้องใช้คำศัพท์ต่าง ๆ มากพอ ต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญของจำนวนและประโยคต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้ ขณะอ่านจะต้องมีสมาธิแน่วแน่จึงจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้โดยตลอด
2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง คือ ความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรู้ ทักษะ และความสามารถในหลาย ๆ ด้านเป็นหลักใหญ่ เพื่อที่จะได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยทำความเข้าใจต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียนว่าต้องการจะให้ความเพลิดเพลิน อธิบาย ชี้แจง สั่งสอน หรือชักจูง นอกจากนี้จะต้องสามารถพิจารณา และไตร่ตรองหาข้อสรุปให้เป็นไปตามความนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการ ความเข้าใจแบบนี้จะต้องพึ่งเหตุผล อาศัยการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ต่าง ๆ หรือสิ่งที่ได้เคยพบเห็นมาแล้วในชีวิตเป็นสำคัญ

สมิธ (Smith, 1985, pp. 262-264) ได้จัดระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ระดับการอ่านตัวอักษร (Literal comprehension) เป็นระดับความเข้าใจขั้นต้นซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้โดยตรง
2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) หมายถึงการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ละเอียด และลึกซึ้งกว่าในระดับแรก
3. ระดับความเข้าใจขั้นวิจารณ์ (Critical reading) หมายถึงการที่ผู้อ่านสามารถใช้ความคิดของตนวิเคราะห์ ตัดสินและประเมินสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งในระดับนี้ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในระดับต้นและระดับขั้นตีความมาก่อนแล้วเป็นอย่างดี

มิลเลอร์ (Miller, 1990, pp. 4-7) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 4 ระดับดังนี้

1. ความสามารถในการแปลความ (Textually explicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมาได้ ในระดับนี้ผู้อ่านจะสามารถระบุความคิดหลัก ความคิดรองของเรื่อง ตลอดจนจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ หัวข้อเรื่องต่าง ๆ ในบทอ่านได้

2. ความสามารถในการตีความ (Textually implicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้โดยตรงในบทอ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้เหตุผลและความรู้ของตนเข้ามาช่วยตัดสินใจ ทำความเข้าใจกับบทอ่านนั้น ในระดับนี้ผู้อ่านจะสามารถตอบคำถามเชิงอ้างอิงสรุปและทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป ตลอดจนรับรู้ถึงอารมณ์ ความคิดและวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้

3. ความสามารถในการวิเคราะห์ (Critical reading) เป็นระดับความสามารถในการวิเคราะห์ ตีความ และประเมินเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถแยกความแตกต่างของข้อมูลที่อ่านได้ว่าอะไรหรือข้อเท็จจริง สามารถเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับข้อมูลที่พบจากแหล่งอื่น ๆ สามารถเข้าใจภาษาเชิงอุปมาอุปไมยที่ผู้เขียนนำมาใช้ ตลอดจนสามารถบอกได้ว่าผู้เขียนมีทัศนคติต่อเรื่องที่น่าเสนออย่างไร

4. ความสามารถในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Scripturally implicit comprehension) เป็นความเข้าใจในระดับสูงที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านนอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่านเพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาในบทอ่านนั้น ๆ

เรเกอร์ และเรเกอร์ (Raygor & Raygor, 1985, p. 145) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจขั้นตัวอักษร คือ ความสามารถในการเข้าใจเรื่องของคำ และความคิดของผู้เขียน

2. ความเข้าใจขั้นตีความ คือ ผู้อ่านไม่เพียงแต่รู้สิ่งที่ผู้เขียนเขียนเท่านั้น แต่ยังสามารถโยงไปถึงความสัมพันธ์ต่าง ๆ ของเรื่องได้ สามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในเรื่องกับประสบการณ์ส่วนตัวได้ สามารถเข้าใจลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล และสามารถตีความข้อความทั่ว ๆ ไปได้

3. ความเข้าใจขั้นตอนนำไปใช้ คือ ผู้อ่านสามารถประเมินความคิดของผู้เขียนได้ ไม่ว่าผู้อ่านจะยอมรับหรือปฏิเสธความคิดเห็นนั้นก็ตาม และผู้อ่านสามารถนำความคิดเห็นนั้นไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

นัททอล (Nuttall, 1996, pp. 188-189) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 5 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในสิ่งที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในบทอ่าน
2. ความเข้าใจในระดับตีความ (Interpretation comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในการตีความเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือการพยายามให้ได้ข้อเท็จจริงจากบทอ่านด้วยวิธีการต่าง ๆ
3. ความเข้าใจในระดับอ้างอิง (Inference comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในสิ่งที่ระบุไว้โดยนัยหรือไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในบทอ่าน
4. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (Evaluation comprehension) หมายถึง การตัดสินใจบทอ่านว่าผู้เขียนพยายามจะสื่อสารอะไร และทำได้เพียงใด
5. ความเข้าใจระดับตอบสนองส่วนบุคคล (Personal response comprehension) หมายถึง การที่ผู้อ่านตอบสนองต่อบทอ่านโดยตรง โดยไม่มีอิทธิพลของผู้เขียนเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่การตอบสนองนั้นจะต้องสอดคล้องกับสิ่งที่ปรากฏชัดในบทอ่าน กล่าวคือไม่ได้ตอบสนองเฉพาะในฐานะผู้อ่าน แต่เป็นการรวมเอาความรู้สึกของผู้เขียนเข้ามาด้วย ดังนั้นอย่างน้อยที่สุด การตอบสนองก็มาจากความเข้าใจในบทอ่าน และทักษะของผู้อ่านที่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมจึงทำให้ผู้อ่านรู้สึกอย่างนั้น

จากระดับความเข้าใจในการอ่านข้างต้นสรุปได้ว่า มีการแบ่งระดับความเข้าใจตั้งแต่ขั้นพื้นฐานคือความเข้าใจระดับตัวอักษร แล้วต่อไปยังขั้นการตีความ ขั้นวิจารณ์ และขั้นตอนนำไปใช้ ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับนักเรียน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนด้วยว่าครูผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในระดับใด มีวิธีการใดที่จะช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์หรือมีความสามารถในการอ่านแต่ละระดับ ซึ่งจะเป็นตัวนำไปสู่การเลือกเนื้อหา การวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ผู้วิจัยจึงกำหนดระดับความเข้าใจในการอ่านให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนคือความเข้าใจในระดับตีความ เพื่อจะได้พัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิผลมากที่สุด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน

จากการศึกษาวิธีการสอนอ่านที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย มีการจัดการเรียนรู้ในการสอนอ่านให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพที่น่าสนใจ ดังนี้

การสอนอ่านแบบ SQ3R

เดสส์ และเดสส์ (Deese & Deese, 1979) กล่าวว่า วิธีอ่านแบบ SQ3R นี้เริ่มโดย ฟรานซิส พี โรบินสัน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านที่มหาวิทยาลัยโอไฮโอ ได้ศึกษาเทคนิคการอ่านและ

แนะนำวิธีการอ่านให้กับนักเรียนจนประสบความสำเร็จเป็นเวลานาน จากนั้นจึงสรุปออกมาเป็นสูตรหรือวิธีการอ่านสั้น ๆ เพื่อให้จำง่าย คือ Survey Q3R หรือ SQ3R มี 5 ขั้นตอน สรุปได้ดังนี้ (เอมอร์เนี่ยมน้อย, 2551, หน้า 17-18)

1. Survey (S) ขั้นสำรวจ หมายถึง การสำรวจหนังสือ คู่มือผู้แต่ง ชื่อหนังสือ คำนำ เพื่อจุดมุ่งหมายและแนวคิดของผู้แต่ง สำรวจสารบัญ ดัชนี อภิธานศัพท์ ภาคผนวก บทสรุป แบบฝึกหัด เพื่อตรวจสอบสาระที่ปรากฏอยู่ในหนังสือทุก ๆ ที่ และอ่านสำรวจเนื้อเรื่องทั้งหมดอย่างรวดเร็ว

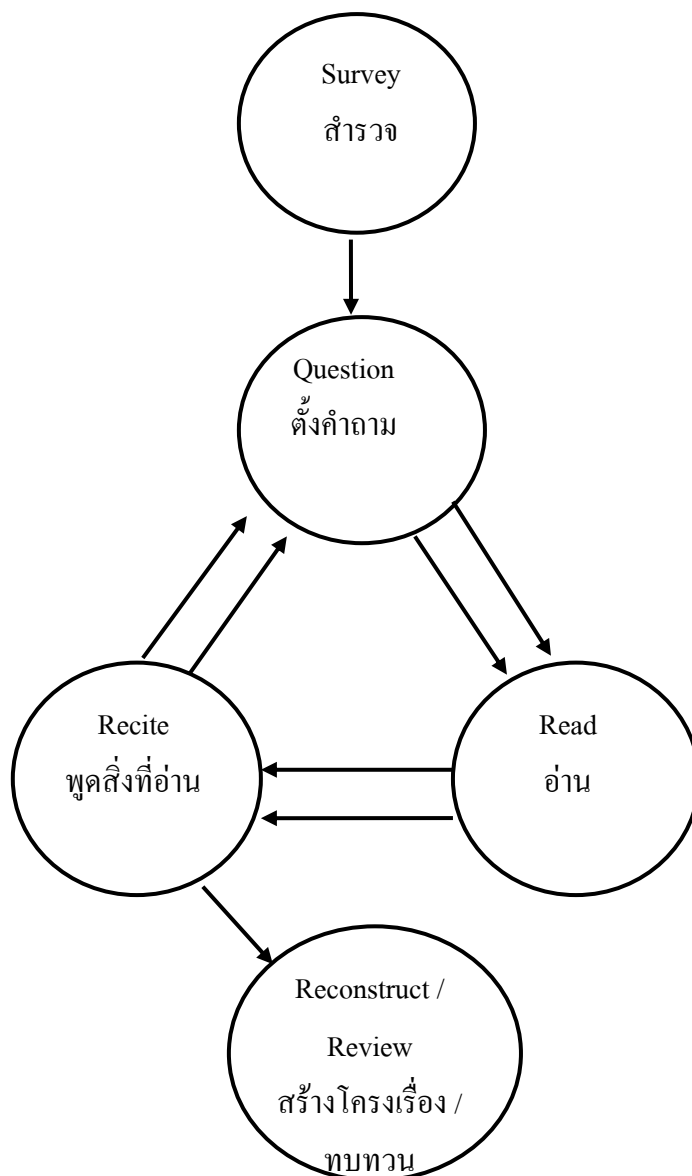
2. Question (Q) ขั้นตั้งคำถาม หลังจากอ่านอย่างสำรวจเสร็จแล้วตั้งคำถามถามตนเองว่า สิ่งที่ต้องการทราบคืออะไร และตั้งคำถามจากเนื้อเรื่องทีอ่านตามลำดับหัวข้อเรื่องในแต่ละย่อหน้า

3. Read (R1) ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ เป็นการอ่านอย่างละเอียดรอบคอบเพื่อจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า ชีตเส้นใต้เฉพาะส่วนที่สำคัญ ให้ความสนใจคำ วลี หรือประโยคที่พิมพ์ตัวเอนหรือตัวหนา การอ่านในขั้นนี้อ่านเพื่อตอบคำถามที่ผู้อ่านตั้งไว้ หากข้อความใดไม่เข้าใจให้บันทึกไว้เพื่อถามผู้สอน

4. Recite (R₂) ขั้นจดจำ เมื่อเข้าใจคำตอบและเนื้อหาจากการอ่านแล้ว ควรพยายามจดจำข้อความที่สำคัญโดยการจดบันทึกย่อหรือชีตเส้นใต้เพื่อเตือนความจำของตนเอง และพยายามถามตนเองว่าจากการอ่านครั้งนี้ได้ความคิดอะไรใหม่ ๆ บ้าง ทดสอบความจำโดยการปิดหน้ากระดาษแล้วดูบันทึกที่เขียนไว้ว่าจำได้หรือไม่ ถ้าตอบไม่ได้ให้ทบทวนคำถาม คำตอบ และท่องจำจากความเข้าใจ

5. Review (R₃) ขั้นทบทวน เป็นการทบทวนเรื่องราวทั้งหมดจากการอ่านบันทึกย่อ และทำบันทึกย่อจากความจำว่าถูกต้องและจำได้หรือไม่ ทบทวนจุดสำคัญใหญ่ ๆ และจุดสำคัญรองลงมาอีกครั้งหนึ่ง

เบอร์มีสเตอร์ (Burmeister, 1978 อ้างถึงใน นลินี บำเรอราช, 2545, หน้า 147-150) ได้เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามแนว SQ3R ไว้ดังนี้

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามแนว SQ3R

การจัดกิจกรรมแนว SQ3R

วิธีการนี้ใช้เมื่อนักเรียนอ่านได้โดยอิสระ เป็นแนวทางเลือกสำหรับครูเมื่อจะจัดกิจกรรมการสอนอ่านเป็นกลุ่มทั้งชั้น และอาจใช้กับกลุ่มนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ เช่น เมื่อครูมอบหมายให้นักเรียนอ่านหนังสือที่เป็นสาระความรู้ ครูอาจใช้วิธีการนี้เพื่อการแนะนำหนังสือแล้วให้นักเรียนทำกิจกรรมตามลำดับขั้น โดยครูเป็นแต่เพียงคอยกำกับตรวจสอบความถูกต้องและกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมขั้นสำรวจ (Survey) มีรายละเอียดดังนี้

1. ให้นักเรียนอ่านชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง เพื่อดูแนวคิดของเรื่องว่าจะโน้มเอียงไปทางใด มีแนวคิดอื่นที่จะเปรียบเทียบแนวคิดนี้หรือไม่
2. ให้นักเรียนพิจารณาสารบัญ เพื่อดูโครงเรื่องของหนังสือว่ามีบทมีตอนเกี่ยวกับอะไรบ้าง เพื่อให้ทราบภาพรวมของเรื่องทั้งหมด พร้อมทั้งให้คิดว่าจะยังขาดประเด็นสำคัญของเรื่องหรือไม่จะต้องพึ่งพาแหล่งข้อมูลอื่นเพิ่มหรือไม่
3. ให้นักเรียนอ่านคำนำ ศึกษาว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร เขียนเพื่อใคร
4. ให้นักเรียนสำรวจในแต่ละบทด้วยวิธีการต่อไปนี้
  - 4.1 อ่านชื่อบทหรือชื่อหัวข้อเรื่อง ข้อความที่บ่งชี้เนื้อความ หัวข้อเรื่องรองตามลำดับ
  - 4.2 ดูภาพประกอบ (ถ้ามี)
  - 4.3 อ่านข้อสรุป แล้วพยายามที่จะจำข้อสรุปของบท ก่อนที่จะสำรวจบทต่อไป
5. ให้นักเรียนอ่านคร่าว ๆ (กวาดสายตา) ในส่วนอภิธานศัพท์ คำแปลศัพท์ที่มีอยู่ในหนังสือ และส่วนเพิ่มที่เป็นภาคผนวกของหนังสือ
6. ท้ายสุด เริ่มอ่านแต่ละบทอย่างคร่าว ๆ ก่อนเริ่มอ่านจริงเพื่อจับความคิดสำคัญ (ทราบเรื่องโดยย่อ ๆ) ไว้ในใจก่อนที่จะอ่านบทนั้น ๆ แล้วคิดมีส่วนสำคัญอะไรบ้างที่ขาดหายไป

กิจกรรมขั้นตั้งคำถามในใจ (Question) มีรายละเอียดดังนี้

1. ให้นักเรียนดูที่ชื่อหัวข้อเรื่อง แล้วถามตัวเองว่าหมายถึงอะไร และคิดว่าจะหาคำตอบได้จากหัวข้อเรื่องได้ไหม
2. ให้นักเรียนตั้งคำถามถามตัวเองหลาย ๆ คำถาม ที่อยากจะรู้ตามขอบเขตของชื่อหัวข้อเรื่องนั้น

กิจกรรมขั้นอ่านในใจ (Read-R₁) มีรายละเอียดดังนี้

1. ให้อ่านในใจเพื่อจะหาคำตอบตามคำถามที่ตั้งไว้ในขั้น Q
2. ถ้าไม่มีคำตอบให้คิดต่อว่าจะหาคำตอบได้จากที่อื่น ๆ ได้อย่างไร เช่น อาจถามในชั้นเรียน หรือพยายามหาคำตอบในห้องสมุด หรือแหล่งความรู้อื่น
3. ให้นักเรียนคิดคำถามดี ๆ ที่จะถามในชั้นหรือคิดไว้เพื่อใช้หาคำตอบในห้องสมุด หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

กิจกรรมขั้นพูดตอบตัวเอง (Recite-R₂) มีรายละเอียดดังนี้

1. ให้นักเรียนพูดคำตอบ (ที่หาได้เพื่อจะตอบคำถามตามที่ตั้งไว้ในขั้น Q) การพูดตอบตนเองเพื่อจะได้จำ
2. ให้นักเรียนถามตนเองว่า คำตอบที่ผู้เขียนระบุไว้ตรงกับสิ่งที่ตั้งคำถามไว้หรือไม่ (Make sense)

3. ให้นักเรียนถามตนเองว่า ขณะนี้พอจะมีความคิดใหม่หรือความรู้ใหม่พอที่จะใช้ในการเขียน ในการอภิปราย หรือพอที่จะแสดงเป็นผลงานอื่นหรือไม่

ครูสามารถใช้วิธีการขั้น Q R₁ R₂ นี้ในการให้นักเรียนอ่านหัวข้อเรื่องต่อ ๆ ไปเหมือนกัน ทุกหัวข้อจนจบ

กิจกรรมขั้นสร้างโครงเรื่องของบทอ่านหรืออ่านบทพจน (Reconstruct/ Review-R₃) มีรายละเอียดดังนี้

1. ให้นักเรียนทำข้อสรุปไว้ในใจ หรือจดไว้เป็นแนวโครงเรื่องในรูปแบบผังความคิด ความรู้ก็ได้

2. ให้นักเรียนนึกความคิดสำคัญที่ผู้เขียนบอกไว้

3. ให้นักเรียนเขียนความคิดสำคัญที่ผู้เขียนบอกไว้

4. ให้นักเรียนอ่านบทพจนทั้งบทตามแนวขั้นสำรวจ แต่มุ่งเอาเฉพาะรายละเอียด

5. ให้นักเรียนคิดถึงการใช้ความรู้ ความคิด ที่ได้รับในครั้งนี้

6. ให้นักเรียนคิดว่า อาจจะต้องอ่านหนังสือเพิ่มเติม เพื่อหาข้อมูลที่กว้างลึกมากขึ้น หรือหาข้อมูลในแง่มุมอื่นอีกหรือไม่

ถ้านักเรียนได้มีการอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องอื่นตามความสนใจ แสดงว่านักเรียนนึกสนุกที่จะอ่านต่อ นั่นหมายถึง นักเรียนสนใจที่จะอ่านต่อนิสัยรักการอ่านกำลังจะเพาะขึ้นในตัวแล้ว

ฉันท ชาทูทอง (2554, หน้า 321-323) กล่าวถึงวิธีสอน SQ3R เป็นการสอนมุ่งเน้น การเปลี่ยนหัวข้อต่าง ๆ เป็นประโยคคำถาม โดยการฝึกให้ผู้เรียนกวาดสายตาหาหัวข้อเรื่อง แล้วเปลี่ยนเป็นคำถาม ฝึกการบันทึกสิ่งที่ได้จากการอ่าน และการตรวจสอบข้อมูลที่ได้นับบันทึกไว้ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ขั้นสำรวจ (S-Survey)

1.1 ให้ผู้เรียนอ่านคร่าว ๆ โดยกวาดสายตาไปตามหัวข้อ

1.2 ค้นหาจุดสำคัญของเรื่อง

1.3 ครูช่วยให้ผู้เรียนเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ เพื่อใช้ในการอ่านรายละเอียดในภายหลัง

2. ขั้นตั้งคำถาม (Q-Question)

2.1 ผู้เรียนเปลี่ยนหัวข้อเรื่องทีอ่านเป็นคำถาม

2.2 ครูกระตุ้นผู้เรียนและทำให้ออยากรู้อยากเห็นมากขึ้น

2.3 ผู้เรียนพัฒนาและเพิ่มความเข้าใจมากขึ้น เร็วขึ้น

2.4 ผู้เรียนกำหนดสิ่งที่ต้องอ่านเพื่อหาคำตอบ

3. **ขั้นอ่าน (R-Read)**
  - 3.1 ผู้เรียนอ่านเพื่อหาคำตอบ
  - 3.2 อ่านตั้งแต่ต้นจนจบ
  - 3.3 อ่านอย่างกระตือรือร้น
  - 3.4 หาคำตอบให้ได้
4. **ขั้นประมวลความรู้ (R-Recite)**
  - 4.1 เมื่ออ่านจบในแต่ละตอน ผู้เรียนต้องพยายามหาคำตอบอย่างย่อ ๆ
  - 4.2 สร้างสำนวนภาษาของตนเอง
  - 4.3 บอกตัวอย่างในเรื่อง
  - 4.4 จดบันทึกวลีที่สำคัญ ๆ โดยกำหนดโครงเรื่องสั้น ๆ
5. **ขั้นทบทวน (R-Review)**
  - 5.1 ตรวจสอบบันทึกที่จดไว้
  - 5.2 มองภาพรวมที่สำคัญ
  - 5.3 สร้างความสัมพันธ์ของเรื่อง
  - 5.4 ตรวจสอบความเข้าใจ ทบทวนหัวข้อย่อยของประเด็นสำคัญ ๆ เหล่านั้น
  - 5.5 บันทึกประเด็นย่อยภายในประเด็นสำคัญ

การสอนอ่านแบบนำทาง DRA (Directed reading activity)

การสอนอ่านแบบนำทาง DRA (Directed reading activity) ของเบอร์มีสเตอร์

(Burnmister, 1978 อ้างถึงใน นลินี บำเรอราช, 2545, หน้า 144) ที่ได้แนะนำให้ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้แก่เด็ก 5 ชั้น ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ปรับพื้นฐานความรู้ก่อนอ่าน ขั้นนี้เป็นการสำรวจความรู้พื้นฐานของนักเรียนที่อาจจะเป็นปัญหาต่อความเข้าใจในการอ่านหรือบทเรียนที่ครูกำลังจะเริ่มสอน ครูควรสำรวจ 2 ประเด็น คือ ทักษะการอ่านและประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน จุดประสงค์ของขั้นนี้มี 2 ประการ คือ เพื่อกระตุ้นหรือเร้าความสนใจให้นักเรียนเกิดความต้องการหรืออยากอ่าน หรือเพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมของนักเรียนให้สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การทำกิจกรรมในขั้นนี้ครูสามารถเลือกทำได้ตามความเหมาะสมและเลือกทำเท่าที่จำเป็น โดยเลือกทำกิจกรรมต่อไปนี้

- 1.1 ทบทวนเรื่องหรือประสบการณ์ที่เคยเรียนมาแล้ว โดยระดมความคิด ชักถาม พุดคุย จดบันทึก

1.2 ทบทวนหรือสอนครั้งแรกเกี่ยวกับ “ทักษะการรับรู้คำ” สำหรับเด็กเริ่มเรียนครู อาจทบทวนรูปคำ เสียงคำ ความหมายของคำสำหรับเด็กโต ครูอาจให้สังเกตบริบทที่บ่งชี้ความหมายของคำ

1.3 นำรายการคำใหม่ที่ครูต้องการให้นักเรียนรู้ความหมาย มาทดสอบว่านักเรียนรู้ความหมายหรือไม่ เช่น ให้เลือกคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

1.4 ทบทวนหรือสอนเป็นครั้งแรกเกี่ยวกับ “ทักษะการทำความเข้าใจ” เช่น การให้จับประเด็นเรื่องจากข้อความที่อ่าน การระบุโครงเรื่องของข้อความที่อ่าน การทำแผนภาพโครงเรื่อง

1.5 ทบทวนหรือสอนครั้งแรกเกี่ยวกับ “ทักษะการใช้วิจารณ์ญาณ” เช่น การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ ความสมเหตุสมผล การสังเคราะห์เรื่อง การสรุปเรื่อง การประเมินค่าบทอ่าน

1.6 ให้อุปกรณ์ วัสดุทัศน ที่เป็นความรู้พื้นฐาน ประสบการณ์พื้นฐาน ที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านให้ดีขึ้น

1.7 ให้อุปกรณ์ของจริงทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์หรือให้เห็นของจริง ๆ ซึ่งเข้าใจได้ดี

1.8 เชิญวิทยากรมาพูดให้ความรู้

ขั้นที่ 2 กระตุ้นให้แนวการเรียนรู้ ขั้นนี้มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 เกริ่นเรื่องให้นักเรียนฟังอย่างคร่าว ๆ หรือให้นักเรียนสำรวจอย่างคร่าว ๆ ให้อ่านข้ามคำ เพื่อให้ทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

1.2 ให้นักเรียนตั้งจุดประสงค์ก่อนอ่านให้ชัดเจน ด้วยการตั้งคำถามเพื่อคาดเดาว่าจะได้รับคำตอบจากบทอ่าน

1.3 กำหนดความเร็วในการอ่าน ว่าน่าจะใช้เวลาในการอ่านเท่าใด

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติการอ่าน โดยให้นักเรียนอ่านในใจให้จบทั้งเรื่อง

ขั้นที่ 4 แสดงผลการปฏิบัติ เป็นขั้นให้นักเรียนทำกิจกรรมหลังการอ่าน เช่น

การอภิปรายเรื่องที่อ่าน เขียนสรุปเรื่อง วาดรูป หรือทำผลงานในลักษณะอื่น ๆ นอกจากนั้นอาจให้นักเรียน อ่านออกเสียงข้อความสั้น ๆ ที่เป็นคำตอบตามคำถามที่ครูถามว่าข้อความที่เป็นคำตอบของคำถามนี้คืออะไร อยู่ที่บรรทัดเท่าไร ให้นักเรียนลองอ่านให้ฟัง ขั้นนี้จัดเป็นขั้นสำคัญ เพื่อครูจะได้ทราบว่านักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านหรือไม่ ครูอาจทำ ดังนี้

4.1 อภิปรายตามหัวข้อเรื่องที่ทุกคนสนใจหรือต้องการ

4.2 ทดสอบย่อย สอบความเข้าใจในบทอ่านขึ้นอยู่กับเรื่องที่อ่าน

4.3 อาจตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ

4.4 ให้นักเรียนแสดงผลงานตามความสนใจ โดยเลือกทำเอง

4.5 ให้ทำแผนผังความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่าน

4.6 วางแผนอ่านต่อไป

ขั้นที่ 5 ทำกิจกรรมเสริม เป็นขั้นตอนที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น

5.1 อ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นในรูปแบบงานเขียนอื่น อ่านจากแหล่งอื่นอีก เช่น จาก Internet จากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร สารานุกรม เป็นต้น

5.2 อ่านแนะนำให้สัมภาษณ์บุคคล ดุละคร ดูภาพยนตร์ และศึกษานอกสถานที่

5.3 อาจแนะนำให้เขียน หรือทำเอกสารสื่อสาร หรือทำงานศิลปะอื่น แต่งเรื่องขึ้นใหม่ จัดแสดงละครในชั้นเรียน

5.4 อาจนำไปสู่การทดลอง และแสดงผลการทดลอง

การทำกิจกรรมเสริมในขั้นนี้อาจทำในลักษณะ โครงการที่เป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล ซึ่งเป็นไปตามความสนใจและความต้องการของนักเรียน

ลักษณะของกิจกรรมในขั้นที่ 5 เป็นลักษณะบูรณาการกับวิชาอื่นได้เป็นอย่างดี การดำเนินการสอนในชั้นเรียนดังกล่าวนี้อาจย่อเหลือ 3 ขั้นตอนก็ได้คือ

ขั้นที่ 1 เตรียมผู้เรียน อาจทำได้ 3 ขั้นตอนคือ

1.1 ปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ครูอาจแนะนำหนังสือว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร แล้วให้นักเรียนสำรวจหนังสือ เปิดดูหน้าต่าง ๆ 4-5 หน้า พุดคุยเกี่ยวกับภาพ ข้อความที่อยากอ่าน จากบทอ่าน

1.2 ให้นักเรียนรู้คำที่กำหนดหรือให้เรียนรู้คำใหม่ วิธีการหลักที่ครูต้องทำคือ

1) ให้นักเรียนได้เห็นคำ 2) ได้ยินเสียงคำอ่าน 3) รู้ความหมายของคำนั้น 4) ได้เห็นรูปประโยคที่ใช้ คำนั้นเพื่อให้รู้ว่าใช้ประโยคอย่างไร

1.3 ให้ใช้คำที่เรียนโดยอิสระ เช่น ให้เล่นเกม การใช้คำที่เรียน ให้ทำแบบฝึกหัด การใช้คำที่เรียน โดยมีข้อความประกอบประโยคแล้วให้เติมคำ

ขั้นที่ 2 ให้อ่านเรื่อง ในขั้นนี้ ควรมีทั้งการอ่านในใจและอ่านออกเสียง

2.1 ให้อ่านในใจ นักเรียนต้องฝึกปฏิบัติการอ่านในใจ

2.2 ชี้นำการอ่านออกเสียง ด้วยวิธีการถามเกี่ยวกับความเข้าใจ (ซึ่งครูคิดเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า) ให้นักเรียนหาคำตอบโดยยกข้อความในเรื่องที่อ่านมาตอบ นักเรียนต้องหาประโยคซึ่งเป็นคำตอบแล้วอ่านประโยคนั้น ๆ ตอบครูตามคำถามแต่ละข้อ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังอ่าน เป็นขั้นที่ครูให้ทำกิจกรรมตามที่ครูออกแบบไว้ หรือวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะให้นักเรียนทำอะไรได้บ้าง เช่น

3.1 ทำกิจกรรมเล่าเรื่อง

3.2 อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกัน

3.3 เขียนแผนผังความคิดความเข้าใจสรุปเรื่อง

3.4 เขียนสรุปเรื่อง

การสอนอ่านแบบ KWL Plus

การสอนอ่านแบบ KWL ได้รับการคิดค้นและเผยแพร่ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1986 โดย Donna Ogle ซึ่งการสอนแบบนี้มีกิจกรรมการอ่านที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม เช่น มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนจะต้องมีการระดมพลังสมองในกลุ่ม ใช้ประสบการณ์เดิมของตนแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเพื่อนในกลุ่มและครูผู้สอน มีการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม การสอนอ่านแบบ KWL ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

K (Know) เป็นขั้นตรวจสอบประสบการณ์เดิมของนักเรียน เพื่อผู้สอนจะได้ทราบว่านักเรียนมีพื้นฐานในสิ่งที่เรียนเพียงใด ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่

W (Want to know) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนต้องการรู้ในเรื่องที่จะอ่าน เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่านของนักเรียนว่าต้องการเรียนรู้อะไร

L (Learned) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจตัวเองว่าได้เรียนรู้อะไรบ้าง โดยนักเรียนหาคำตอบที่ตัวเองตั้งไว้แล้วจดบันทึกสิ่งที่ตนได้เรียนรู้

ต่อมาในปี ค.ศ. 1987 Eileen Car และ Donna Ogle ได้พัฒนาการสอนอ่านแบบ KWL ให้สมบูรณ์ขึ้นในชื่อ KWL Plus โดยคงสาระเดิมของ KWL ไว้แต่เพิ่มการทำผังสัมพันธ์ทางความหมาย (Semantic mapping) สรุปเรื่องที่อ่าน และนำเสนอเรื่องจากผังอันเป็นการพัฒนาทักษะเขียนและพูดนอกเหนือไปจากทักษะฟัง และอ่าน

การสอนอ่านแบบ KWL Plus เป็นการสอนที่เน้นกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับการฝึกทักษะการคิดอย่างรู้ตัวที่รู้จักกันในชื่ออภิปัญญา (Metacognition) และทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม (Schema theory) กล่าวคือ นักเรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตน และมีการจัดระบบข้อมูลเพื่อดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนของกลวิธีการสอนอ่านแบบ KWL Plus ดังนี้

วัชรวิภา เลาเรียนดี (2554, หน้า 127-128) กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ดังต่อไปนี้

1. ขั้น K (know) รู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน หรือจากหัวเรื่องที่กำหนด ก่อนที่ครูจะให้ผู้เรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องที่กำหนดให้ ครูอาจเสนอชื่อเรื่อง คำสำคัญหรือเรื่อง เพื่อจะถามคำถามว่ารู้อะไรจากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อจะให้ทราบว่าผู้เรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านให้นักเรียนระดมสมองหาคำตอบ หรือให้ระบุค่าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง คำ ความคิดรวบยอดที่ระบุ

2. ขั้น W (What do we want to learn) เราอยากรู้อะไรจากคำต่าง ๆ ที่ระบุในขั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจใคร่รู้ของนักเรียนเอง โดยที่นักเรียนจะต้องตอบลงในตารางช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทอ่านที่กำหนด โดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน ระหว่างอ่านอาจมีคำถามเพิ่มและมีการตอบ โดยกลุ่ม

3. ขั้น L₁ (What did we learn) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ

4. ขั้น L₂ สร้างแผนผังความคิด (Mind mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่านบททวนขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิดและโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก

5. ขั้น L₃ ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผังความคิด เพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน

สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ (2554, หน้า 75-76) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของเทคนิค KWL ดังต่อไปนี้

1. ขั้น K (What you know) เป็นขั้นของการเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนอ่าน ครูอาจทบทวนความรู้เดิมแล้วให้นักเรียนช่วยกันระดมพลังสมองในสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านมีการบันทึกข้อความของการระดมสมอง ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น ครูบันทึกข้อความลงบนกระดานดำแล้วครูช่วยจัดข้อความให้อยู่ในรูปของผังสัมพันธ์ทางความหมายให้ชัดเจนในความคิดหลักและความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหลักกับความคิดรอง ก่อนที่จะให้นักเรียนคัดลอกผังนั้นลงบนแผ่นกระดาษ ซึ่งวิธีการนี้อาจจำเป็นสำหรับนักเรียนที่ยังไม่คุ้นเคยกับการเขียนผังสัมพันธ์ทางความหมาย แต่ถ้านักเรียนมีความคุ้นเคยแล้ว ครูอาจแจกกระดาษเปล่าให้นักเรียนเขียนทุกสิ่งที่คุณรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่จะสอน แล้วเขียนผังสัมพันธ์ทางความหมายด้วยตนเอง

2. ขั้น W (What you want to know) หลังจากกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนแล้ว ครูนำนักเรียนไปสู่ขั้นการตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน แล้วถามคำถามกระตุ้นว่านักเรียนอยากจะถามอะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ให้นักเรียนเขียนคำถามที่ตนมีลงในกระดาษเปล่าให้มากที่สุด จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่ครูเตรียมไว้ โดยให้พยายามหาคำตอบในสิ่งที่ตนตั้งคำถามไว้แล้วนั้น

3. ขั้น L (What you have to learned) หลังจากนักเรียนอ่านข้อความแล้วให้นักเรียนเขียนคำตอบที่ได้ลงกระดาษเปล่าและเขียนข้อมูลอื่น ๆ ที่ตนรู้เพิ่มเติมแต่ไม่ได้ตั้งคำถามไว้ อันเป็นการบันทึกข้อมูลความรู้ที่ได้จากการอ่าน

การบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้นที่ 1 (K) ขั้น 2 (W) และขั้น 3 (L) นั้น ครูให้นักเรียนบันทึกลงในกระดาษเปล่า ซึ่งพับเป็น 3 ส่วน ดังตัวอย่างข้างล่างนี้ ส่วนที่ 1 คือ K ใช้บันทึกข้อมูลที่นักเรียนรู้มาก่อน ส่วนที่ 2 คือ W ใช้บันทึกข้อมูลที่นักเรียนต้องการรู้ และส่วนที่ 3 ใช้บันทึกข้อมูลที่นักเรียนได้เรียนรู้แล้วหลังจากการอ่าน

K (นักเรียนรู้อะไรบ้าง)	W (นักเรียนต้องการรู้อะไร)	L (นักเรียนได้เรียนรู้อะไร)

4. ขั้นการเขียนสรุปและนำเสนอ กิจกรรมนี้เป็นสิ่งที่เพิ่มมาจาก KWL แบบเดิม คือหลังจากนักเรียนเขียนข้อมูลที่ได้จากการอ่านแล้ว ให้นักเรียนนำข้อมูลนั้นมาช่วยปรับผังสัมพันธ์ทางความหมายเดิมที่นักเรียนเขียนไว้ในขั้นที่ 1 กล่าวคือ อาจมีการตัดตอน เพิ่มเติม หรือจัดระบบข้อมูลใหม่ แล้วเขียนผังที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น ตามมาด้วยกิจกรรมต่าง ๆ แล้วแต่ครูจะเห็นเหมาะสม เช่น อาจเป็นการเขียนเรื่องสรุปโดยใช้ภาษาของนักเรียนเอง การอภิปรายถึงสาเหตุแรงจูงใจ และผลกระทบของเหตุการณ์ หรือการนำผังสัมพันธ์ทางความหมายที่ปรับแล้วมาเสนอปากเปล่า เป็นต้น

การสอนอ่านแบบปฏิบัติการ

นลินี บำเรอราช (2545, หน้า 150-153) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านแบบปฏิบัติการนี้ว่าเป็นการสอนตามแนวคิดของ เรทเซล และคูเตอร์ (Reutzel & Cooter, 1994 อ้างถึงใน นลินี บำเรอราช, 2545) มีขั้นตอนการดำเนินการสอน 5 ขั้น แต่ละขั้นมีการกำหนดเวลาที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนไว้ด้วยการสอนอ่านแบบปฏิบัติการนี้ วิมลรัตน์ จตุรานนท์ (2540) ได้นำมาใช้ทดลองสอนและวิจัยผลการสอน พบว่า เป็นกระบวนการสอนที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูง ช่วยทำให้นักเรียนสามารถพูดเล่าเรื่องได้ดีและมีความสนใจอ่านหนังสือมากขึ้น เป็นการสร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็กนักเรียนได้ดี

การสอนอ่านแบบปฏิบัติการ มี 5 ขั้นตอน ใช้เวลาประมาณ 70 นาที

1. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที
2. ขั้นสอนบทเรียนสั้น ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที
3. ขั้นทบทวนทำกิจกรรมของนักเรียน ใช้เวลาประมาณ 5 นาที
4. ขั้นเลือกหนังสืออ่านด้วยตนเองและตอบสนอง ใช้เวลาประมาณ 5 นาที
5. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที

การสอนอ่านแบบปฏิบัติการตามแนวนี้นี้ครูต้องเตรียมการสอน โดยกำหนดรายการเนื้อหา บทเรียนนั้น ๆ ที่จะเป็พื้นฐานความรู้ในการอ่านให้แก่ักเรียน หรือเพื่อเป็นการฝึกทักษะย่อย ๆ ของการอ่านไว้ โดยมีการเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ต้องเตรียม คือ หนังสือที่นักเรียนจะเลือกอ่านต้องมีย่างหลากหลาย มีมากพอที่จะครอบคลุมความสนใจของนักเรียนทั้งหมดและควรเป็นหนังสือที่ได้รับการคัดสรรจากครู โดยเลือกหนังสือที่เป็นหนังสือดี มีทั้งเรื่องที่ทำให้ความบันเทิง อ่านสนุก ให้ความรู้ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต หรือนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีทั้งเรื่องที่สอดคล้องความสนใจและสนองความต้องการของนักเรียนด้วย

อุปกรณ์ที่ครูต้องเตรียมก็คือแบบบันทึกกิจกรรมการอ่าน แบบบันทึกการอ่าน นอกจากนี้นักเรียนควรได้ทราบว่าการเรียนรู้ด้วยวิธีการนี้ ตนเองจะต้องทำกิจกรรมไบบ้างและมีข้อกำหนดอย่างไรบ้าง

รายละเอียดของกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอนของการสอน วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(2540 อ้างถึงใน นลินี บำเรอราช, 2545, หน้า 150-153) แสดงไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ มีกิจกรรมดังนี้

ครูหรือนักเรียนนำเสนอหนังสือที่จัดเป็นวรรณกรรมเด็กที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น

1.1 ครูอ่านหนังสือดีให้เด็กฟัง เพื่อเป็นการแนะนำหนังสือดี และสร้างความสนใจในการอ่าน

1.2 นักเรียนเล่าเรื่องหนังสือที่ตนได้อ่านแก่ชั้นเรียน

1.3 นักเรียน/ครูแนะนำหนังสือแก่ชั้นเรียน

ขั้นที่ 2 สอนบทสั้น มีกิจกรรมหลัก คือ

ครูสอนบทเรียนสั้น ๆ ซึ่งเป็นความรู้หรือทักษะการอ่านที่เป็นทักษะย่อย ๆ เช่น การเลือกหนังสืออ่าน การหาความหมายของคำจากบริบท การหาใจความสำคัญของเรื่อง การหารายละเอียดของเรื่อง การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน การเล่าเรื่อง การวิเคราะห์นิสัยของตัวละคร การตีความ การจับโครงเรื่องของบทอ่าน การเขียนแผนผังความรู้-ความคิด การบันทึกการอ่าน ฯลฯ

บทเรียนสั้นนี้ครูได้วิเคราะห์แล้วว่าเป็นเรื่องที่นักเรียนต้องรู้เพื่อเป็นพื้นฐานของการอ่านต่อ ๆ ไป

ขั้นที่ 3 ทบทวนทำกิจกรรมของนักเรียน กิจกรรมในขั้นนี้มีดังนี้

3.1 นักเรียนตรวจบันทึกกิจกรรมการอ่านของตนเองว่าได้ทำกิจกรรมอย่างไรบ้าง เป็นไปตามข้อกำหนดหรือไม่ และต้องรู้ว่าในวันนี้จะต้องเลือกทำกิจกรรมอะไรที่จะไม่ซ้ำ ๆ กัน โดยพิจารณาทำกิจกรรมตามข้อกำหนดในขั้นที่ 4

3.2 ครูต้องตรวจเช็คดูว่านักเรียนได้ทำกิจกรรมครบตามข้อกำหนดหรือไม่

ขั้นที่ 4 เลือกอ่านด้วยตนเอง มีกิจกรรมสำคัญ 3 อย่าง ดังนี้

4.1 อ่านหนังสือด้วยตนเอง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 อ่านหนังสือที่ตนเองเลือก 10 นาที (เป็นกิจกรรมบังคับ)

4.1.2 อ่านหนังสือที่กลุ่มกำหนด

4.1.3 เขียนบันทึกแสดงความคิดเห็น

4.1.4 เขียนบันทึกกิจกรรมที่ได้ทำในการเรียนครั้งนี้ หรืออาจไปลงชื่อนักหมาย เพื่อพบครูเป็นรายบุคคล

4.2 อภิปรายกลุ่มย่อย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.2.1 อภิปรายเกี่ยวกับหนังสือที่ตนเองเลือกอ่าน หรือหนังสือที่กลุ่มกำหนด ในกิจกรรมนี้ครูต้องร่วมอภิปรายด้วยทุกครั้งเพื่อช่วยเหลือนักเรียนในการอภิปราย

4.2.2 กำหนดนัดหมายการอภิปรายในครั้งต่อไป

4.2.3 กำหนดหนังสือเล่มที่อ่านครั้งต่อไป

4.3 พบครูเป็นรายบุคคล นักเรียนที่จะพบครูในแต่ละครั้งมีประมาณครั้งละ 2-3 คน ในชั้นที่ 4 นี้ เป็นชั้นสำคัญเพราะเป็นการปฏิบัติการเกี่ยวกับการอ่านโดยตรงและมีกิจกรรมย่อยที่นักเรียนต้องฝึก เพื่อพัฒนาการอ่านและได้มีการตรวจสอบความเข้าใจของตนเองด้วย โดยมีครูคอยดูแลและตรวจสอบอย่างใกล้ชิด

การทำกิจกรรมย่อยในชั้นที่ 4 นี้มีทั้งกิจกรรมบังคับที่นักเรียนทุกคนต้องทำและมีกิจกรรมเลือก กิจกรรมบังคับคือกิจกรรมการอ่านหนังสือที่ตนเองเลือกเป็นเวลา 10 นาที ก่อนทุกครั้ง หลังจากนั้นให้เลือกทำกิจกรรมอื่น ๆ ตามความสนใจของนักเรียน โดยยังไม่ต้องครบทุกข้อในการเรียนแต่ละครั้ง แต่จะต้องมีให้ครบในชั่วโมงการอ่านครั้งต่อไป โดยผ่านการตรวจสอบในชั้นที่ 3

ชั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ลักษณะของกิจกรรมเป็นดังนี้

5.1 นักเรียนและครูจะอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในการเรียน

5.2 นักเรียนอภิปรายถึงความก้าวหน้าในการอ่านของตน

5.3 นักเรียนอภิปรายหนังสือที่ตนเองได้อ่าน

นักเรียนอาจอภิปรายถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน และการนำสิ่งที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ รวมถึงการวางแผนทำกิจกรรมต่อเนื่องจากผลที่ได้รับจากการอ่าน เช่น การเขียนเรื่องใหม่ การทำแผนผังความรู้ ความคิดในเรื่องที่อ่าน

รูปแบบการสอนอ่านแนว 4 PSC

จากการศึกษาหาความรู้เรื่องวิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R, วิธีการสอนอ่านแบบ D R A, วิธีการสอนอ่านแบบ KWL Plus และวิธีการสอนอ่านแบบปฏิบัติการดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาขั้นตอนที่ดีและน่าสนใจของกลวิธีการสอนอ่านแต่ละแบบ แล้วนำมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ การอ่านรูปแบบ 4PSC ตามขั้นตอน ดังนี้

ตารางที่ 3 ขั้นตอนการอ่านรูปแบบ 4PSC

การสอนอ่านรูปแบบ 4PSC	มาจากทฤษฎีและการสอนอ่าน
<p>ขั้นที่ 1 เตรียมตัวก่อนอ่าน</p> <p>(Preparation before reading = P₁)</p>	
<p>1.1 ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ จะอ่าน</p>	<p>- ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม (Schema theory) ซึ่งรูเมลฮาร์ท (Rumelhart)</p>
<p>1.2 อ่านคร่าว ๆ เพื่อสำรวจสิ่งที่อ่าน</p> <p>1.2.1 ข้อเขียนที่ไม่เป็นรูปเล่มให้ดู ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่ ปรากฏในบทอ่าน เช่น หัวข้อเรื่อง ย่อหน้า ต่าง ๆ และความยาวของเรื่อง</p>	<p>ได้อธิบายว่าการเรียนรู้ย่อมมีความหมายจะ เกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถเชื่อมโยง ข้อมูลใหม่กับโครงสร้างปัญญาที่ตนเองมีอยู่เดิม สำเร็จเพราะประสบการณ์เดิมจะช่วยทำ ให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างของข้อความที่ซับซ้อน เข้าใจเนื้อเรื่องได้อย่างมีเหตุผล</p>
<p>1.2.2 ข้อเขียนที่เป็นรูปเล่มให้ดู ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คำนำ สารบัญ และ ส่วนประกอบอื่น ๆ ในแต่ละบทหรือ แต่ละตอน</p>	<p>- การสอนอ่านแบบ KWL Plus ในขั้น K เป็นขั้นเตรียมความรู้พื้นฐาน นักเรียน จะประมวลความรู้และประสบการณ์เดิมของตน ก่อนอ่านโดยการให้นักเรียนช่วยกันระดม พลังสมองความรู้และประสบการณ์เดิมของตน ก่อนอ่านโดยการให้นักเรียนช่วยกันระดม พลังสมอง</p> <p>ในสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน</p> <p>- การสอนอ่านแบบ DRA ขั้นที่ 1 ปรับพื้นฐาน ความรู้ก่อนอ่าน ซึ่งเป็นการสำรวจความรู้ พื้นฐานของนักเรียนที่อาจจะเป็นปัญหาต่อ ความเข้าใจในการอ่านหรือบทเรียนที่ครูกำลัง จะเริ่มสอนและเพื่อกระตุ้นหรือเร้าความสนใจ ให้นักเรียนเกิดความต้องการหรืออยากอ่านหรือ เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม ของนักเรียนให้สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การสอนอ่านรูปแบบ 4PSC	มาจากทฤษฎีและการสอนอ่าน
	<p>- การสอนอ่านแบบปฏิบัติการ ในขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ซึ่งเป็นประสบการณ์เดิมที่นักเรียนเคยได้อ่านหรือได้รับรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน</p> <p>- การสอนอ่านแบบ SQ3R ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านอย่างคร่าว ๆ โดยการกวาดสายตาไปตามหัวข้อในบทหนึ่ง ๆ เพื่อหาข้อหรือจุดสำคัญของเรื่องที่เรื่องนั้นจะกล่าวต่อไป ถ้าหากว่าเรื่องนั้นมีบทสรุปก็อ่านบทสรุปด้วย และการอ่านคร่าว ๆ นี้จะชี้ให้เห็นหัวข้อสำคัญ ๆ หรือแนวคิดที่เป็นหลักของเรื่อง และจะช่วยให้ผู้เรียนเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ได้เมื่ออ่านเรื่องอย่างละเอียดในภายหลัง</p>
<p>ขั้นที่ 2 กำหนดจุดประสงค์ก่อนอ่าน (Purposes for reading = P₂)</p>	<p>2.1 เมื่อดูชื่อเรื่องแล้วคาดคะเนว่าจะมีเรื่องราว เนื้อหาสาระเกี่ยวกับอะไรบ้าง และตั้งเป็นจุดประสงค์ที่ต้องการรู้เมื่อต้องอ่านเรื่องนี้ พร้อมทั้งคาดคะเนเวลาที่จะใช้ในการอ่าน</p> <p>- การสอนอ่านแบบ SQ3R ขั้นที่ 2 ขั้น Question (Q) เป็นการตั้งคำถามถามตัวเองหลาย ๆ คำถาม ที่อยากจะรู้ตามขอบเขตของชื่อหัวข้อเรื่องนั้น</p> <p>- การสอนอ่านแบบ KWL Plus ในขั้น W (What you want to know) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนต้องการรู้ในเรื่องที่จะอ่าน โดยผู้สอนจะตั้งคำถามกระตุ้นนักเรียนเป็นการตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านของนักเรียนว่าต้องการเรียนรู้อะไร</p>
<p>ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติการอ่าน (Practice Reading = P₃)</p>	

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การสอนอ่านรูปแบบ 4PSC	มาจากทฤษฎีและการสอนอ่าน
<p>3.1 ตั้งใจอ่านข้อความต่าง ๆ ไปตามลำดับ และคิดจับใจความเพื่อมุ่งหาคำตอบที่คาดคะเนไว้ล่วงหน้า หรือหาคำตอบที่ต้องการรู้ว่า มีหรือไม่</p> <p>3.2 จดบันทึกสั้น ๆ เกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน</p> <p>3.3 อ่านทบทวนเรื่องเดิมอีกครั้งว่าสิ่งที่จดไว้ถูกต้องตรงตามที่อ่านหรือไม่</p>	<p>- ทฤษฎีเกี่ยวกับอภิปัญญา (Metacognition theory) เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา ช่วยให้การอ่านบรรลุตามเป้าหมาย เกี่ยวข้องกับความตระหนักรู้และการควบคุมกลไกที่ใช้ในกระบวนการอ่าน การใช้กระบวนการคิดอย่างรู้ตัว และใช้สติปัญญา ในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านเพื่อให้การอ่านนั้นบรรลุตามจุดมุ่งหมาย</p> <p>- การสอนอ่านแบบ SQ3R ชั้นที่ 3 ชั้น Read เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะต้องอ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบ ชั้นที่ 4 ชั้น Recite เป็นขั้นการหาคำตอบและจดจำ</p> <p>- การสอนอ่านแบบ DRA ในชั้นที่ 3 ปฏิบัติการอ่าน โดยให้นักเรียนอ่านในใจให้จบทั้งเรื่อง</p>
<p>ชั้นที่ 4 ผลิตผลจากการอ่าน (Produce reading = P₄)</p>	<p>- กลวิธีการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ ชั้นที่ 4 เลือกอ่านด้วยตนเอง</p> <p>- การสอนอ่านแบบ KWL Plus ชั้น W (What you want to know) การอ่านเรื่องหรือบทอ่านที่กำหนด โดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน ชั้น L (What you have to learned) เขียนคำตอบที่ได้และเขียนข้อมูลอื่น ๆ ที่ตนรู้เพิ่มเติม</p>
<p>4.1 พิจารณาข้อความที่จดบันทึกไว้</p> <p>4.2 สร้างแผนผังความคิด เพื่อจัดระบบ</p>	<p>- ทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivist theory) ที่มีความเชื่อว่า การทำความเข้าใจ</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การสอนอ่านรูปแบบ 4PSC	มาจากทฤษฎีและการสอนอ่าน
<p>ความรู้ความคิด ที่ได้รับจากการอ่าน</p> <p>4.3 เขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และบันทึกจำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่าน</p>	<p>บทอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความคิดและความสร้างสรรค์อย่างมาก ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดของเขาพิจารณาสิ่งที่เขากำลังอ่าน และเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้รับจาก บทอ่านเข้ากับความคิด หัวข้อเรื่องและเหตุการณ์ที่เขาคุ้นเคย จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยการสร้างแผนผังความรู้-ความคิด เพื่อเป็นการแสดงความเข้าใจได้อย่างเป็นระบบโดยใช้วิธีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - การสอนอ่านแบบ DR A ใน ชั้นที่ 4 แสดงผลการปฏิบัติ เป็นขั้นให้นักเรียนทำกิจกรรมหลังการอ่าน เช่น การอภิปรายเรื่องที่อ่าน เขียนสรุปเรื่อง วาดรูป หรือทำผลงานในลักษณะอื่น ๆ - กลวิธีการสอนอ่านแบบ KWL Plus ชั้นสร้างแผนผังความคิด เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิด และ โยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก
<p>ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้</p> <p>(Sharing experience = S)</p>	
<p>5.1 นำเสนอผลงานจากการอ่านและการทำแผนผังความคิดในกลุ่มย่อย เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในขณะที่อ่าน และระบุปัญหาหรืออุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นขณะอ่าน</p> <p>5.2 เสนอแนะข้อที่ควรปรับปรุงและชื่นชมในผลงานร่วมกัน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การสอนอ่านแบบปฏิบัติการ ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ซึ่งจะอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในการเรียน ความก้าวหน้าในการอ่านของตน บทอ่านในหนังสือที่ตนได้อ่าน และประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน - การสอนอ่านแบบ KWL Plus ในขั้นสรุปและ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การสอนอ่านรูปแบบ 4PSC	มาจากทฤษฎีและการสอนอ่าน
	นำเสนอ เป็นการนำเสนอเพื่อแลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้เรียนรู้มาในแผนผังความคิด
<p>ชั้นที่ 6 สรุปบทเรียน</p> <p>(Concluding the unit = C)</p>	
<p>6.1 สรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับจากการอ่านและระบุประเด็นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีที่เน้นความสัมพันธ์ของข้อความ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เน้นใจความสำคัญของสารเป็นหลักในข้อความหนึ่ง ๆ จะมีใจความสำคัญเมื่อผู้อ่านได้อ่านสารแล้วจะนำความสำคัญในแต่ละข้อความมารวมกันโดยให้ต่อเนื่องแล้วทำความเข้าใจใจความเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง - การสอนอ่านแบบ KWL Plus ในขั้นสรุปและนำเสนอ ซึ่งเป็นการสรุปความจากการสร้างแผนผังความคิดโดยใช้สำนวนภาษาของนักเรียนเอง - การสอนอ่านแบบ SQ3R ขั้น Review เมื่ออ่านจบบทเรียนแล้วให้ผู้เรียนตรวจดูบันทึกที่จดไว้เพื่อให้มองเห็นภาพรวมของจุดสำคัญและความสำคัญของจุดสำคัญเหล่านั้น และตรวจสอบความจำเป็นในเรื่องโดยการพยายามระลึกถึงหัวข้อย่อยแล้วบันทึกไว้ได้หัวข้อสำคัญ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจในเรื่องที่นักเรียนอ่าน

จึงสรุปได้ว่ารูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เป็นรูปแบบการสอนอ่านเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ที่ออกแบบเพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่าน ช่วยในการทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างเป็นกระบวนการ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมตัวก่อนอ่าน (Preparation before reading = P₁)

1.1 ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

1.2 ดูคร่าว ๆ เพื่อสำรวจสิ่งที่จะอ่าน

1.2.1 ข้อเขียนที่ไม่เป็นรูปเล่ม โดยให้ดูชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทอ่าน เช่น หัวข้อเรื่อง ย่อหน้าต่าง ๆ และความยาวของเรื่อง

1.2.2 ข้อเขียนที่เป็นรูปเล่ม โดยให้ดูชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คำนำ สารบัญ และส่วนประกอบอื่น ๆ ในแต่ละบทหรือแต่ละตอน และความยาวของแต่ละบทหรือตอน

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดประสงค์ก่อนอ่าน (Purposes for reading = P₂)

2.1 เมื่อดูชื่อเรื่องแล้วคาดคะเนว่าจะมีเรื่องราว เนื้อหาสาระเกี่ยวกับอะไรบ้าง และตั้งเป็นจุดประสงค์ที่ต้องการรู้เมื่อต้องอ่านเรื่องนี้ พร้อมทั้งคาดคะเนเวลาที่จะใช้ในการอ่าน

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติการอ่าน (Practice Reading = P₃)

3.1 อ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ พร้อมตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน

3.2 ตั้งใจอ่านข้อความต่าง ๆ ไปตามลำดับอย่างละเอียด และคิดจับใจความเพื่อมุ่งหาคำตอบที่ได้ตั้งคำถามไว้แล้ว หรือหาคำตอบที่ต้องการรู้ว่า มีหรือไม่มี และอาจตั้งคำถามเพิ่มเติมจากที่ตั้งไว้แล้ว

3.3 จดบันทึกสั้น ๆ เกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

3.4 อ่านทบทวนเรื่องเดิมอีกครั้ง ว่าสิ่งที่จดไว้ถูกต้องตรงตามที่ทำหรือไม่

ขั้นที่ 4 ผลิตผลจากการอ่าน (Produce reading = P₄)

4.1 พิจารณาทบทวนข้อความที่จดบันทึกไว้

4.2 สร้างแผนผังความคิด เพื่อจัดระบบความรู้ความคิดที่ได้รับจากการอ่าน

4.3 เขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และบันทึกจำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่าน

ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing experience = S)

5.1 นำเสนอผลงานจากการอ่านและการทำแผนผังความคิด การสรุปใจความสำคัญ พร้อมทั้งข้อคิดที่ได้จากการอ่าน เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการอ่าน และระบุปัญหาหรืออุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นขณะอ่าน

5.2 เสนอแนะข้อที่ควรปรับปรุง และชื่นชมในผลงานร่วมกัน

ขั้นที่ 6 สรุปบทเรียน (Concluding the unit = C)

6.1 สรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับจากการอ่าน และระบุประเด็นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์เป็นผลคะแนนที่ได้จากการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการอ่าน โดยใช้กระบวนการคิด เพื่อค้นหาความหมาย ตีความ เรียงลำดับเหตุการณ์ สรุปความจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ทำให้ผู้สอนทราบถึงระดับความรู้ของผู้เรียนว่ามีมากน้อยเพียงใดหลังจากที่ได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้

ความหมายของผลสัมฤทธิ์

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2553, หน้า 83) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ว่า เป็นคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม ดังนั้น จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552, หน้า 166) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ว่าเป็นผลการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านมา

กู๊ด (Good, 1973, p. 153) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความรู้หรือทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งโดยปกติพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้หรือคะแนนที่ได้จากที่ครูมอบหมายงานให้หรือทั้งสองอย่างรวมกัน

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจและทักษะที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอน ที่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการประมวลความรู้โดยผลของความสำเร็วจึงวัดได้จากคะแนนที่ผู้เรียนได้รับ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

บุญชม ศรีสะอาด (2553, หน้า 53) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระและตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอนนั้น โดยทั่วไปจะวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่าง ๆ อาจจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่งอ่อนได้ดีเป็น

หัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้ การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึงสถานภาพความสามารถของบุคคลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552, หน้า 166) กล่าวว่า แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบสอบที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนได้จัดขึ้นเพื่อการเรียนรู้นั้น สิ่งที่มีจุดจึงเป็นสิ่งที่คุณเรียนได้เรียนรู้ภายในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น ซึ่งอาจเป็นความรู้หรือทักษะบางอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นทักษะทางสมองหรือความคิด

สมนึก ภัททิยธนี (2555, หน้า 63) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test) หมายถึง แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้วว่ามืออยู่เท่าใด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ซึ่งสอดคล้องกับศิริชัย กาญจนวาสี (2552, หน้า 167) คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้าง (Teacher made test) หมายถึง แบบทดสอบที่มีจุดประสงค์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน จะไม่นำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น เป็นแบบทดสอบที่ใช้กันทั่วไปในโรงเรียน

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) หมายถึง แบบทดสอบที่มีจุดประสงค์เช่นเดียวกับแบบทดสอบที่ครูสร้าง แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพต่าง ๆ ของนักเรียนที่ต่างกลุ่มกัน

ข้อคำถามของแบบทดสอบมาตรฐานจะมีลักษณะเช่นเดียวกับแบบทดสอบที่ครูสร้าง แต่ที่ต่างกันคือแบบทดสอบมาตรฐานจะต้องกำหนดมาตรฐานในการดำเนินการสอบ และการตรวจให้คะแนนเป็นอย่างเดียวกัน และที่ต่างกันอย่างเด่นชัดก็คือ มีเกณฑ์ปกติสำหรับเป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายของคะแนน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประเภทที่ครูสร้าง เพื่อใช้วัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนมีหลายแบบ แต่ที่นิยมใช้มี 6 แบบ ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2555, หน้า 73-82)

1. ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or essay test)
2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True-false test)
3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion test)
4. ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ (Short answer test)
5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching test)
6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice test)

การสร้างแบบทดสอบเพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ตั้งอยู่บนข้อตกลงเบื้องต้น 3 ประการ ดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552, หน้า 167)

1. มวลเนื้อเรื่อง หรือทักษะที่เป็นจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน สามารถนำมาระบุได้อย่างชัดเจนในเชิงพฤติกรรมหรือกลุ่มพฤติกรรม นั่นคือผลลัพธ์อันเป็นเป้าหมายของการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนนั้น จะต้องสามารถนำไปใช้สื่อความหมายและความสำคัญให้เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปได้
2. แบบสอบที่สร้างขึ้นได้ทำหน้าที่วัดพฤติกรรมสำคัญอันเป็นเป้าหมายของการเรียนรู้ นั่นคือแบบสอบได้สร้างขึ้นมาอย่างมีความตรงตามเนื้อเรื่อง
3. ผู้สอบได้มีโอกาสเรียนรู้ครอบคลุมสิ่งที่แบบสอบมุ่งวัดการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน จะนำมาแปลผลได้อย่างมีความหมาย เมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ครอบคลุมสิ่งที่แบบสอบมุ่งวัดสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ออกแบบไว้สำหรับวัดความรู้ หรือทักษะที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในช่วงเวลาหนึ่ง อันเป็นผลการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์และขอบเขตของเนื้อหาสาระอย่างชัดเจน แต่เนื่องจากข้อจำกัดหลายประการ ทำให้ผู้สอนไม่สามารถทำการวัดความรู้และทักษะที่ได้สอนไปแล้วทั้งหมดได้ แบบทดสอบที่ใช้จึงเป็นเพียงกลุ่มตัวอย่างของเนื้อหาสาระส่วนหนึ่งที่ใช้เป็นตัวแทนมวลเนื้อหาหรือประสบการณ์ที่เป็นไปได้ทั้งหมด

พฤติกรรมกรอ่านภาษาไทย

ความหมายของพฤติกรรม (Behavior)

นักวิชาการได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ ดังนี้

เวด และทราวิส (Wade & Tavris, 1999, p. 245) กล่าวว่าไว้ว่า พฤติกรรมคือการกระทำของมนุษย์ที่สังเกตได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2556, หน้า 816) ให้ความหมายของคำว่า “พฤติกรรม” ว่า “การกระทำ หรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า”

อนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อกุลพัฒนกิจ (2548, หน้า 2) กล่าวว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึงการกระทำทุกอย่างของมนุษย์ทั้งที่ทำโดยรู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัว ซึ่งผู้อื่นอาจรู้ได้ด้วยการสังเกตหรือใช้เครื่องมือช่วยในการสังเกต

เรียม สีทอง (2542, หน้า 14) ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมของมนุษย์ที่สามารถสังเกตได้โดยตรงหรือใช้เครื่องมือวัด หรือสังเกตได้โดยอ้อม สรุปได้ว่าพฤติกรรม หมายถึง การแสดงออกของบุคคล ที่กระทำ โดยรู้ตัว หรือไม่รู้ตัว แต่เป็นการกระทำที่สังเกตเห็นได้ ได้ยินได้โดยตรง หรือใช้เครื่องมือวัดหรือสังเกตได้โดยอ้อม

ความหมายของพฤติกรรมการอ่าน

นักวิชาการได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการอ่านไว้ ดังนี้

วิทยา วิมลนอม (2530, หน้า 7) ให้ความหมายว่าเป็นความสนใจและการชอบอ่านหนังสือ หรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการอ่าน การใช้หนังสือเพื่อความบันเทิง เช่น ดูรูปภาพจากหนังสือ ชอบฟังเรื่องราวจากหนังสือ หรือนิทาน รู้จักใช้เวลาว่างเพื่อการอ่าน โดยมีพฤติกรรมดังกล่าว เป็นปกติเสมอ

สุนทนา ฤกษ์สง่า (2551, หน้า 22) ให้ความหมายว่าเป็นการแสดงออกถึงการอ่านหนังสือ ประเภทใด ๆ ที่ตนเองสนใจและไม่สนใจ หรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการหยิบจับหนังสือ การแสดงออก ด้านการอ่านหนังสือที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

รัตนภรณ์ ศิริวัฒน์ (2559, หน้า 30) ให้ความหมายว่าเป็นการกระทำ หรือการแสดงออก ที่เกี่ยวกับการอ่านหนังสือ ความพอใจในการแสวงหาความรู้และความบันเทิงด้วยการอ่าน ตลอดจน หาโอกาสอ่าน หรือเหตุผลใด ๆ ก็ตามที่แสดงถึงการอ่าน ซึ่งสามารถสังเกตได้จากความถี่ในการอ่าน ช่วงเวลาในการอ่าน เหตุผลในการอ่าน และระยะเวลาที่ใช้อ่านในแต่ละครั้ง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมการอ่าน หมายถึงการแสดงออกของบุคคลถึง ลักษณะของการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ ที่กระทำเป็นประจำสม่ำเสมอ ดังนั้นพฤติกรรมการอ่าน ภาษาไทย หมายถึงการกระทำที่แสดงออกถึงความสามารถในการอ่านไทย รวมทั้งมีรสนิยมน ในการอ่านด้วย

พฤติกรรมการเรียนรู้

พฤติกรรมการเรียนรู้เป็นการกระทำ การแสดงออก ความคิด และความรู้สึกรู้สึกของนักเรียน เพื่อตอบสนองสิ่งเร้าที่เป็นผลเนื่องมาจากการสอน พฤติกรรมจัดเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งที่แสดงออกมา ให้เห็นรวมทั้งที่ซ่อนเร้นไว้ภายใน และพฤติกรรมนั้นบุคคลอื่นสามารถสังเกตเห็น ได้ดี พฤติกรรม ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้นี้ เรียกว่า พิสัยของการเรียนรู้ (Domains of learning) แบ่งออกได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. พุทธิพิสัย (Cognitive domain) หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ ความเข้าใจ ที่เกิดขึ้นในสมองของผู้เรียนภายหลังที่ครูได้ทำการสอนเสร็จสิ้นลง อาจเรียกว่าเป็นความสามารถ ทางสติปัญญา

2. ทักษะพิสัย (Psychomotor domain) หมายถึง ความสามารถในการบังคับกล้ามเนื้อ ในส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้ทำงานสัมพันธ์กับเครื่องมือ เครื่องจักรแล้วได้ผลงานที่ถูกต้อง เช่น การแกะสลัก การวาดภาพ อาจเรียกว่าเป็นความสามารถทางทักษะกล้ามเนื้อ

3. จิตพิสัย (Affective domain) หมายถึง ความสำนึกหรือความตระหนักที่เกิดขึ้น ในจิตใจจนทำให้เกิดความรับผิดชอบ โดยปฏิบัติตัวให้ถูกต้องเหมาะสมกับกฎระเบียบหรือค่านิยม

ของสังคม เช่นการทำความสะอาด และจัดเก็บเครื่องมืออุปกรณ์หลังจากการใช้งานอย่างสม่ำเสมอ หรือคำนึงถึงความปลอดภัยทั้งตนเองและผู้อื่นในขณะที่ปฏิบัติงาน อาจเรียกว่าเป็นความสามารถในการปฏิบัติตนหรือการปรับตัว

พฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านของนักเรียนสามารถแบ่งเป็นระดับจากง่ายไปหายากได้ดังนี้

1. ความสามารถทางสติปัญญา แบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ คือ

1.1 ฟิ้นคืนความรู้ (Recalled knowledge) หมายถึง ความสามารถที่นักเรียนใช้ความรู้ที่มีอยู่ไปแก้ปัญหาเก่าในลักษณะเดิมเหมือนกับที่เคยได้เรียนรู้มาแล้ว

1.2 นำความรู้ไปใช้งาน (Applied knowledge) หมายถึง ความสามารถที่นักเรียนใช้ความรู้ที่มีอยู่ไปแก้ปัญหาใหม่ในลักษณะเดิมซึ่งเคยได้ประสบมาก่อนแล้ว

1.3 ส่งถ่ายความรู้ (Transfer knowledge) หมายถึง ความสามารถที่นักเรียนใช้ความรู้ที่มีอยู่ผนวกกับประสบการณ์เดิมบางอย่างที่เกี่ยวข้องไปแก้ปัญหาใหม่ในลักษณะที่แตกต่างจากที่ได้เคยเรียนรู้มาแล้ว

2. ความสามารถทางทักษะกล้ามเนื้อ แบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ คือ

2.1 ลอกเลียนหรือทำตาม (Imitation) หมายถึง ความสามารถที่นักเรียนบังคับกล้ามเนื้อทำตามรูปแบบที่ได้เห็นหรือได้สัมผัสมา จนทำให้งานสำเร็จได้ แต่การเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายยังไม่สอดคล้องสัมพันธ์กันตามหลักการที่ควรจะเป็น

2.2 ควบคุมให้กล้ามเนื้อทำงานสัมพันธ์กัน (Control) หมายถึง ความสามารถที่นักเรียนบังคับกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ถูกต้องสอดคล้องสัมพันธ์กันตามหลักการที่ควรจะเป็น จนทำให้งานสำเร็จลงได้

2.3 ซ้ำนัญ (Automatism) หมายถึง ความสามารถที่นักเรียนบังคับกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้ทำงานได้ถูกต้องสอดคล้องสัมพันธ์กันดีและเป็นไปโดยอัตโนมัติด้วยความคล่องแคล่วว่องไวและได้ผลงานที่ดีเยี่ยม

3. ความสามารถในการปฏิบัติตน หรือการปรับตัว แบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ คือ

3.1 ให้ความสนใจ/ ยอมรับ (Reception) หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกซึ่งการให้ความสนใจและยอมรับต่อสิ่งเร้า เช่น พยายามเข้าเรียนให้ตรงตามกำหนดเวลา แต่อาจจะคลาดเคลื่อนไปบ้าง

3.2 พอใจ/ เต็มใจ (Response) หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกถึงความพอใจและเต็มใจตอบสนองต่อสิ่งเร้า เช่น มีความกระตือรือร้น เตรียมพร้อมก่อนเข้าเรียนและเข้าเรียนตรงเวลาทุกครั้งโดยไม่ต้องมีใครบอกกล่าวหรือบังคับ

3.3 นิยมชมชอบ (Internalization) หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกถึงความรู้สึกหรือความสนใจในคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ด้วยความพอใจจนกลายเป็นความนิยมชมชอบ และปฏิบัติตนจนเป็นลักษณะนิสัยอาจถึงกับอยากให้ผู้อื่นปฏิบัติตามด้วย เช่น นอกจากตนเองจะเข้าเรียนตรงเวลาแล้วยังชักชวนเพื่อน ๆ ให้เข้าเรียนตรงเวลาตามตนเองด้วย

พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้นำมาใช้กับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยนี้ สังกัดได้จากการกระทำ การแสดงออก ความคิด และความรู้สึกของนักเรียนถึงความสามารถทางสติปัญญาและความสามารถในการปฏิบัติตนหรือการปรับตัวของนักเรียนในขณะที่กำลังเรียนหรือหลังจากการเรียนรู้ความเข้าใจในการอ่านด้วยรูปแบบ4PSC โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง

ประเภทของพฤติกรรมมนุษย์

พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์โดยมากนักจิตวิทยาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ตามความสามารถในการสังเกต (อัมพวัน ประเสริฐศักดิ์, 2549 อ้างถึงใน วันเพ็ญ วัฒนานะ, 2557) คือ

1. พฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตเห็นได้โดยใช้ประสาทสัมผัสหรือใช้เครื่องมือ ได้แก่ พฤติกรรมทางร่างกายที่แสดงออกสามารถมองเห็นและสังเกตได้ เช่น การเดิน การเล่น การพูด การอ่าน การเขียน เป็นต้น
2. พฤติกรรมภายใน (Covert behavior) เป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ เจาะตัวเท่านั้นที่รับรู้ ต้องใช้เครื่องมือตรวจสอบจึงจะสามารถรู้ได้เช่น การรับรู้ การคิด การเข้าใจ อารมณ์ เป็นต้น

พฤติกรรมมี 2 ประเภทคือพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอก ดังนั้นทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก จึงมีความสัมพันธ์กัน แต่แตกต่างกันตรงที่พฤติกรรมภายนอกสามารถมองเห็นการกระทำได้ ส่วนพฤติกรรมภายในต้องใช้เครื่องมือทดสอบจึงจะรู้ได้

วิธีการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์

วิธีการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์เพื่อให้ได้ความรู้ที่น่าเชื่อถือเป็นเรื่องสำคัญเพราะจะนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้แก่ การอธิบาย การทำนาย และการควบคุมพฤติกรรม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ การใช้วิธีการใดในการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งวิธีการนั้นจะต้องมีความตรง (Validity) สามารถวัดหรือกำหนดสิ่งที่วัดได้อย่างถูกต้องตามเนื้อแท้ อีกประการหนึ่งคือ ความเที่ยง (Reliability) ซึ่งหมายถึงความสอดคล้อง ความคงที่ของสิ่งที่วัดหรือศึกษาไม่เปลี่ยนแปลงไปมา วิธีการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์โดยทั่วไปมักใช้วิธีการทางจิตวิทยาซึ่งเป็นศาสตร์ทางพฤติกรรม ดังนี้ (อารี พันธุ์ณี, 2546 อ้างถึงใน วันเพ็ญ วัฒนานะ, 2557)

1. การตรวจสอบตนเอง หรือการพินิจภายใน (Introspection) หมายถึง การให้บุคคลสำรวจตรวจสอบตนเอง ด้วยการย้อนทบทวนการกระทำ และความรู้สึกนึกคิดของตนเองในอดีตที่ผ่านมา แล้วรายงานความรู้สึกออกมา โดยการอธิบายถึงสาเหตุและผลของการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ต้องการทราบว่าทำไมเด็กนักเรียนคนหนึ่งชอบพูดปดเสมอ ๆ ก็ให้เล่าสาเหตุหรือเหตุการณ์ในอดีตที่เป็นเหตุให้มีพฤติกรรมเช่นนั้น ก็จะทำให้ทราบที่มาของพฤติกรรมและได้แนวทางในการช่วยเหลือแก้ไขพฤติกรรมได้

2. การสังเกต (Observation) หมายถึง วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการเฝ้าดูพฤติกรรมในสถานการณ์ที่เป็นจริงอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยไม่ให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัวการสังเกตแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

2.1 การสังเกตอย่างมีแบบแผน (Formal observation) หมายถึง การสังเกตที่มีการเตรียมการล่วงหน้า มีการวางแผน กำหนดเวลา สถานการณ์ สถานที่ พฤติกรรม และบุคคลที่จะสังเกตไว้ล่วงหน้า

2.2 การสังเกตอย่างไม่มีแบบแผน (Informal observation) หมายถึง การสังเกตโดยไม่ต้องมีการเตรียมการล่วงหน้าหรือวางแผนล่วงหน้า แต่สังเกตตามความสะดวกของผู้สังเกต การสังเกตเป็นการช่วยให้ได้ข้อมูลรายละเอียด ชัดเจน และตรงไปตรงมา เช่น การสังเกตอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลต่อสถานการณ์ต่าง ๆ จะทำให้เห็นพฤติกรรมได้ชัดเจนกว่าการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการอื่น ๆ แต่การสังเกตที่ดีมีคุณภาพ มีส่วนประกอบหลายอย่าง เช่น ผู้สังเกตจะต้องมีใจเป็นกลาง ไม่อคติหรือลำเอียงอย่างใดอย่างหนึ่งและสังเกตได้ทั่วถึง ครอบคลุม สังเกตหลาย ๆ สถานการณ์ หลาย ๆ พฤติกรรม หลาย ๆ ครั้ง และใช้เวลาในการสังเกตตลอดจนจดบันทึกการสังเกตตรงไปตรงมา และแยกการบันทึกพฤติกรรมจากการตีความไม่ปะปนกัน ก็จะทำให้การสังเกตได้ ข้อมูลตรงตามความเป็นจริงและนำมาใช้ประโยชน์ตามจุดมุ่งหมาย

3. การศึกษาบุคคลเป็นรายกรณี (Case study) หมายถึง การศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ที่สำคัญของบุคคล แต่ต้องใช้เวลาศึกษาติดต่อกันเป็นระยะเวลาหนึ่ง แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์พิจารณา ตีความ เพื่อให้เข้าใจถึงสาเหตุของพฤติกรรมหรือลักษณะพิเศษที่ผู้ศึกษาต้องการทราบ ทั้งนี้เพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือ แก้ไข ปรับปรุง ตลอดจนส่งเสริมพฤติกรรมให้เป็นไปทางสร้างสรรค์

4. การสัมภาษณ์ (Interview) หมายถึง การสนทนากันระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีจุดมุ่งหมาย ซึ่งการสัมภาษณ์มีหลายจุดมุ่งหมาย เช่น การสัมภาษณ์เพื่อความคุ้นเคย สัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน สัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ ตลอดจนสัมภาษณ์เพื่อการแนะแนว และการให้คำปรึกษา เช่น การสังเกต การฟัง การใช้คำถาม การพูด การสร้างความสัมพันธ์ที่ระหว่งผู้ให้สัมภาษณ์และผู้สัมภาษณ์ก็จะช่วยให้ดำเนินไปด้วยดี

5. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นวิธีการให้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีข้อผิดพลาดหรือถูก เพราะถามเกี่ยวกับความคิดเห็น ทศนคติหรือความสนใจในเรื่องที่ต้องศึกษา แบบสอบถามมี 2 ส่วน ส่วนแรกถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ เป็นต้น ส่วนหลังถามเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการศึกษา เช่น ความพึงพอใจในการให้บริการของห้องสมุด ผู้ตอบก็เป็นผู้ที่ได้รับการบริการหรือผู้ใช้ห้องสมุด เป็นต้น การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจะประหยัดเวลา รวดเร็ว แต่ต้องระมัดระวัง คือ ความจริงใจและความร่วมมือของผู้ตอบแบบสอบถาม

6. การทดสอบ (Testing) หมายถึง การใช้เครื่องมือที่มีเกณฑ์ในการวัดลักษณะพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง หรือหลาย ๆ พฤติกรรม โดยให้ผู้รับการทดสอบเป็นผู้ตอบสนองต่อแบบทดสอบ ซึ่งอาจเป็นแบบทดสอบภาษา (Verbal test) และแบบปฏิบัติการ หรือลงมือทำ (Performance test) ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลนั้นตามจุดมุ่งหมายที่ผู้ทดสอบวางไว้ แบบทดสอบที่นำมาใช้ในการทดสอบหาข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบสติปัญญา แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลในการเรียน แบบทดสอบความถนัด แบบทดสอบบุคลิกภาพ แบบทดสอบความสนใจ เป็นต้น แบบทดสอบที่ดีจะต้องมีลักษณะเป็นมาตรฐาน คือ ความแม่นยำ (Validity) และวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัด มีความเชื่อถือได้ (Reliability) ไม่ว่าใครจะตรวจก็ได้ คะแนนที่ได้เท่ากันและ มีความคงที่ของเนื้อหา (Content consistency)

7. การทดลอง (Experiment group) หมายถึง วิธีการรวบรวมข้อมูลที่เป็นระบบมีขั้นตอน และเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้ ตั้งปัญหา ตั้งสมมุติฐาน การรวบรวมข้อมูล การทดสอบสมมุติฐาน การแปลความหมายและรายงานผล ตลอดจนการนำผลที่ได้ ไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือส่งเสริมต่อไป การทดลองจึงเป็นการจัดสภาพการณ์ขึ้นมา เพื่อดูผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเพื่อศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มหรือสถานการณ์ คือ

7.1 กลุ่มทดลอง (Experiment group) กลุ่มที่ได้รับการจัดสภาพการณ์ ทดลอง เพื่อศึกษาผลที่ปรากฏจากสภาพนั้น เช่น การสอนด้วยเทคนิคระดมพลังสมอง จะทำให้กลุ่มเกิดความคิดสร้างสรรค์หรือไม่

7.2 กลุ่มควบคุม (Control group) เป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดสภาพการณ์ใด ๆ ทุกอย่างถูกควบคุมให้คงสภาพเดิม ใช้เพื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มทดลอง

สรุปได้ว่าวิธีการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์มี 7 วิธี ได้แก่ การตรวจสอบตนเอง การสังเกต การศึกษาบุคคลเป็นรายกรณี การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การทดสอบและการทดลอง วิธีการต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์โดยอาศัยเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ทำให้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษามีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น วิธีการศึกษาที่ผู้วิจัยเห็นว่า เหมาะสมที่สุด คือ การสังเกต ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้วิธีนี้สังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยการใช้อยู่รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC

เจตคติต่อการเรียน

เจตคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “Aptus” แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม คำว่า เจตคติ เป็นคำที่มีผู้ใช้ในความหมายเดียวกันกับทัศนคติ เจตคติหรือทัศนคติเป็นนามธรรม ที่เกิดจากการเรียนรู้หรือการเรียนรู้บุคคล ตลอดจนเหตุการณ์และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นความรู้สึกของมนุษย์ที่แสดงออกในวาระโอกาสต่าง ๆ

ความหมายของเจตคติ

ได้มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2556, หน้า 321) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติ หมายถึงท่าที หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 44) ได้ให้ความหมายว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่ง ถ้าเป็นเจตคติที่ดีต่อการอ่านก็หมายถึงความรู้สึกที่พอใจในการอ่านเป็นความรู้สึกในด้านบวก แต่ถ้าเป็นเจตคติในด้านลบหมายถึงความรู้สึกที่ไม่ชอบอ่าน ความสนใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อบุคคลนั้นมีความรู้สึกชอบอ่านและต้องการจะอ่าน ดังนั้นการสร้างเสริมให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำไปสู่ความสนใจในการอ่าน

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2548, หน้า 282) ได้สรุปไว้ดังนี้ เจตคติ หมายถึง อัจฉริยะที่มีต่อคน สัตว์ หรือสิ่งของอาจจะเป็นได้ทั้งทางบวก และทางลบ ผู้เรียนที่มีเจตคติทางบวก ต่อวิชาใดวิชาหนึ่งก็จะชอบวิชานั้น ทำให้ได้คะแนนดี ทัศนคติหรือเจตคติเป็นสิ่งที่ศึกษา ความรู้ ความคิด สติปัญญา ความรู้สึก และพฤติกรรมการแสดงออก

ธีระวุฒิ เอกะกุล (2549, หน้า 3) ได้สรุปความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้ เกี่ยวกับสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งในทางสังคมรวมทั้งเป็นความรู้สึกที่เกี่ยวกับประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

สุรีย์ อรรถกร (2551, หน้า 44) ให้ความหมายไว้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ของบุคคล และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุน คัดค้าน หรือเป็นกลางก็ได้

วรรณิ โสมประยูร (2553, หน้า 84) ให้ความหมายไว้ว่า เจตคติ หมายถึงความรู้สึกนึกคิดที่อยู่ภายใน เป็นกระบวนการทางด้านจิตใจมีผลต่อการตัดสินใจของคนเราในการที่จะเลือกกระทำหรือไม่เลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เจตคติจึงเป็นท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับภาวะแห่งความพร้อมของจิตใจ ซึ่งเป็นผลจากปฏิกิริยาที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 64) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เจตคติเป็นเรื่องของความรู้สึก ทั้งที่พอใจและไม่พอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อ สิ่งเร้าแตกต่างกันไป

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 56) ให้ความหมายว่า เจตคติเป็นเรื่องของ ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็นที่ฝังใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อบุคคลรับรู้และ ประเมินค่าจากสิ่งนั้น เกิดจากอารมณ์ตามความคาดหวัง ควบคู่กันไปกับการรับรู้ และ มีผลต่อ ความคิด รวมทั้งปฏิกริยาในใจของเรา เจตคติจึงเป็นทั้งพฤติกรรมภายนอกที่สังเกตได้จากกริยาท่าทาง คำพูดหรือเป็นพฤติกรรมในใจไม่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย แต่มีแนวโน้มที่เป็นพฤติกรรมภายใน มากกว่าพฤติกรรมภายนอก

อนาสตาซี (Anastasi, 1986, p. 541) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติ คือ ความโน้มเอียงที่แสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ

กู๊ด (Good, 1973, p. 49) ให้ความหมายว่า เจตคติ คือ ความเอนเอียงหรือความชอบของ บุคคลที่แสดงผลเฉพาะไปสู่วัตถุ สิ่งของ สถานการณ์หรือคุณค่า ตามปกติจะประกอบไปด้วย ความรู้สึกและอารมณ์

นิวคอมบ์ (Newcomb, 1954, p. 128) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็น ความเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับอาจมากหรือน้อยก็ได้ เจตคติแสดงออก ทางพฤติกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การแสดงออกในลักษณะที่พึงพอใจ ชอบหรือ เห็นด้วย ลักษณะนี้เรียกว่าเจตคติเชิงนิมาน (Positive attitude) อีกลักษณะหนึ่งคือ การแสดงออก ในลักษณะที่ไม่พอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ลักษณะนี้เรียกว่าเจตคติเชิงนิเสธ (Negative attitude)

จากความหมายของเจตคติดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติ คือ สภาพความรู้สึกทางด้าน จิตใจ ความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือความโน้มเอียงของจิตใจภายในซึ่งแสดงออกต่อ สิ่งเร้าหนึ่ง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลอันเป็นผลทำให้เกิดมีท่าที ความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ พพอใจ ไม่พอใจซึ่งอาจแสดง พฤติกรรมในด้านบวก ในด้านลบ หรือเป็นกลางก็ได้

องค์ประกอบของเจตคติ

สุริย์ อรรถกร (2551, หน้า 45) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของเจตคติดีมีอยู่ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญาหรือการรู้การเข้าใจ (Cognitive component) ได้แก่ ความคิด (Idea) ความเชื่อ (Belief) ของบุคคลที่มีที่หมายของเจตคติ
2. องค์ประกอบด้านท่าที ความรู้สึก หรืออารมณ์ (Affective component) ได้แก่ ความรู้สึกและอารมณ์ต่าง ๆ ที่เป็นตัวเร้าหรือเกิดขึ้นร่วมกับองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ

ในขณะที่คิดถึงที่หมายหนึ่ง ๆ ความรู้สึกและอารมณ์นี้มีทั้งด้านบวก (Positive) และด้านลบ (Negative)

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรมหรือการปฏิบัติ (Behavioral component) ได้แก่ ความพร้อมที่จะกระทำเป็นผลเนื่องมาจากองค์ประกอบด้านความรู้สึก และความรู้สึก ซึ่งจะแสดงออกมาในรูปของการยอมรับหรือการปฏิเสธ การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบของเจตคติทั้ง 3 ประการนี้ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กันมากจนแทบจะแยกจากกันโดยเด็ดขาดไม่ได้ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป โดยปกติบุคคลมักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่ แต่ในบางครั้งบุคคลมีเจตคติอย่างหนึ่งแต่อาจไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามเจตคติที่มีอยู่ก็ได้

เจตคติกับพฤติกรรม

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 251-252) ได้กล่าวว่า เจตคติมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล พฤติกรรมของบุคคลเป็นปฏิกริยากับสภาพแวดล้อม อาจจะสังเกตได้และสังเกตไม่ได้ แต่สามารถวินิจฉัยได้ว่ามีหรือไม่มี โดยใช้วิธีการหรือเครื่องมือทางจิตวิทยา

พฤติกรรมที่มีส่วนสัมพันธ์กับเจตคติมีอยู่ 3 ส่วน คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive domain) ซึ่งพฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ การจำ ความคิด ข้อเท็จจริงต่าง ๆ รวมทั้งการพัฒนาความสามารถและทักษะทางปัญญา การใช้วิจารณญาณเพื่อประกอบการตัดสินใจ พฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจจะประกอบด้วยความสามารถระดับต่าง ๆ ซึ่งเริ่มจากความรู้ในระดับง่าย ๆ และเพิ่มการใช้ความคิดและพัฒนาสติปัญญาขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีความรู้ความเข้าใจ การแปลความหมาย การให้ความหมาย การคาดคะเน และความสามารถในการนำไปใช้ รวมทั้งความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้

2. พฤติกรรมด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective domain) เป็นความสนใจ ความรู้สึก ทำที่ความชอบ พฤติกรรมด้านนี้เกิดขึ้นภายในซึ่งต้องใช้เครื่องมือพิเศษในการวัดพฤติกรรม

3. การสนองตอบ (Response) เป็นการตอบสนองต่อสถานการณ์หรือสิ่งเร้าต่าง ๆ พฤติกรรมในขั้นการตอบสนองจะมีลักษณะของความยินดี เต็มใจ และพอใจที่จะตอบสนอง

เจตคติจึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม เป็นสาเหตุของพฤติกรรมและเป็นผลของพฤติกรรม เพราะเวลาที่บุคคลแสดงพฤติกรรมตามความคิด ความต้องการของเขา เขาก็จะได้รับประสบการณ์ ทำให้เกิดมีความคิด ความรู้สึกบางอย่างต่อการกระทำนั้นด้วย ดังนั้น เจตคติจึงเป็นผลของพฤติกรรม ซึ่งมีอิทธิพลในการกำหนดรูปแบบของพฤติกรรมที่บุคคลจะกระทำในครั้งต่อ ๆ ไปด้วย

ทฤษฎีการเกิดและการเปลี่ยนเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 261-264) ได้กล่าวถึงการศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ทางด้านเจตคติจะช่วยให้บุคคลเกิดความเข้าใจเจตคติได้ดีขึ้น การอธิบายเจตคติมีหลายแนวคิด ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

1. เจตคติที่อธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ความสัมพันธ์เชื่อมโยง

นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มีแนวคิดว่า เจตคติของเรานั้นเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ และมีการเปลี่ยนแปลงได้เหมือนกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ขณะที่เราเรียนรู้จะเกิดความรู้สึกหรืออารมณ์ต่อสิ่งนั้นไปด้วย ทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มนี้จึงมีการเสริมแรง การวางเงื่อนไข การเลียนแบบและการเชื่อมโยง เป็นต้น

1.1 การเสริมแรง เป็นเจตคติที่เกิดขึ้นจากการเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบ การเสริมแรงทางบวก เช่น เจตคติที่ดีต่อการเรียน ได้รับคำชมจากครู ก็จะทำให้มีมานะพยายามและตั้งใจเรียนมากขึ้น แต่ถ้ามีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ถูกติ ถูกว่าก็ยังไม่อยากเรียน

1.2 การวางเงื่อนไข การวางเงื่อนไขเกิดขึ้นเพื่อเจตคติต่อสิ่งหนึ่งแล้วไปควบคู่หรือสัมพันธ์กับสิ่งหนึ่ง ทำให้มีเจตคติต่อสิ่งนั้นเหมือนกัน เช่น เรามีเจตคติต่อการเล่นฟุตบอลดี ต่อมาก็ได้เห็นผู้เล่นฟุตบอลเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงก็มีเจตคติที่ดีต่อกีฬาอื่นด้วย

1.3 การเลียนแบบ การเลียนแบบทางเจตคติเกิดจากการที่บุคคลรับรู้เจตคติที่คนอื่นมีอยู่แล้วจึงรับมาเป็นของตน โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ตรง เช่น พ่อแม่มีเจตคติที่ดีต่อการแต่งกายดี ลูกก็มีเจตคติเช่นนั้น โดยปรกติแล้วบุคคลจะเลียนแบบเจตคติของคนที่เรารักและชื่นชอบ เลื่อมใสและศรัทธา หรือถ้าเราพบว่าคนส่วนใหญ่ในสังคมมีเจตคติอย่างนั้น บางทีเราก็พลอยมีเจตคติเช่นนั้นไปด้วย เป็นลักษณะการปรับตัวให้เข้ากับสังคมอย่างหนึ่ง

1.4 การเชื่อมโยง การเกิดเจตคติทางเชื่อมโยงเป็นผลจากบุคคลผู้เป็นเจ้าของทางเจตคติ มีการเชื่อมโยงลักษณะบางอย่างเข้าด้วยกันตามความคิดความเข้าใจของตน ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกัน เช่น ถ้าเรามีเจตคติที่ไม่ดีต่อคนที่สูบบุหรี่ เมื่อพบคนสูบบุหรี่ก็จะมีเจตคติไม่ดีไปด้วย

2. เจตคติที่อธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ความเข้าใจ

2.1 ทฤษฎีความขัดแย้งด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive dissonance theory)

เฟสติเกอร์ (Festinger) อธิบายว่า องค์ประกอบของเจตคติคือความรู้ความเข้าใจ ซึ่งได้แก่ความคิดเห็น ข้อเท็จจริงที่แต่ละคนได้รับ บางครั้งก็พบว่า ความรู้ความเข้าใจมีลักษณะที่ขัดแย้งกันทำให้เกิดความไม่เข้าใจและไม่สบายใจ จึงปรับความคิดความเชื่อให้สอดคล้องกันนั้นเป็นการเปลี่ยนเจตคติ

2.2 ทฤษฎีความสอดคล้องระหว่างความรู้สึกหรืออารมณ์กับความรู้ความเข้าใจ (Affective cognitive consistency) เป็นทฤษฎีที่โรเซนเบิร์ก (Rosenberg) อธิบายว่า เจตคติจะไม่เปลี่ยนถ้ายังมีความสอดคล้องกันระหว่างความรู้สึกหรืออารมณ์กับความรู้ความเข้าใจ แต่ถ้าองค์ประกอบทั้งสองเกิดขัดแย้งกัน ก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ไปในทิศทางเดียวกัน มิฉะนั้นจะเกิดความไม่สบายใจขึ้น

2.3 ทฤษฎีความสมดุล (Balance theory) ไฮเดอร์ (Heider) มีแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ว่า เจตคติแต่ละคนในสังคมที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ไปในทางที่สอดคล้องกันกับเจตคติของอีกคนหนึ่งเพื่อเกิดความสมดุล เมื่อเกิดสถานะที่ไม่สมดุลบุคคลก็จะพยายามหาทางออกในการเปลี่ยนเจตคติให้เข้าสู่สถานะสมดุล

2.4 ทฤษฎีความลงรอยเดียวกัน (Congruity theory) ออสกู๊ดและเทนเนนบาว์ม (Osgood and tannenbaum) มีแนวคิดว่าการเปลี่ยนเจตคติของบุคคลจะเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับลักษณะที่เราประเมินผู้คนที่เกี่ยวข้องและเจตคติเดิมของบุคคล เมื่อเกิดความไม่ลงรอยของเจตคติ บุคคลก็จะปรับเจตคติให้ลงรอยกับสถานการณ์มากขึ้น

จากการศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ทางด้านเจตคติ จะเห็นได้ว่าเกิดจากการมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยหลักสำคัญของการเปลี่ยนเจตคติ การเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันจะเปลี่ยนได้ง่ายกว่าเจตคติที่เปลี่ยนไปคนละทาง และมีความมั่นคง ความคงที่มากกว่า การเปลี่ยนแปลงคนละทาง

การสอนเพื่อให้เกิดเจตคติ

อากรณ ใจเที่ยง (2553, หน้า 64-65) ได้กล่าวถึงในเรื่องการสอนเพื่อให้เกิดเจตคติไว้ว่า เจตคติที่บุคคลแสดงออกมี 2 ด้าน ได้แก่

1. เจตคติทางบวก (Positive attitude) หมายถึง เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะที่ดี เป็นไปในทางบวก คือ การยอมรับโดยสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกในทางชอบ พอใจและเห็นว่าสิ่งนั้นดีมีประโยชน์

2. เจตคติทางลบ (Negative attitude) หมายถึง เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะที่ไม่ดี เป็นไปในทางลบ คือ การไม่ยอมรับโดยสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกในทางไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่ถูกใจ ไม่มีประโยชน์ ไม่เห็นด้วย

ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดเจตคติทางบวกต่อตนเอง ต่อบุคคลอื่น ๆ ต่อเพื่อน นักเรียน ต่อการเรียน การศึกษาหาความรู้ และต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ ขณะเดียวกันก็สามารถสร้างให้ผู้เรียนเกิดเจตคติทางลบต่อสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้

วิธีการวัดเจตคติ

เนื่องจากเจตคติเป็นมโนภาพที่วัดได้ยาก เมื่อเทียบกับการวัดด้านอื่น นักจิตวิทยาและนักวัดผลได้พยายามหาวิธีการวัด และสร้างเครื่องมือวัดที่มีคุณภาพที่กระตุ้นให้ได้มาซึ่งความรู้สึกที่แท้จริงของผู้ถูกวัด ดังนี้

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2549, หน้า 19-20) ได้สรุปวิธีการวัดเจตคติ ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่ง่ายและตรงไปตรงมามากที่สุด ผู้สัมภาษณ์จะต้องเตรียมข้อรายการที่จะซักถามไว้อย่างดี ต้องเขียนเน้นความรู้สึกที่สามารถวัดเจตคติได้ตรงเป้าหมาย ผู้สัมภาษณ์จะได้ทราบความรู้สึก หรือความคิดเห็นของผู้ตอบ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่มีข้อเสียว่าผู้ถามอาจจะไม่ได้รับคำตอบที่จริงใจจากผู้ตอบเพราะผู้ตอบอาจบิดเบือนคำตอบ เนื่องจากเกิดความเกรงกลัวต่อการแสดงความคิดเห็น วิธีแก้ไข คือ ผู้สัมภาษณ์ต้องสร้างบรรยากาศในการสัมภาษณ์ให้เป็นกันเอง ให้ผู้ตอบรู้สึกสบายใจไม่เกรงเกรียงไกรเป็นอิสระแนใจในคำตอบว่าจะเป็นการลับ

2. การสังเกต เป็นวิธีการที่ใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามองและจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผน เพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลที่เราสังเกตมีเจตคติ ความเชื่อ อุปนิสัยเป็นอย่างไร ข้อมูลที่ได้จะถูกต้องใกล้เคียงกับความจริง หรือเป็นที่เชื่อถือได้เพียงใดนั้น มีข้อควรคำนึงหลายประการ กล่าวคือ ควรมีการศึกษาหลาย ๆ ครั้ง เพราะเจตคติของบุคคลมาจากหลาย ๆ สาเหตุ นอกจากนี้ตัวผู้สังเกตจะต้องทำตัวเป็นกลาง ไม่มีความลำเอียง และการสังเกต หลาย ๆ ช่วงเวลา ไม่ใช่สังเกตเฉพาะเวลาใดเวลาหนึ่ง

3. การรายงานตนเอง ต้องให้ผู้ถูกสอบวัดแสดงความรู้สึกของตนเอง ตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส นั่น คือ สิ่งเร้าที่เป็นข้อคำถามให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกออกมาอย่างตรงไปตรงมา อาจเป็นแบบทดสอบ หรือใช้มาตราวัดของ Thurstone; Guttman; Likert และ Osgood เป็นต้น

4. เทคนิคจินตนาการ ต้องอาศัยสถานการณ์หลายอย่างเป็นสิ่งเร้าผู้สอบ เช่น ประโยคไม่สมบูรณ์ภาพแปลก ๆ เรื่องราวแปลก ๆ เมื่อผู้สอบเห็นสิ่งเหล่านี้จะจินตนาการออกมา แล้วนำมาตีความหมายจากการตอบนั้น ๆ พอจะรู้ได้ว่ามีเจตคติต่อสิ่งเร้าอย่างไร

5. การวัดทางสรีระภาพ การวัดด้านนี้อาศัยเครื่องมือไฟฟ้า แต่สร้างเฉพาะเพื่อจะวัดความรู้สึก อันจะทำให้พลังไฟฟ้าในร่างกายเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้าดีใจเข็มจะชี้อย่างหนึ่ง เสียใจเข็มจะชี้อีกอย่างหนึ่ง ใช้หลักการเดียวกันกับเครื่องจับเท็จ เครื่องมือแบบนี้ยังพัฒนาไม่ดีขึ้น ไม่นิยมใช้เท่าใดนัก

แบบวัดเจตคติ (Attitude scale)

พรรณี ลีกิจวัจนะ (2554, หน้า 176) ให้ความหมายไว้ว่า แบบวัดเจตคติ หมายถึง ชุดของข้อคำถามด้านความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางบวกหรือลบ ซึ่งมีการกำหนด

ระดับของคำตอบไว้เป็นช่วง ๆ ที่ต่อเนื่องกัน และแต่ละช่วงมีหน่วยเท่ากัน ให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความรู้สึกที่แท้จริง

ไพศาล วรคำ (2552, หน้า 241) ให้ความหมายของแบบวัดเจตคติไว้ว่า การวัดเจตคติเป็นการวัดความเชื่อ การรับรู้ หรือความรู้สึกนึกคิดของแต่ละคน เจตคติสามารถวัดโดยตนเอง ผู้อื่นและกิจกรรมต่าง ๆ ที่สร้างจากสถานการณ์ เป็นต้น

แบบวัดเจตคติจึงเป็นเครื่องมือในการวัดความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการประเมินค่า สถานการณ์ คุณลักษณะของสิ่งทีประเมินว่าอยู่ในระดับใด หรือความสนใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการตอบข้อคำถามที่ต้องการให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกออกมาอย่างตรงไปตรงมาอาจเป็นในทางบวกหรือในทางลบ

แบบวัดเจตคติที่นิยมและรู้จักกันอย่างแพร่หลายมี 4 ชนิด คือ 1) แบบวัดเจตคติของเทอร์สโตน (Thurstone) 2) แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ต (Likert's scale) 3) แบบวัดเจตคติของกัตต์แมน (Guttman) 4) แบบวัดเจตคติของออสกู๊ด (Osgood)

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ต (Likert's scale) ซึ่งสามารถใช้วัดเจตคติได้อย่างกว้างขวางกว่าแบบอื่น และสามารถวัดเจตคติได้เกือบทุกเรื่อง แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ต (Likert's scale) ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงความรู้สึกหรือท่าทีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทิศทาง บวกหรือทางลบ ในแบบวัดชุดหนึ่ง ๆ จะต้องประกอบด้วยทั้งข้อคำถามทั้ง 2 ประเภท คือ ข้อคำถามทางบวก (+) และข้อคำถามทางลบ (-) ในจำนวนเท่า ๆ กัน ระดับเจตคติหรือความรู้สึกตามแบบของลิเคิร์ตนี้ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การตอบ ผู้ตอบตอบทุกข้อ โดยแต่ละข้อเลือกระดับที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงมากที่สุด ผู้ตอบได้คะแนนตามระดับที่เลือกตอบแต่ละข้อ แล้วนำคะแนนทุกข้อมาหาค่าเฉลี่ยทั้งฉบับ ได้เป็นคะแนนเจตคติของผู้นั้น การให้คะแนน ถ้าเป็นข้อความทางบวก (+) จะมีคะแนน 5 4 3 2 1 ถ้าเป็นข้อความทางลบ (-) จะมีคะแนนกลับกัน คือ 1 2 3 4 5 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วสามารถแปลความหมายระดับเจตคติได้ 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติแบบของลิเคิร์ต ดังนี้

ตารางที่ 4 เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายเจตคติแบบของลิเคิร์ต

ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน		เกณฑ์การแปลความหมาย	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	ช่วงค่าเฉลี่ย	ระดับเจตคติ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1	4.50-5.00	มากที่สุด
เห็นด้วย	4	2	3.50-4.49	มาก
ไม่แน่ใจ	3	3	2.50-3.49	ปานกลาง
ไม่เห็นด้วย	2	4	1.50-2.49	น้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5	1.00-1.49	น้อยมาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วันเพ็ญ วัฒนฐานะ (2557, หน้า 97-103) ได้วิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R 2) ศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R และแบบทดสอบวัดด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) พฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับดีเยี่ยม

จิราภรณ์ สกุณหลืองอร่าม (2554, หน้า 79-83) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่คำพิทยาคม

รัชมังคลาภิเษก ระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ วิชาภาษาไทยของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทยก่อนเรียนและ หลังเรียนด้วยเทคนิค SQ3R 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชา ภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิค KWLH-Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่ดำพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 21 คน รวม 42 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive or judgement sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สอน ด้วยเทคนิค SQ3R และ KWLH-Plus แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและ หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R ค่าเฉลี่ยของคะแนน แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สอนด้วย SQ3R แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน การอ่าน อย่างมีวิจารณญาณที่สอนด้วย KWLH Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

พิมพ์สิริ เจริญกิจ (2554, หน้า 102-103) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนอ่านจับใจความ ภาษาไทย ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาไทย ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80 2) เพื่อศึกษาเจตคติต่อ การเรียนด้วยชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาไทย ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/ 3 จำนวน 45 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนวังจันทร์วิทยา ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาไทย ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอนอ่าน

จับใจความภาษาไทยที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.48/87.93 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ด้วยชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาไทย ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

สวีน ยมหา (2553, หน้า 82-85) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL Plus กับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL Plus กับวิธีการสอนอ่านแบบปกติและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนวัดป่าประดู่ 2 ห้องเรียน จำนวน 104 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิธีสอนอ่าน โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL Plus 2) แผนการจัดการเรียนรู้ วิธีสอนอ่านแบบปกติ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับวิธีสอนอ่าน โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่าน ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบปกติ 2) นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus มีความพึงพอใจต่อวิธีสอนอ่านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ไกรสร ชายฮวด (2553, หน้า 75-76) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยมีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ห้วยน้ำไพรสามัคคี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 77.50 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ย 2.58 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้ผลดังนี้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 2.64 ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 2.59 และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ย 2.50 ตามลำดับ

นภาพร มุลสุวรรณ (2553, หน้า 99-104) ได้วิจัยเรื่อง ผลการใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนอ่านตามกระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการและเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนอนุบาลเจริญศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 3 อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ จำนวน 20 แผน แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย จำนวน 40 ข้อ และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการมีเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธนาดี โชตน์ธนิน (2552, หน้า 117-118) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อสร้างชุดการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ชุดการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเทศบาลวัดบุญญาวาสวิหาร ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ชุดการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ชุด แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ชุดการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.87/ 92.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับดีมาก

อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550, หน้า 87-92) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนอนุบาลกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 49 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความ นิทานอยู่ในระดับสูง และมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความ บรรยายกรองอยู่ในระดับปานกลาง 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้ ด้านบรรยากาศ ได้รับจากการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่านักเรียนนำกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่น ๆ

สุดใจ จันทร์คง (2550, หน้า 71-76) ได้วิจัยเรื่องผลของการฝึกกลวิธีอภิปัญญาที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางกะปิ โดยจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการฝึกกลวิธีอภิปัญญาที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางกะปิ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การฝึกกลวิธีอภิปัญญาในการอ่าน แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน แบบสอบถามวัดระดับการใช้กลวิธีอภิปัญญาในการอ่าน และแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัย พบว่า 1) หลังการฝึกค่าเฉลี่ยของระดับการใช้กลวิธีอภิปัญญาในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเก่งมีค่าสูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหลังการฝึกค่าเฉลี่ยระดับการใช้กลวิธีอภิปัญญาในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มอ่อนสูงกว่าก่อนฝึก

อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 หลังการฝึกพบว่าระดับการใช้กลวิธีอภิปัญญาของนักเรียนทั้งสองกลุ่มสูงกว่าระดับการใช้กลวิธีอภิปัญญาก่อนการฝึก 2) หลังการฝึกค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเก่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหลังการฝึกค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มอ่อนสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังการ

งานวิจัยต่างประเทศ

แอสลีย์ (Ashley, 2009, pp. 53-57) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R กับกลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมศึกษาเกรด 7 พบว่า นักเรียนสามารถแยกแยะข้อมูลที่สำคัญและระบุความคิดหลักหรือใจความสำคัญในสารคดีสังคมศึกษา และความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริมการทำงานในกลุ่มของนักเรียน

ลิซาเบธ (Lizabeth, 2007, pp. 182-186) ทำการวิจัยเรื่องผลการสอนโดยใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนแบบ SQ3R กับนักเรียนชั้นเว็บของนักเรียนเกรด 8 ในการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์อเมริกัน พบว่า ผลของความเข้าใจความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยกลยุทธ์การเรียนการสอนแบบ SQ3R มีความสามารถในการจำ เข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากกว่า และคะแนนจากแบบทดสอบมีคะแนนการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้นเว็บ

ซาเย่ (Shaye, 2002, pp. 162-165) ทำการศึกษาผลการสอนของกลุ่มที่เรียน โดยกลวิธีอภิปัญญา (KWL Plus และกลยุทธ์ SQ3R) เปรียบเทียบกับกลุ่มที่เรียน โดยกลวิธีแบบดั้งเดิม ในการเรียนการสอนภาษาอาหรับของนักเรียนมัธยมชาวคูเวต พบว่า กลวิธีอภิปัญญา (KWL Plus และกลยุทธ์ SQ3R) ทำให้นักเรียนอ่านเข้าใจเนื้อเรื่องและสามารถตอบคำถามได้ดีและคะแนนของการทดสอบสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่เรียน โดยกลวิธีแบบดั้งเดิม

ควิโอโช (Quiocho, 1997, pp. 450-454) ได้ศึกษากลวิธีการพัฒนาในการเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจเนื้อหาประเภทวิชาการของนักเรียนเกรด 6 ถึงเกรด 8 โรงเรียนระดับกลางในประเทศสหรัฐอเมริกาหนึ่งห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 90 คน ผลปรากฏว่าการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านเรื่องของนักเรียน ได้ดีขึ้น

คอสตา (Costa, 1995, pp. 34-60) ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนเกรด 4 และเกรด 6 ที่มีประสิทธิภาพในการอ่านต่ำ โดยใช้วิธีสอน 2 วิธี คือ KWL และการเรียนแบบ Cooperative learning group ผลปรากฏว่า ในการสอนอ่านด้วยวิธี KWL สามารถช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ถ้านักเรียนมีความรู้เดิมและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่อง ๆ ใดพอ

เครทเชล และฮูชัน (Kletzein & Hushion, 1992, pp. 444-451) ได้สอนตามกระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ และวัดเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนเกรด 9 และเกรด 10 ที่ได้รับ

การสอนอ่านตามกระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ จำนวน 26 คน โดยใช้เวลาในการสอน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ตลอดปีการศึกษา พบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านมากขึ้น และความสามารถในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้น

คาร์ และ โอเกิล (Carr & Ogle, 1987, pp. 626-631) ได้ศึกษาทวิวิธีการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความ โดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริม โดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างมาเป็นทางการ ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนกระบวนการ KWL Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้ และกระบวนการ KWL Plus ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องการอ่าน ตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น

จากงานวิจัย จะเห็นได้ว่าจากการสอนอ่านแบบ SQ3R, การสอนอ่านแบบ DRA, การสอนอ่านแบบ KWL Plus และการสอนอ่านแบบปฏิบัตินั้น สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านให้สูงขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการอ่านเนื้อหาได้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เป็นรูปแบบการสอนอ่านที่ได้จากการรวบรวม นำลำดับขั้นตอนที่ดีจากการสอนอ่านแบบ SQ3R, DRA, KWL Plus และการสอนอ่านแบบปฏิบัติการมาจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยให้สามารถพัฒนาการอ่านให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เนื่องจากนักเรียนเกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น สามารถเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมได้ สามารถจับใจความและสรุปเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนมีพฤติกรรมการอ่านและเจตคติที่ดีต่อการอ่าน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ผู้วิจัยขอเสนอวิธีการดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. แบบแผนการทดลอง
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัษอุทิศ) อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 7 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 285 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัษอุทิศ) อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีจำนวนนักเรียน 45 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นฐานในการสุ่ม ทั้งนี้เนื่องจากระบบการจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนของโรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัษอุทิศ) จะใช้การลดระดับผลการเรียน มีทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อนในห้องเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 ข้อ
4. แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบ 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 แผน ใช้เวลาสอน 16 ชั่วโมง ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1.1 ศึกษาเอกสารและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- 1.2 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ ในสาระที่ 1 การอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- 1.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้โดยยึดตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ ในสาระที่ 1 การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้
  - 1) ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
  - 2) เขียนแผนผังความคิดจากเรื่องที่อ่านได้
  - 3) สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
  - 4) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

- 5) แสดงพฤติกรรมกรรมการอ่านจากเรื่องที่ได้
- การร่วมกันสนทนาทบทวนความรู้เดิม
  - การคาดคะเนและตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้
  - การอ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ
  - การตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ได้
  - การสรุปใจความสำคัญหรือข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่ได้
  - การร่วมกันสรุปจากการอ่าน

1.4 กำหนดสาระการเรียนรู้และจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สาระการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	การอ่านนิทาน เรื่อง คนช่างสังเกต	2
2	การอ่านนิทาน เรื่อง นกกระเจาบ	2
3	การอ่านสารคดี เรื่อง เมืองแปดริ้ว	2
4	การอ่านสารคดี เรื่อง กกล้วยพืชสารพัดประโยชน์	2
5	การอ่านข่าว เรื่อง เด็กหญิงยอดกตัญญู	2
6	การอ่านข่าว เรื่อง ไอ้ด้วนเขาใหญ่	2
7	การอ่านบทความ เรื่อง การไหว้ครู	2
8	การอ่านบทความ เรื่อง ภัยจากขมมด	2
รวม		14

1.5 คัดเลือกบทอ่านให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนเพื่อใช้เป็นบทอ่านในแผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 แผน แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ บันทึกผลหลังการสอน มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมตัวก่อนอ่าน (Preparation before reading = P₁)

1) ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

2) ดูคร่าว ๆ เพื่อสำรวจสิ่งที่จะอ่าน

- ข้อเขียนที่ไม่เป็นรูปเล่ม โดยให้ดูชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง องค์กรประกอบต่าง ๆ ที่ปรากฏ

ในบทอ่าน เช่น หัวข้อเรื่อง ย่อหน้าต่าง ๆ และความยาวของเรื่อง

- ข้อเขียนที่เป็นรูปเล่ม โดยให้ดูชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คำนำ สารบัญ และส่วนประกอบ

อื่น ๆ ในแต่ละบทหรือแต่ละตอน และความยาวของแต่ละบทหรือตอน

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดประสงค์ก่อนอ่าน (Purposes for reading = P₂)

เมื่อดูชื่อเรื่องแล้วคาดคะเนว่าจะมีเรื่องราว เนื้อหาสาระเกี่ยวกับอะไรบ้าง และตั้งเป็นจุดประสงค์ที่ต้องการรู้เมื่อต้องอ่านเรื่องนี้ พร้อมทั้งคาดคะเนเวลาที่จะใช้ในการอ่าน

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติการอ่าน (Practice reading = P₃)

1) อ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ พร้อมทั้งตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน

2) ตั้งใจอ่านข้อความต่าง ๆ ไปตามลำดับอย่างละเอียด และคิดจับใจความเพื่อมุ่งหาคำตอบที่ได้ตั้งคำถามไว้แล้ว หรือหาคำตอบที่ต้องการรู้ว่า มีหรือไม่ และอาจตั้งคำถามเพิ่มเติมจากที่ตั้งไว้แล้ว

3) จดบันทึกสั้น ๆ เกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

4) อ่านทบทวนเรื่องเดิมอีกครั้ง ว่าสิ่งที่จดไว้ถูกต้องตรงตามที่อ่านหรือไม่

ขั้นที่ 4 ผลิตผลจากการอ่าน (Produce reading = P₄)

1) พิจารณาทบทวนข้อความที่จดบันทึกไว้

2) สร้างแผนผังความคิด เพื่อจัดระบบความรู้ความคิดที่ได้รับจากการอ่าน

3) เขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และบันทึกจำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่าน

ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing experience = S)

1) นำเสนอผลงานจากการอ่านและการทำแผนผังความคิด การสรุปใจความสำคัญ พร้อมทั้งข้อคิดที่ได้จากการอ่าน เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการอ่านและระบุปัญหาหรืออุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นขณะอ่าน

2) เสนอแนะข้อที่ควรปรับปรุง และชื่นชมในผลงานร่วมกัน

ขั้นที่ 6 สรุปบทเรียน (Concluding the unit = C)

สรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับจากการอ่าน และระบุประเด็นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 แผน เสนอต่อประธานและ

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ข้อเสนอแนะ ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
ของประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนา
ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็น
แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (รัตนะ บัวสนธ์, 2554, หน้า 231)
โดยกำหนด เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

และมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัด
การเรียนรู้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 ในระดับเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 ในระดับเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 ในระดับเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 ในระดับเหมาะสมน้อยที่สุด

และผลการประเมินจะต้องมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสม ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป นำคะแนนของ
ผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน
ได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	สาระการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ยความเหมาะสม		ระดับ ความเหมาะสม
		$\bar{X}$	SD	
1	นิทาน เรื่อง คนช่างสังเกต	4.68	0.55	มากที่สุด
2	นิทาน เรื่อง นกกระจาบ	4.72	0.50	มากที่สุด
3	สารคดี เรื่อง เมืองแปดริ้ว	4.70	0.54	มากที่สุด
4	สารคดี เรื่อง กล้วยพืชสารพัด ประโยชน์	4.70	0.54	มากที่สุด
5	ข่าว เรื่อง เต็กหญิงยอดกตัญญู	4.70	0.54	มากที่สุด
6	ข่าว เรื่อง ไอ้ด้วนเขาใหญ่	4.70	0.54	มากที่สุด
7	บทความ เรื่อง การไหว้ครู	4.70	0.54	มากที่สุด
8	บทความ เรื่อง ภัยจากขนมถุง	4.70	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) อยู่ระหว่าง 4.68-4.72 และผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้การปรับแก้ดังรายละเอียด ดังนี้

- ปรับแก้การใช้สำนวนภาษาในสาระสำคัญ
- ปรับสื่อการเรียนรู้โดยเพิ่มเติมสื่อที่เป็นของจริง สื่อจากอินเทอร์เน็ตมาใช้ในกิจกรรม

การเรียนรู้ขั้นเตรียมตัวก่อนอ่านเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้สอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5/5 โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัจอุทิศ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

1.11 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
ด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2 กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 โดยยึดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาไทยที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางที่ต้องการวัด
เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
เสนอต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตาม
ข้อเสนอแนะของประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยปรับปรุงด้านการใช้ภาษา

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา ความเที่ยงตรง
ด้านเนื้อหาว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์สอดคล้องกันหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามกับวัตถุประสงค์สอดคล้องกัน
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามกับวัตถุประสงค์สอดคล้องกัน
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ไม่สอดคล้องกัน

แล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ได้แบบทดสอบที่มีค่า IOC
ระหว่าง 0.60-1.00 และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยแก้การใช้
ภาษาในข้อคำถามบางข้อที่คลุมเครือไม่ชัดเจน และคำตอบในบางข้อที่กำกวมให้มีความแตกต่างกัน
อย่างชัดเจน

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
ที่แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/ 5 โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัจอุทิศ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และได้เรียน เนื้อหานี้มาแล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อ ซึ่งได้ค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.32-0.77 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.27-0.82 แล้วคัดเลือก แบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ

2.8 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR_{20} ของ Kuder Richardson ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

2.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่าน ภาษาไทยฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

3. แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบ การสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีการสร้างตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน ของนักเรียน

3.2 ดำเนินการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนด้วยการใช้ รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ รายการ (Check-list) ชนิด 2 ตัวเลือก คือ ปฏิบัติ และไม่ปฏิบัติ จำนวน 6 ข้อ ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 พฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่าน แนว 4PSC

พฤติกรรมที่สังเกต	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1. การร่วมกันสนทนาทบทวนความรู้เดิม		
2. การคาดคะเนและตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้		
3. การอ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ		
4. การตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน		
5. การสรุปใจความสำคัญหรือข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน		
6. การร่วมกันสรุปจากการอ่าน		

โดยกำหนดค่าของคะแนนดังนี้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2550, หน้า 226)

ปฏิบัติ มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ไม่ปฏิบัติ มีค่าเท่ากับ 0 คะแนน

โดยแปลผลจากค่าคะแนนเป็นร้อยละและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของสำนักวิชาการ
และมาตรฐานการศึกษา ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553, หน้า 17)

80-100 ดีเยี่ยม

70-79 ดี

60-69 พอใช้

50-59 ผ่าน

0-49 ไม่ผ่าน

3.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนด้วยการใช้รูปแบบ
การสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 ข้อที่สร้างขึ้น เสนอ
ต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม

3.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนด้วยการใช้รูปแบบ
การสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการเห็นชอบจากประธาน
และคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบ
ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาว่าข้อคำถามสอดคล้องกับขั้นตอนการอ่านรูปแบบการสอนอ่าน
แนว 4PSC หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับขั้นตอนการอ่านรูปแบบการสอน
อ่านแนว 4PSC

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับขั้นตอนการอ่านรูปแบบ
การสอนอ่านแนว 4PSC

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับขั้นตอนการอ่านรูปแบบ
การสอนอ่านแนว 4PSC

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ไม่ได้เสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติม จากนั้นนำความคิดเห็น
ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ปรากฏว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของ
แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC
เท่ากับ 1.00

3.5 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนด้วยการใช้รูปแบบ
การสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถม

ศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัชอุทิศ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวนนักเรียน 40 คน
ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.88

3.5 จัดพิมพ์แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนด้วยการใช้รูปแบบ
การสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้
ในการวิจัยต่อไป

4. แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่าน
แนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้
รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีการสร้างตามขั้นตอน
ดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติ

4.2 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของแบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาไทย
หลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็น 3 ด้าน คือ
ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านกระบวนการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

4.3 สร้างแบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอน
อ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยสร้างเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า
(Rating scal) 5 ระดับ แบบลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมีทั้งเจตคติเชิงบวกและเชิงลบ รวมจำนวน 25 ข้อ
และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (รัตนะ บัวสนธิ, 2554, หน้า 231) ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก ให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ ให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน
เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน

โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายตามระดับเจตคติ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51-5.00 ระดับเจตคติ	สูงมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51-4.50 ระดับเจตคติ	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51-3.50 ระดับเจตคติ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51-2.50 ระดับเจตคติ	ต่ำ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.50 ระดับเจตคติ	ต่ำมาก

และผลการประเมินจะต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

4.4 นำแบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้น จำนวน 25 ข้อ เสนอต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของภาษาและข้อความแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ โดยได้ปรับปรุงด้านการใช้ภาษาและสำนวนภาษา

4.4 นำแบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการเห็นชอบจากประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของคำถาม ความชัดเจนของภาษา และความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับคุณลักษณะที่ต้องการวัดโดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับการอ่านรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับการอ่านรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับการอ่านรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC

แล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ได้ค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.20-1.00 จากนั้นเลือกข้อความที่มีค่า IOC มากกว่า .50 ขึ้นไป และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญโดยปรับปรุงการใช้ภาษาให้อ่านแล้วเกิดความเข้าใจในข้อความได้ง่ายขึ้น จากนั้นคัดเลือกข้อความที่มีค่า IOC มากกว่า .50 ขึ้นไป จำนวน 15 ข้อ

4.5 นำแบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัจอุทิศ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวนนักเรียน 40 คน และได้เรียนเนื้อหาเรื่องนี้มาแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจ

จำแนก (r) เป็นรายข้อ แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.31-0.69 ไว้จำนวน 15 ข้อ

4.6 นำแบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่คัดเลือกไว้จำนวน 15 ข้อไปหา

ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) และได้ค่าความเชื่อมั่น 0.87

4.7 จัดพิมพ์แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อให้ทราบขั้นตอนของการวิจัยและลงชื่อยินยอมเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

2. ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนแนว 4PSC

3. ดำเนินการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่สร้างขึ้น เป็นเวลา 16 ชั่วโมง

4. สังเกตพฤติกรรมการอ่านระหว่างเรียนภาษาไทยของนักเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC

5. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC

6. ให้นักเรียนตอบแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ผลการทดสอบก่อนเรียน โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ผลการทดสอบหลังเรียน โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC หลังเรียนและก่อนเรียน โดยใช้ t -test แบบ Dependent

4. วิเคราะห์ผลการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC โดยหาค่าร้อยละ
5. วิเคราะห์ผลการวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) จากกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม วัดผลก่อนและหลังการทดลอง เป็นแบบแผนการวิจัยชนิด One-group pretest-posttest design (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2554, หน้า 138) ดังภาพที่ 3

Q_1	X	Q_2
-------	-----	-------

	Q_1	แทน	การทดสอบก่อนเรียน
พัฒนา	X	แทน	การจัดการเรียนรู้การอ่าน โดยใช้รูปแบบ 4PSC เพื่อ
			ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
	Q_2	แทน	การทดสอบหลังเรียน

ภาพที่ 3 แบบแผนการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2553, หน้า 34)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, หน้า 60)

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ SD	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (พิสนุ พงศ์ศรี, 2552, หน้า 155)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
-------	-------	-----	---

$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความยากง่าย (พิสนุ พงศ์ศรี, 2552, หน้า 169)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ความยากง่าย
R	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้น ๆ	
N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบ	

2.3 หาค่าอำนาจจำแนก (พิสนุ พงศ์ศรี, 2552, หน้า 171)

$$r = \frac{H - L}{N_H} \quad \text{หรือ} \quad r = \frac{H - L}{N_L}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	H	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	N_H	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูง
	N_L	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำ

2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (พิสนุ พงศ์ศรี, 2552, หน้า 166)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	p	แทน	อัตราส่วนของผู้ตอบถูกในข้อนั้น
	q	แทน	อัตราส่วนของผู้ตอบผิดในข้อนั้น
	s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2556, หน้า 158)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	N	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t -test แบบ Dependent (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, หน้า 179)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและ คะแนน หลังเรียน
	D	แทน	ผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและคะแนน หลังเรียน
	n	แทน	จำนวนนักเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและคะแนน หลังเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างกำลังสองของคะแนนก่อนเรียนและ คะแนนหลังเรียน
	$(\sum D)^2$	แทน	ยกกำลังสองของผลรวมของผลต่างของคะแนน ก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนั้น เพื่อให้การเสนอผลการวิจัยเกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน (Sample size)
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (t -test dependent)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
**	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 2 การศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 3 การศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน ดังตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ก่อนเรียน	45	20.96	2.12	44	26.17**	.000
หลังเรียน	45	26.38	1.51			

** $p < .01$

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 45 คน ก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 20.96 และหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 26.38 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยหลังเรียนและค่าเฉลี่ยก่อนเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 การศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

พฤติกรรมจาก แผนการเรียนรู้ ที่	1	2	3	4	5	6	7	8	รวม
เฉลี่ยร้อยละ	78.89	83.70	84.07	87.41	88.15	90.00	91.11	94.07	87.17
ระดับพฤติกรรม	ดี	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม

จากตารางที่ 9 พบว่า พฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 87.17 ซึ่งมีพฤติกรรมอยู่ในระดับดีเยี่ยม

เมื่อพิจารณาเป็นรายแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า พฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีการพัฒนาดีขึ้นตามลำดับเมื่อได้เรียนรู้ด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PS หลาย ๆ ครั้ง โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านนิทาน เรื่อง คนช่างสังเกต คิดเป็นร้อยละ 78.89
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านนิทาน เรื่อง นกกระเจาบ คิดเป็นร้อยละ 83.70
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านบทความ เรื่อง การไหว้ครู: การแสดงความกตัญญูต่อผู้ให้ปัญญา คิดเป็นร้อยละ 84.07
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านบทความ เรื่อง ภัยจากขนมถลุง คิดเป็นร้อยละ 87.41

5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การอ่านสารคดี เรื่อง เมืองแปดริ้ว คิดเป็นร้อยละ 88.15
 6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การอ่านสารคดี เรื่อง กล้วยพืชสารพัดประโยชน์ คิดเป็น

ร้อยละ 90.00

7. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 การอ่านข่าว เรื่อง เด็กหญิงยอดกตัญญู คิดเป็นร้อยละ 91.11
 8. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 การอ่านข่าว เรื่อง ไอ้ด้วนเขาใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 94.07

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนเป็นแผน พบว่า พฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 นักเรียนที่ได้คะแนนพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาไทยสูงสุด คือ ร้อยละ 94.07 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนที่ได้คะแนนพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาไทยต่ำสุด คือ ร้อยละ 78.89

ตอนที่ 3 การศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	ระดับความเห็น
ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	4.58	0.62	มากที่สุด
ด้านกระบวนการเรียนรู้	4.61	0.61	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.57	0.61	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.58	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 พบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เมื่อพิจารณาโดยรวมเจตคติของนักเรียนได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ซึ่งมีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเจตคติของนักเรียนเป็นรายด้าน โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกระบวนการเรียนรู้ เท่ากับ 4.61 ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ 4.58 และด้านประโยชน์ที่ได้รับ เท่ากับ 4.57

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ก่อนเรียนและหลังเรียน ศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC และศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัษอุทิศ) อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวนนักเรียน 45 คน ได้มาจากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นฐานในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 ข้อ และแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 ข้อ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบ ค่าที (t -test dependent)

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อไป
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การใช้รูปแบบ 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 16 ชั่วโมง และสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนในทุกแผนการจัดการเรียนรู้

3. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และทำแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทย แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. พฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 87.17 ซึ่งมีพฤติกรรมอยู่ในระดับดีเยี่ยม
3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.58 ซึ่งมีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัย พบประเด็นที่จะอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 20.96 และหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 26.38 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 แผน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นวิธีจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างเป็นกระบวนการตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างดี มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองถึง 6 ขั้นตอน และนักเรียนได้ฝึกทักษะด้านการอ่านซ้ำ ๆ กันตามกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 แผน ซึ่งเป็นวิธีการอ่านที่ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพสามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายจนทำให้มีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ในที่สุด นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาพฤติกรรมการอ่านอย่างเป็นระบบเพราะนักเรียนได้ฝึกทักษะอย่างเป็นขั้นตอนผ่านกระบวนการ

จัดการเรียนรู้โดยยึดตามแนวคิดของคาร์ (Car, 1983, p. 27) ที่กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นการตีความเรื่องที่อ่านจากประสบการณ์ของผู้อ่านโดยใช้ความรู้เดิมในการตีความและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

จากการใช้รูปแบบสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยนั้น ได้ประยุกต์ขั้นตอนการอ่านมาจากการสอนอ่านแบบ SQ3R, DRA, KWL Plus และการสอนอ่านแบบปฏิบัติการนั้น ซึ่งสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านให้สูงขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถใช้ในการสอนอ่านเนื้อหาได้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้สามารถพัฒนาการอ่านทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประสิทธิภาพและสูงขึ้น นักเรียนเกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น สามารถเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมได้ สามารถจับใจความและสรุปเรื่องที่อ่านได้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม (2554, หน้า 79-83) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับวิน ยมหา (2553, หน้า 82-85) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL Plus กับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบปกติ อีกทั้ง สอดคล้องกับนภาพร มูลสุวรรณ (2553, หน้า 99-104) ได้วิจัย เรื่อง ผลการใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับวันเพ็ญ วัฒนฐานะ (2557, หน้า 97-103)

ได้วิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน และศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. พฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอน อ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 87.17 ซึ่งมีพฤติกรรมอยู่ในระดับดีเยี่ยม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการของกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 8 แผน สอดคล้องกับขั้นตอนการอ่านรูปแบบ 4PSC ซึ่งมีขั้นตอนของการอ่านอย่างเป็นระบบ ชัดเจนมีครูเป็นผู้กำกับดูแลให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด เพื่อ เป็นการสร้างความกล้าความมั่นใจให้กับ นักเรียน ครูทำหน้าที่บันทึกการสังเกตพฤติกรรมการอ่าน ภาษาไทยระหว่างเรียนของนักเรียน โดยให้นักเรียนเริ่มเตรียมตัวก่อนอ่าน (Preparation before reading = P₁) เพื่อทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านสำรวจสิ่งที่จะอ่าน ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนว่าปฏิบัติได้หรือไม่ ในการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านสำรวจสิ่งที่จะอ่านพร้อมทั้งบันทึกคะแนน หลังจากนั้น นักเรียนกำหนดจุดประสงค์ก่อนอ่าน (Purposes for reading = P₂) โดยเมื่อคู่มือเรื่องแล้ว คาดคะเนว่าจะมีเรื่องราวเนื้อหาสาระเกี่ยวกับอะไรบ้าง และตั้งเป็นจุดประสงค์ที่ต้องการรู้ เมื่อต้องอ่านเรื่องนี้ พร้อมทั้งคาดคะเนเวลาที่จะใช้ในการอ่าน ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนว่า ปฏิบัติได้หรือไม่ในการร่วมกันกำหนดจุดประสงค์ก่อนอ่านพร้อมทั้งบันทึกคะแนน หลังจากนั้น ฝึกปฏิบัติการอ่าน (Practice Reading = P₃) โดยอ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ พร้อมทั้งตั้งคำถามจากเรื่อง ที่อ่าน ตั้งใจอ่านข้อความต่าง ๆ ไปตามลำดับอย่างละเอียด และจับใจความเพื่อมุ่งหาคำตอบที่ได้ ตั้งคำถามไว้แล้ว หรือหาคำตอบที่ต้องการรู้ว่ามีหรือไม่ และอาจตั้งคำถามเพิ่มเติมจากที่ตั้งไว้แล้ว จดบันทึกสั้น ๆ เกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน อ่านทบทวนเรื่องเดิมอีกครั้ง ครูสังเกต พฤติกรรมการปฏิบัติของนักเรียนพร้อมทั้งบันทึกคะแนน หลังจากนั้นผลิตผลจากการอ่าน (Produce reading = P₄) โดยสังเกตการพิจารณาทบทวนข้อความที่จดบันทึกไว้ การสร้างแผนผัง ความคิด เขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และบันทึกจำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่าน ครูสังเกต พฤติกรรมการปฏิบัติของนักเรียนว่าปฏิบัติหรือไม่พร้อมทั้งบันทึกคะแนน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing experience = S) โดยครูสังเกตพฤติกรรมในการนำเสนอผลงานจากการอ่านและการทำ แผนผังความคิด การสรุปใจความสำคัญพร้อมทั้งข้อคิดที่ได้จากการอ่าน เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับ วิธีการที่ใช้ในการอ่านระบุปัญหาหรืออุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นขณะอ่านและเสนอแนะข้อที่ควร ปรับปรุง และชื่นชมในผลงานร่วมกัน ครูสังเกตว่านักเรียนปฏิบัติหรือไม่พร้อมทั้งบันทึกคะแนน

จากนั้นสรุปบทเรียน (Concluding the unit = C) โดยสังเกตการสรุปผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับจากการอ่าน และระบุประเด็นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม ครูสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติของนักเรียนในการร่วมกันสรุปผลการเรียนรู้ว่าปฏิบัติได้หรือไม่พร้อมทั้งบันทึกคะแนน

ผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยม มีค่าคะแนนคิดเป็นร้อยละ 87.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า พฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านนิทาน เรื่อง คนช่างสังเกต มีค่าคะแนนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.89 ทั้งนี้เพราะนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับขั้นตอนการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพราะเป็นวิธีการอ่านแบบใหม่ที่นักเรียนยังไม่เคยปฏิบัติ รวมทั้งกระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นการฝึกทักษะการอ่าน การคิด การปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน อีกทั้งนักเรียนยังขาดความมั่นใจ ไม่กล้าตั้งคำถาม ตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็น เนื่องจากนักเรียนยังขาดทักษะการฝึกอ่าน ทำให้มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด เมื่อได้มีการฝึกอ่านอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดทักษะมีความชำนาญมากขึ้น เข้าใจขั้นตอนการอ่าน โดยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC มากขึ้น ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ตามแผนการเรียนรู้อื่น ๆ ดีขึ้นตามลำดับ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านนิทาน เรื่อง นกกระเจาบ คิดเป็นร้อยละ 83.70 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านบทความ เรื่อง การไหว้ครู: การแสดง ความกตัญญูต่อผู้ให้ปัญญา คิดเป็นร้อยละ 84.07 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านบทความ เรื่อง ภัยจากขนมนมถูล คิดเป็นร้อยละ 87.41 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การอ่านสารคดี เรื่อง เมืองแปดริ้ว คิดเป็นร้อยละ 88.15 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การอ่านสารคดี เรื่อง กล้วยพืชสารพัดประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 90.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 การอ่านข่าว เรื่อง เด็กหญิงยอดกตัญญู คิดเป็นร้อยละ 91.11 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 การอ่านข่าว เรื่อง ไอ้ด้วน เขาใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 94.07 และผลการสังเกตพฤติกรรมการอ่านจะเห็นได้ว่าเมื่อได้มีการฝึกฝนบ่อยครั้งขึ้น นักเรียนเกิดความเข้าใจในขั้นตอนและวิธีการอ่านมากขึ้น นักเรียนจึงเกิดทักษะด้านการอ่าน ตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความมั่นใจ สามารถตั้งคำถามตอบคำถาม ทำกิจกรรมกลุ่ม และแสดงความคิดเห็นได้ดีขึ้นตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สามารถพัฒนาพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับวันเพ็ญ วัฒนฐานะ (2557, หน้า 101-103) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและศึกษาพฤติกรรมการอ่าน

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับดีเยี่ยม ซึ่งเทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เป็นส่วนหนึ่งของการอ่านด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC และการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการสอนอ่าน ได้รับความสนใจในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถพัฒนาพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนให้ดีขึ้นได้เป็นอย่างดีเยี่ยม

3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.58 ซึ่งมีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกสนุกกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้การสอนอ่านรูปแบบ 4PSC นักเรียนมีโอกาสได้ร่วมสนทนา ได้แสดงความคิดเห็น ร่วมกันตั้งจุดประสงค์ก่อนอ่าน มีการอ่านตามลำดับขั้นตอน ได้ตั้งคำถามตอบคำถามตามความคิดของตน ได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ได้สร้างสรรค์ทำแผนผังความคิดอย่างอิสระ ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน มีความกระตือรือร้นสนใจในการอ่าน ตลอดจนได้รับการพัฒนาในด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียนร่วมกัน นักเรียนได้ร่วมกันนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในผลงานของตนเอง ก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ดังที่สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 44) ที่กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งถ้าเป็นเจตคติที่ดีต่อการอ่านก็หมายถึงความรู้สึกที่พอใจในการอ่านเป็นความรู้สึกในด้านบวก แต่ถ้าเป็นเจตคติในด้านลบหมายถึงความรู้สึกที่ไม่ชอบอ่าน ความสนใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อบุคคลนั้นมีความรู้สึกชอบอ่านและต้องการจะอ่าน

ดังนั้น การสร้างเสริมให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำไปสู่ความสนใจในการอ่าน และอาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 64-65) ได้กล่าวถึงในเรื่องการสอนเพื่อให้เกิดเจตคติไว้ว่า ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดเจตคติทางบวกต่อตนเอง ต่อบุคคลอื่น ๆ ต่อเพื่อนนักเรียน ต่อการเรียน การศึกษาหาความรู้ และต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ ขณะเดียวกันก็สามารถสร้างให้ผู้เรียนเกิดเจตคติทางลบต่อสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้ นักเรียนมีความเห็นว่าขั้นตอนการอ่านรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สามารถนำไปใช้ในการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านในวิชาอื่น ๆ อีก สอดคล้องกับพิมพ์สิริ เจริญกิจ (2554, หน้า 102-103) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาไทย ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาไทยที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก และธนาวิ โขตน์ชนิน (2552, หน้า 117-118) ได้วิจัย เรื่อง การสร้างชุดการสอน

การอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับดีมาก และ

นภาพร มุลสุวรรณ (2553, หน้า 99-104) ได้วิจัยเรื่อง ผลการใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการมีเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรเตรียมนักเรียนก่อนการจัดการเรียนการสอนตามแนว 4PSC ให้มีด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับขั้นตอนการอ่านภาษาไทย เนื่องจากวิธีนี้เป็นวิธีการอ่านที่มีขั้นตอนการสอนอ่านอย่างเป็นกระบวนการ ที่นักเรียนสามารถอ่านได้เองอย่างอิสระ โดยมีครูเป็นผู้กำกับและคอยให้คำแนะนำ จะช่วยให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจจากบทอ่านได้รวดเร็วและถูกต้อง
2. ควรฝึกฝนการตั้งคำถามตอบคำถามให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเคยชิน
3. การเลือกบทอ่าน ควรเลือกให้มีเนื้อเรื่องที่อยู่ในสถานการณ์ปัจจุบัน มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัย มีภาพประกอบเนื้อเรื่องจะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวที่กำลังอ่านได้ดี เนื้อเรื่องควรผ่านการหาระดับความยากง่าย
4. การทำแผนผังความคิด (Mind map) ควรชี้แจงให้ชัดเจนว่าจะใช้รูปแบบใดบ้างที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยค้นพบว่าแผนผังใยแมงมุมที่ประกอบด้วย ความคิดรวบยอด และรายละเอียดรองลงไป เป็นรูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุด สำหรับการสรุปใจความสำคัญของบทอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านเพราะทำให้นักเรียนสามารถจดจำเรื่องที่อ่านได้ดี
5. การเสริมแรงในการทำกิจกรรมให้กับนักเรียน จะเป็นการกระตุ้นและสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านสามารถตั้งจุดประสงค์ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม ทำแผนผังความคิดได้ดีขึ้น
6. การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนควรใช้แบบทดสอบที่เป็นลักษณะแบบทดสอบคู่ขนาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า กระบวนการสอนอ่านแนว 4PSC ช่วยให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้การอ่านในลักษณะ การอ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ ได้ดีที่สุดในที่สุด ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่าควรจะมีการศึกษาวิจัยการออกแบบกิจกรรมการอ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ ด้วยกระบวนการสอนอ่านแนว 4PSC ว่าควรเป็นอะไร อย่างไร เมื่อผู้อ่านต้องอ่านงานเขียนที่มีรูปแบบการเขียนต่างกันควรจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างไร

2. ผลจากการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC พบว่า กระบวนการสอนอ่านแนว 4PSC ทำให้ผู้เรียนพึงพอใจมากที่สุด ในด้านกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นจึงสมควรที่จะศึกษาวิจัยต่อไปว่าควรจะออกแบบกิจกรรมตามรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อกระบวนการเรียนรู้อย่างไร และทำการทดสอบผลการเรียนรู้จากกระบวนการดังกล่าว ในการอ่านบทอ่านที่เป็นงานเขียนในรูปแบบต่างกัน ในแต่ละรูปแบบ ผู้อ่านควรคิดในประเด็นใดบ้าง

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). *ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2546). *ปฏิกะการอ่านหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- การุณินันท์ รัตนแสนวงษ์. (2550). *การใช้ภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ไกรยร ชาญรอด. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฉันทิ ชาติทอง. (2554). *สอนคิด: การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิด*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่ดำพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก ระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). *การสอนกระบวนการคิด: ทฤษฎีและการนำไปใช้ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลธิชา จันทร์แก้ว. (2549). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2553). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 12)*. นนทบุรี: ไทเนรมิตกิจอินเตอร์ โพรเกรสซิฟ.
- ฐะปะนีย์ นาคทรพรพ. (2547). *การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา ชุดรักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: เมธีทิปส์.

- ชนาวดี โชตน์ชนิน. (2552). *การสร้างชุดการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชญ ทดแทนคุณ และกานต์วี แพทย์พิทักษ์. (2552). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2549). *การวัดเจตคติ*. อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซทการพิมพ์.
- นภาพร มุลสุวรรณ. (2553). *ผลการใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นลินี บำเรอราช. (2545). *การสอนอ่าน*. ชลบุรี: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พรรณิ ลีกิจวัฒน์. (2554). *วิธีการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2554). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ เดอร์มิสท์.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2556). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ เดอร์มิสท์.
- พิมพ์สิริ เจริญกิจ. (2554). *การพัฒนาชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาไทย ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิสนุ พองศรี. (2552). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย*. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- ไพศาล วรรคำ. (2552). *การวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พองจันทร์ สุขยิ่ง. (2553). *ศิลปะการอ่านอย่างมืออาชีพ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ปันจู้.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์. (2553). *เอกสารการสอนชุดวิชาการศึกษาภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- รัตน์ะ บัวสนธิ์. (2554). *การวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครสวรรค์: ริมปิงการพิมพ์.
- รัตนภรณ์ ศิริวัฒน์. (2559). *การตรวจสอบความเที่ยงตรงของโมเดลเชิงสาเหตุพฤติกรรมกรรมการอ่านตามแนวทฤษฎี พฤติกรรมตามแผนในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัย วัฒนผลและสถิติการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- เรียม สีทอง. (2542). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน*. กรุงเทพฯ: เชิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ยูแพดอินเตอร์.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2554). *รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วันเพ็ญ วัฒนานะ. (2557). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิทยา วิมลถนอม. (2530). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านกับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาล*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิมลรัตน์ จตุรานนท์. (2540). *การศึกษาผลของการใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเล่าเรื่อง และความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่างกัน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2560). *ระบบประกาศและรายงานผลสอบ โอนเน็ต*. เข้าถึงได้จาก <http://www.newonetestresult.niets.or.th>

- สมนึก ภัททิยชนี. (2555). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคาม: ภาควิชาฯและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ. (2554). *การยัดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินผลตามสภาพจริง*. เชียงใหม่: เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- สมุท ぜんเซวานิช. (2549). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สวิน ชมหา. (2553). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL Plus กับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุดใจ จันทรง. (2550). *ผลของการฝึกกลวิธีอภิปัญญาที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางกะปิ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนงา ฤกษ์สง่า. (2551). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการอ่านและพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรงค์ ไคว์ตระกูล. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรีย์ อรรถกร. (2551). *รายงานการทดลองใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สิ่งเสพติดด้วยสื่อหลากหลาย*. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนง สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ. (2548). *จิตวิทยาบริการ*. กรุงเทพฯ: อุดลพัฒน์กิจ.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). *พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธี SQ3R*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- Anastasi, A. (1986). *Psychological testing* (5th ed.). New York: Macmillan Co.
- Anderson, R. C. (1985). *Role of the reader schema in comprehension learning and memory*. Delaware: International Reading Association.
- Ashley, C. (2009). Showing Students the forest: Giving students a reason to read their social studies textbook. *Dissertation Abstracts International*, 48(1), 53-57.
- Carr, E. M. (1983). The effect of inference training on children's comprehension of expository text. *Journal of Reading Behavior*, 15(3), 1-78.
- Carr, E., & Donna, O. (1987). KWL-Plus: A strategies for comprehension and summarization. *Journal of Reading*, 30, 626-631.
- Carrell, P. L., & Eisthold, J. C. (1986). Schema theory and ESL reading pedagogy. *TESOL Quarterly*, 18(12), 254-258.
- Costa, S. R. (1995). Limited reading proficient students in two types of cooperative learning groups for reading instruction. *Dissertation Abstract International*, 55, 34-60.
- Cross, D. R., & Paris, S. G. (1988). Developmental and instructional analysis of children's metacognition and reading comprehension. *Journal of Educational Psychology*, 80(2), 131.
- Dechant, E. V. (1982). *Improving the teaching of reading* (3rd ed.). Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall.
- Deese, J., & Deese, E. K. (1979). *How to study* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Fitzgerald, J. (1983). Helping readers gain self-control over reading comprehension. *The Reading Teacher*, 37(4), 249-253.
- Flavell, J. H. (1979). Metacognition and cognitive monitoring: A new area of cognitive-development inquiry. *American Psychologist*, 34(10), 906-911.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of education* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.

- Goodman, Y. (1989). Root of the whole language movement. *The Elementary School*, 90(2), 209.
- Kletzein, S. B., & Hushion, B. C. (1992). Reading writing thinking. *Journal of reading*, 35(6), 444-451.
- Lizabeth, A. (2007). A quasi-experimental study of adolescent learning using the SQ3R strategy instruction with web-based learning materials. *Dissertation Abstracts International*, 71(3), 182-186.
- Miller, W. H. (1990). *Reading comprehension activities kit*. U.S.A.: The Center for Applied Research in Education.
- Newcomb. (1954). Measuring attitude toward reading: A new tool for teacher. *The reading teacher*, 12, 92-95.
- Nuttall, C. (1996). *Teaching reading skill in a foreign language*. Oxford: Heinemann.
- Quiocho, A. (1997). The quest to comprehended expository text: Applied classroom research. *Journal of Adolescent and Adult Literacy*, 40(6), 450-454.
- Raygor, A. L., & Raygor, R. D. (1985). *Effective reading*. New York: McGraw-Hill.
- Rumelhart, D. E. (1981). *Schemata: The building blocks of cognition*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Shaye, A. (2002). The effectiveness of metacognitive strategies on reading comprehension and comprehension strategies of eleventh grade students in Kuwaiti high schools. *Dissertation Abstracts International*, 63(8), 162-165.
- Shephard, D. L. (1983). *Comprehensive high school reading methods*. Ohio: A Bell & Howell.
- Smith, F. (1985). *Reading* (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University.
- Strang, R. (1969). *Diagnostic teaching of reading* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Wade, C., & Tavis, I. (1999). *Psychology* (4th ed.). New York: Harper Collin College.
- Williams, E. (1986). *Reading in the language classroom*. London: McMillan.
- Woolfolk, A. E. (1990). *Educational psychology*. New Jersey: Prentice-Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.อุคม รัตนอัมพรโสภณ   อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อิทธิเดช น้อยไม้   อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพิน ชูชื่น   อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี
    ดร.พงศ์เทพ จิระโร   อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา
    ประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
    บูรพา
5. ดร.ปานเพชร ร่มไทร   อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการเรียนรู้
    คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โทร.๒๐๖๕
ที่ ศธ ๖๒๑๘/ว ๐๓๒๒ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”

ด้วยนางพัชรินทร์ คชรัตน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการใช้รูปแบบ ๔ PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญาทองสอน ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรในสังกัดของท่านมีความผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัยให้จำนวน ๓ คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพิน ชูชื่น
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อิทธิเดช น้อยไม้
๓. ดร.อุดม รัตนอัมพรโสภณ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัด เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ลงชื่อ)

เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โทร.๒๐๖๕
ที่ ศธ ๖๒๑๘/ว ๐๑๒๑ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร

ด้วยนางพัชรินทร์ คชรรัตน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการใช้รูปแบบ ๔PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญาทองสอน ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัยให้กับนิสิต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ลงชื่อ)

เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โทร.๒๐๖๕
ที่ ศธ ๖๒๑๘/ว ๐๓๒๓ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย
เรียน ดร.ปานเพชร ร่มไทร

ด้วยนางพัชรินทร์ คชรรัตน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการใช้รูปแบบ ๔PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญาทองสอน ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัยให้กับนิสิต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ลงชื่อ)

เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๒๑๘/ ๐๗๔๒

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๐

๓ เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัษอุทิศ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางพัชรินทร์ ขจรรัตน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการใช้รูปแบบ ๔PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญาทองสอน ซึ่งประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตได้เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ระหว่างวันที่ ๕-๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ โครงการวิจัยดังกล่าวได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัย ของมหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๕ โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๕

ผู้วิจัยโทร ๐๕-๕๕๓๕-๑๔๑๗

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๒๑๘/ ๐๗๔๓

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

บูรพา

ต.แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๐

๓ เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัชอุทิศ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางพัชรินทร์ คชรตน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการใช้รูปแบบ ๔ PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญาทองสอน ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์จึงขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตได้เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเพื่อการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ระหว่างวันที่ ๑๐-๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ โครงการวิจัยดังกล่าวได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๕ โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๕

ผู้วิจัยโทร ๐๕-๕๕๓๕-๑๔๑๗

ภาคผนวก ข

- การหาค่าความเหมาะสม ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย
- การหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัย
- การคำนวณค่าสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านนิทาน เรื่อง คนช่างสังเกต ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน					$\bar{X}$	SD	ระดับความเหมาะสม
		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชี้วัดมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3	สาระสำคัญมีความถูกต้องและชัดเจน	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
4	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับขั้นตอนการสอน	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และเวลา	4	5	4	5	3	4.20	0.84	มาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
9	สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	3	5	4	5	5	4.40	0.89	มาก
10	การวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสมกับตัวชี้วัดและกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวม						4.68	0.55	มากที่สุด

ตารางที่ 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านนิทาน เรื่อง นกกระเจาบ ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน					$\bar{X}$	SD	ระดับความเหมาะสม
		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ส่วนตัววัดมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3	สาระสำคัญมีความถูกต้องและชัดเจน	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
4	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับขั้นตอนการสอน	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และเวลา	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
9	สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10	การวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสมกับตัวชี้วัดและกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวม						4.72	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
การอ่านบทความ เรื่อง การไหว้ครู: การแสดงความกตัญญูต่อผู้ให้ปัญญา
ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน					$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ส่วนตัว มีความเหมาะสมและสอดคล้อง กับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3	สาระสำคัญมีความถูกต้องและชัดเจน	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
4	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับขั้นตอนการสอน	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และเวลา	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
9	สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ มีความเหมาะสมสอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนรู้	3	5	4	5	5	4.40	0.89	มาก
10	การวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสม กับตัวชี้วัดและกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม							4.70	0.54	มากที่สุด

ตารางที่ 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่าน
บทความ เรื่อง ภัยจากขนมถุง ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน					$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ส่วนตัว มีความเหมาะสมและสอดคล้อง กับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3	สาระสำคัญมีความถูกต้องและชัดเจน	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
4	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับขั้นตอนการสอน	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และเวลา	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
9	สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ มีความเหมาะสมสอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนรู้	3	5	4	5	5	4.40	0.89	มาก
10	การวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสม กับตัวชี้วัดและกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวม						4.70	0.54	มากที่สุด

ตารางที่ 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5
การอ่านสารคดี เรื่อง เมืองแปดริ้ว ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน					$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชี้วัด มีความเหมาะสมและสอดคล้อง กับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3	สาระสำคัญมีความถูกต้องและชัดเจน	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
4	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับขั้นตอนการสอน	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และเวลา	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
9	สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ มีความเหมาะสมสอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนรู้	3	5	4	5	5	4.40	0.89	มาก
10	การวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสม กับตัวชี้วัดและกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวม						4.70	0.54	มากที่สุด

ตารางที่ 16 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5
การอ่านสารคดี เรื่อง กล้วยพืชสารพัดประโยชน์ ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน					$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชี้วัด มีความเหมาะสมและสอดคล้อง กับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3	สาระสำคัญมีความถูกต้องและชัดเจน	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
4	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับขั้นตอนการสอน	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และเวลา	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
9	สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ มีความเหมาะสมสอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนรู้	3	5	4	5	5	4.40	0.89	มาก
10	การวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสม กับตัวชี้วัดและกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม							4.70	0.54	มากที่สุด

ตารางที่ 17 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7
การอ่านข่าว เรื่อง เต็กหญิงยอดกตัญญู ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน					$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชี้วัด มีความเหมาะสมและสอดคล้อง กับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3	สาระสำคัญมีความถูกต้องและชัดเจน	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
4	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับขั้นตอนการสอน	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และเวลา	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
9	สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ มีความเหมาะสมสอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนรู้	3	5	4	5	5	4.40	0.89	มาก
10	การวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสม กับตัวชี้วัดและกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวม						4.70	0.54	มากที่สุด

ตารางที่ 18 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 การอ่านข่าว เรื่อง ไร่ดำนเขาใหญ่ ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน					$\bar{X}$	SD	ระดับความเหมาะสม
		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ส่วนตัววัดมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3	สาระสำคัญมีความถูกต้องและชัดเจน	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
4	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับขั้นตอนการสอน	5	5	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และเวลา	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
9	สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	3	5	4	5	5	4.40	0.89	มาก
10	การวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสมกับตัวชี้วัดและกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวม						4.70	0.54	มากที่สุด

ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบ
การสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	0	0	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
21	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
29	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อสอบ
กับจุดประสงค์
 N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 20 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผลคุณภาพแบบทดสอบ
1	0.73	0.36*	ใช้ได้
2	0.77	0.45*	ใช้ได้
3	0.73	0.36*	ใช้ได้
4	0.73	0.36*	ใช้ได้
5	0.77	0.45*	ใช้ได้
5	0.58	0.64*	ใช้ได้
7	0.35	0.55*	ใช้ได้
8	0.54	0.00	ตัดทิ้ง
9	0.58	0.45*	ใช้ได้
10	0.58	0.27*	ใช้ได้
11	0.59	0.27*	ใช้ได้
12	0.58	0.27*	ใช้ได้
13	0.73	0.36*	ใช้ได้
14	0.77	0.27*	ใช้ได้
15	0.41	0.82*	ใช้ได้
15	0.58	0.27*	ใช้ได้
17	0.59	0.82*	ใช้ได้
18	0.55	0.36*	ใช้ได้
19	0.54	0.73*	ใช้ได้
20	0.50	0.09	ตัดทิ้ง
21	0.73	0.18	ตัดทิ้ง
22	0.58	0.54*	ใช้ได้
23	0.58	0.09	ตัดทิ้ง
24	0.59	0.27*	ใช้ได้
25	0.58	0.27*	ใช้ได้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผลคุณภาพแบบทดสอบ
25	0.45	0.18	ตัดทิ้ง
27	0.23	0.09	ตัดทิ้ง
28	0.14	0.09	ตัดทิ้ง
29	0.73	0.18	ตัดทิ้ง
30	0.59	0.27*	ใช้ได้
31	0.41	0.27*	ใช้ได้
32	0.59	0.27*	ใช้ได้
33	0.58	0.54*	ใช้ได้
34	0.59	0.82*	ใช้ได้
35	0.45	0.55*	ใช้ได้
35	0.54	0.55*	ใช้ได้
37	0.32	0.45*	ใช้ได้
38	0.82	0.18	ตัดทิ้ง
39	0.55	0.35*	ใช้ได้
40	0.54	0.18	ตัดทิ้ง

หมายเหตุ * คือ ข้อที่เลือกเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 21 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบ 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ค่า p	ค่า q	ค่า $p \cdot q$	ข้อที่	ค่า p	ค่า q	ค่า $p \cdot q$
1	0.78	0.23	0.17	16	0.58	0.43	0.24
2	0.85	0.15	0.13	17	0.50	0.50	0.25
3	0.75	0.25	0.19	18	0.73	0.28	0.20
4	0.70	0.30	0.21	19	0.70	0.30	0.21
5	0.78	0.23	0.17	20	0.58	0.43	0.24
6	0.68	0.33	0.22	21	0.80	0.20	0.16
7	0.35	0.65	0.23	22	0.50	0.50	0.25
8	0.58	0.43	0.24	23	0.40	0.60	0.24
9	0.68	0.33	0.22	24	0.55	0.45	0.25
10	0.80	0.20	0.16	25	0.75	0.25	0.19
11	0.75	0.25	0.19	26	0.73	0.28	0.20
12	0.73	0.28	0.20	27	0.58	0.43	0.24
13	0.75	0.25	0.19	28	0.65	0.35	0.23
14	0.40	0.60	0.24	29	0.40	0.60	0.24
15	0.75	0.25	0.19	30	0.63	0.38	0.23
รวม							5.33

สูตร KR_{20}

$$r_u = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	n	คือ	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	p	คือ	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ
	q	คือ	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ $1-q$
	S_t^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด = 31.87

การหาค่าความแปรปรวนใช้สูตร

$$\begin{aligned}
 S_t^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2} \\
 &= \frac{(40 \times 16252) - (774)^2}{40^2} \\
 &= \frac{650080 - 599076}{1600} \\
 &= \frac{51004}{1600} \\
 &= 31.87
 \end{aligned}$$

แทนค่าสูตร

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{KR_{20}}{30 - 1} \left[1 - \frac{6.33}{31.87} \right] \\
 &= 1.03 (1 - 0.199) \\
 &= 1.03 (0.801) \\
 &= 0.82
 \end{aligned}$$

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ = 0.82

ตารางที่ 22 คะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คนที่	คะแนน	
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
1	22	27
2	25	28
3	20	26
4	19	27
5	21	26
6	19	26
7	23	28
8	17	23
9	20	27
10	22	26
11	19	27
12	20	27
13	19	24
14	19	26
15	21	25
16	24	28
17	22	28
18	23	27
19	25	28
20	20	26
21	21	26
22	18	25
23	23	29
24	17	24

ตารางที่ 22 (ต่อ)

คนที่	คะแนน	
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
25	16	22
25	21	25
27	22	27
28	21	29
29	23	28
30	23	27
31	21	26
32	21	27
33	22	26
34	19	25
35	21	26
35	20	26
37	25	29
38	22	28
39	24	27
40	22	26
41	19	27
42	22	27
43	20	25
44	21	25
45	19	25
รวม	943	1187
เฉลี่ย	20.96	26.38

ตารางค่า *t*-test ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบ 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

t-test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	pre	20.96	45	2.121	.316
	post	26.38	45	1.512	.225

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	pre & post	45	.757	.000

Paired Samples Test

		Paired Differences				t	df	Sig. (2-tailed)	
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower				Upper
Pair 1	pre - post	-5.422	1.390	.207	-5.840	-5.005	-26.173	44	.000

ตารางที่ 23 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม
 ในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนด้วยการใช้รูปแบบ 4PSC
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 24 ผลการศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยการใช้รูปแบบ
การสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

พฤติกรรมการอ่านภาษาไทยระหว่างเรียน									
แผน ที่	1. การร่วมกันสนทนา ทบทวน ความรู้เดิม	2. การคาดคะเนและตั้ง จุดประสงค์การเรียนรู้	3. การอ่านสำรวจอย่างรวดเร็ว ๆ	4. ตั้งคำถามและตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน	5. การสรุปใจความสำคัญหรือ ข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน	6. การร่วมกันสรุปจากการอ่าน	รวม	ร้อยละ	แปลผล
1	36	29	41	39	33	35	213	78.89	ดี
2	38	33	42	42	35	36	226	83.70	ดีเยี่ยม
3	39	34	42	42	35	35	227	84.07	ดีเยี่ยม
4	41	37	45	42	36	35	236	87.41	ดีเยี่ยม
5	43	38	45	43	34	35	238	88.15	ดีเยี่ยม
6	42	40	45	43	37	36	243	90.00	ดีเยี่ยม
7	42	41	45	43	37	38	246	91.11	ดีเยี่ยม
8	43	42	45	43	41	40	254	94.07	ดีเยี่ยม
รวม	324	294	350	337	288	290	1883	87.18	ดีเยี่ยม

ตารางที่ 25 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะที่ต้องการวัดของแบบวัด
เจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาไทยหลังการใช้รูปแบบ 4PSC สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	-1	+1	-1	+1	0	0	0.00	ตัดทิ้ง
6	-1	+1	-1	+1	+1	1	0.20	ตัดทิ้ง
7	0	+1	-1	+1	+1	2	0.40	ตัดทิ้ง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	0	0	0	+1	+1	2	0.40	ตัดทิ้ง
12	0	+1	0	+1	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	-1	+1	-1	+1	+1	1	0.20	ตัดทิ้ง
18	-1	+1	-1	+1	+1	1	0.20	ตัดทิ้ง
19	0	+1	-1	+1	+1	2	0.40	ตัดทิ้ง
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	0	+1	0	+1	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
25	0	+1	0	+1	0	2	0.40	ตัดทิ้ง

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	คือ	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
$\sum R$	คือ	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อสอบ
N	คือ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 26 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาไทย
ด้วยการใช้รูปแบบ 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล
1	0.63*	ใช้ได้
2	0.62*	ใช้ได้
3	0.58*	ใช้ได้
4	0.31*	ใช้ได้
5	0.38*	ใช้ได้
6	0.53*	ใช้ได้
7	0.64*	ใช้ได้
8	0.37*	ใช้ได้
9	0.52*	ใช้ได้
10	0.69*	ใช้ได้
11	0.53*	ใช้ได้
12	0.63*	ใช้ได้
13	0.46*	ใช้ได้
14	0.58*	ใช้ได้
15	0.46*	ใช้ได้

ตารางที่ 27 ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาไทย
ด้วยการใช้รูปแบบ 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คนที่	ข้อที่															x	x ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
1	4	5	5	5	4	5	5	4	5	5	5	4	5	4	5	71	5041
2	4	5	5	4	5	5	4	5	5	4	5	4	5	4	5	70	4900
3	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	71	5041
4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4	5	5	4	71	5041
5	5	4	5	4	4	3	5	4	4	5	4	5	5	4	4	66	4356
6	4	4	3	4	3	4	4	3	4	3	4	3	5	5	3	54	2916
7	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	74	5476
8	5	5	5	3	4	5	5	4	4	5	4	5	5	4	5	69	4761
9	4	5	4	5	5	4	4	4	5	5	5	4	5	5	4	67	4489
10	5	4	5	5	5	5	4	5	4	5	4	5	5	4	5	71	5041
11	5	5	4	4	5	5	5	4	3	4	4	5	4	5	5	66	4356
12	5	4	4	4	4	5	4	5	5	5	5	4	4	5	5	67	4489
13	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	74	5476
14	3	5	5	4	5	4	5	4	4	4	4	4	5	4	3	64	4096
15	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	4	72	5184
16	4	5	4	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	70	4900
17	3	4	3	3	5	4	3	3	4	4	4	3	4	3	4	54	2916
18	4	5	4	5	5	5	5	4	5	5	4	5	4	5	4	68	4624
19	5	5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5	4	5	73	5329
20	4	5	4	5	5	5	5	4	5	5	5	4	4	5	4	68	4624
21	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	73	5329
22	3	3	4	5	3	3	4	5	3	3	3	4	3	5	4	54	2916
23	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	74	5476
24	4	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	4	70	4900
25	5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	4	5	5	4	5	72	5184

ตารางที่ 27 (ต่อ)

คนที่ ที่	ข้อที่															x	x ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
26	5	5	4	4	5	4	5	4	4	5	5	5	5	5	4	68	4624
27	5	5	5	5	5	4	5	4	4	5	5	4	5	5	4	70	4900
28	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	73	5326
29	4	5	5	4	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5	5	71	5041
30	5	5	5	4	4	5	5	5	4	4	4	5	5	5	5	70	4900
31	4	3	5	3	5	3	4	4	4	3	3	4	3	3	4	57	3249
32	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	4	5	5	5	4	71	5041
33	5	4	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5	4	71	5041
34	5	5	5	5	5	4	5	4	4	5	4	5	4	5	5	70	4900
35	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4	5	73	5329
36	3	4	4	5	3	5	4	5	3	5	3	4	3	5	5	60	3600
37	5	4	5	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	72	5184
38	4	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	4	5	72	5184
39	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	74	5476
40	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	4	71	5041
Σx	181	187	185	180	185	184	189	178	179	188	177	183	184	185	181	2746	189700
s_i^2	0.46	0.33	0.34	0.41	0.39	0.40	0.26	0.36	0.41	0.37	0.40	0.35	0.40	0.34	0.36		5.59

สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ = 30.44

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่าสูตร} \quad \alpha &= \frac{15}{15-1} \left[1 - \frac{5.59}{30.44} \right] \\
 &= 1.07 (1-0.18) \\
 &= 1.07 (0.82) \\
 &= 0.87
 \end{aligned}$$

ตารางที่ 28 ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาไทยด้วยการใช้รูปแบบการสอนแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวม

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	SD	ระดับความเห็น
ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้				
1	การอ่านด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สามารถพัฒนาทักษะด้านการอ่านได้มากขึ้น	4.52	0.68	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	กิจกรรมการอ่านด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน	4.68	0.57	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3	กิจกรรมการอ่านรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ	4.63	0.59	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	เมื่อนำกิจกรรมการอ่านด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC มาใช้ในวิชาอื่น ๆ มีส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ดีขึ้น	4.50	0.64	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย		4.58	0.62	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านกระบวนการเรียนรู้				
5	รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC มีขั้นตอนการอ่านที่เหมาะสม	4.63	0.63	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6	การเรียนรู้ตามขั้นตอนการอ่านด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่าน	4.60	0.63	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7	การเรียนรู้ตามขั้นตอนการอ่านด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดีขึ้น	4.73	0.51	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	SD	ระดับความเห็น
8	ขั้นตอนการอ่านด้วยรูปแบบการสอนอ่าน แนว 4PSC เป็นวิธีที่สามารถค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติมได้	4.55	0.60	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9	การใช้กิจกรรมการอ่านด้วยรูปแบบการสอน อ่านแนว 4PSC ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น	4.53	0.64	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10	กิจกรรมการอ่านภาษาไทยด้วยรูปแบบการสอน อ่านแนว 4PSC ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน	4.70	0.61	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11	การอ่านภาษาไทยด้วยรูปแบบการสอนอ่าน แนว 4PSC ทำให้เกิดความรอบรู้มากขึ้น	4.55	0.64	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	ค่าเฉลี่ย	4.61	0.61	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
12	เมื่อได้เรียนการอ่านภาษาไทยด้วยรูปแบบ การสอนอ่านแนว 4PSC ทำให้ฉันมีความสุข และรักการอ่านมากยิ่งขึ้น	4.58	0.59	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
13	ฉันสามารถนำทักษะการอ่านภาษาไทย ด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ในการแสวงหาความรู้เพิ่มขึ้น	4.60	0.63	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14	การใช้กิจกรรมการอ่านรูปแบบการสอนอ่าน แนว 4PSC ทำให้ฉันกล้าแสดงความคิดเห็น และยอมรับฟัง ความคิดเห็นของเพื่อน	4.58	0.59	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15	ฉันสามารถนำทักษะการอ่านภาษาไทยด้วย รูปแบบการสอนแนว 4PSC ไปประยุกต์ใช้ ในวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวันได้	4.53	0.60	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	ค่าเฉลี่ย	4.58	0.62	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ภาคผนวก ค

- แผนการจัดการเรียนรู้
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- แบบสังเกตพฤติกรรม
- แบบวัดเจตคติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การอ่านบทความ เรื่อง ก๊วยจากขนมถุ้ง

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

มาตรฐาน

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/ 5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. คำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
2. เขียนแผนภาพผังความคิดจากเรื่องที่อ่านได้
3. สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
4. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
5. แสดงพฤติกรรมการอ่านจากเรื่องที่อ่านได้
  - 5.1 การร่วมกันสนทนาทบทวนความรู้เดิม
  - 5.2 การคาดคะเนและตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้
  - 5.3 การอ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ
  - 5.4 การตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
  - 5.5 การสรุปใจความสำคัญหรือข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน
  - 5.6 การร่วมกันสรุปจากการอ่าน

3. สาระสำคัญ

บทความเป็นงานเขียนที่นำเสนอหรือเผยแพร่ในสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จะต้องมีการรวบรวมจากข้อเท็จจริงหรือข่าวประจำวัน มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ อยู่ในความสนใจของผู้อ่านและผู้เขียน โดยมีจุดประสงค์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลความรู้ความคิดหรือข่าวสารต่าง ๆ ให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่าน และเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

4. ตารางเรียนรู้

การอ่านบทความ เรื่อง ภัยจากขมมด ด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมเตรียมตัวก่อนอ่าน (Preparation before reading = P₁)

1.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับขมมดที่นักเรียนรู้จัก เคยรับประทาน และขมมดที่นักเรียนชอบรับประทาน โดยให้นักเรียนช่วยกันเล่า และสนทนาร่วมกัน พร้อมกับดูตัวอย่างขมมดจากของจริงและรูปภาพจากอินเทอร์เน็ตเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับบทอ่านจากบทความ เรื่อง ภัยจากขมมดที่จะนำมาให้อ่าน

1.2 ครูแนะนำขั้นตอนการอ่านบทความ และแจกบทอ่านจากบทความเรื่อง ภัยจากขมมด ให้นักเรียนสังเกตดูบทความว่ามีลักษณะอย่างไรเพื่อเป็นการสำรวจเรื่องที่จะอ่าน เช่น ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ย่อหน้าต่าง ๆ คำศัพท์และความยาวของเรื่อง

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดประสงค์ก่อนอ่าน (Purposes for reading = P₂)

2.1 เมื่อนักเรียนดูบทความเรื่อง ภัยจากขมมดอย่างคร่าว ๆ แล้ว ให้นักเรียนคาดคะเนว่าน่าจะมีเรื่องราว เนื้อหาสาระเกี่ยวกับอะไรบ้าง และต้องการมีความรู้อะไรบ้างเมื่อต้องอ่านเรื่องนี้ โดยให้นักเรียนและครูร่วมกันตั้งเป็นจุดประสงค์ที่ต้องการรู้ พร้อมทั้งคาดคะเนเวลาที่จะใช้ในการอ่าน

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติการอ่าน (Practice Reading = P₃)

3.1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มอ่านสำรวจบทความอย่างคร่าว ๆ นำข้อมูลที่ได้จากการอ่านสำรวจมาช่วยกันตั้งคำถามและเขียนลงไว้ในกระดาษที่ครูแจกให้

3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านบทความ เรื่อง ภัยจากขมมดไปตามลำดับอย่างละเอียดอีกครั้งให้เข้าใจ และคิดจับใจความเพื่อค้นหาคำตอบตามที่ได้ตั้งคำถามไว้แล้ว หรือหาคำตอบที่ต้องการรู้ว่ามีหรือไม่ เขียนคำตอบลงในกระดาษที่ตั้งคำถามไว้แล้วและอาจตั้งคำถามเพิ่มเติมจากที่ได้ตั้งไว้

3.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันจดบันทึกสั้น ๆ เกี่ยวกับใจความสำคัญของบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุงที่ได้อ่านไปแล้ว

3.4 นักเรียนช่วยกันอ่านทบทวนบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุงอีกครั้ง ว่าสิ่งที่จดไว้ ถูกต้องตรงตามที่อ่านหรือไม่

ขั้นที่ 4 ผลิตผลจากการอ่าน (Produce reading = P₄)

4.1 นักเรียนร่วมกันพิจารณาทบทวนข้อความที่จดบันทึกไว้อีกครั้ง

4.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสร้างแผนผังความคิดจากข้อความที่จดบันทึกไว้ จากการอ่านบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุงเพื่อจัดระบบความรู้ความคิดที่ได้รับจากการอ่าน

4.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนสรุปใจความสำคัญพร้อมทั้งข้อคิดที่ได้จากการอ่านบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุงตามความเข้าใจของนักเรียน และบันทึกจำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่าน

ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing experience = S)

5.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันนำเสนอผลงานจากการทำแผนผังความคิด และการสรุปใจความสำคัญพร้อมทั้งข้อคิดที่ได้จากการอ่านบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุง เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมทั้งเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการอ่านของแต่ละกลุ่ม และบอกถึงปัญหาหรืออุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นขณะอ่าน

5.2 นักเรียนร่วมกันเสนอแนะข้อที่ควรปรับปรุง และชื่นชมในผลงานร่วมกัน โดยครูคอยสังเกตการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม และให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 6 สรุปบทเรียน (Concluding the unit = C)

6.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลถึงประโยชน์และโทษของขนมดุงต่าง ๆ จากการอ่านบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุง ข้อคิดที่ได้รับจากการอ่าน แนวทางการอ่านที่ควรปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาให้ดีขึ้น และร่วมกันระบุประเด็นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม

6.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุง เพื่อเป็นการทบทวน ถ้ายังไม่เข้าใจเรื่องราวทั้งหมด ให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่อีกเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีขึ้น

6.3 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด

8. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

1. บทอ่านจากบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุง
2. แบบฝึกหัดจากบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุง

9. การวัดและประเมินผล

ประเด็นการประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. การตั้งคำถามและตอบคำถามจากบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุง	- ตรวจสอบผลงาน	- ใบกิจกรรม	- ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 60 ขึ้นไป
2. การเขียนแผนผังความคิดจากบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุง	- ตรวจสอบผลงาน	- เกณฑ์การให้คะแนน (Rubric)	- ผ่านเกณฑ์ ระดับดีขึ้นไป
3. เขียนสรุปใจความสำคัญ จากบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุง	- ตรวจสอบผลงาน	- เกณฑ์การให้คะแนน (Rubric)	- ผ่านเกณฑ์ ระดับดีขึ้นไป
4. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุง	- สังเกต	- แบบสังเกต	- ผ่านเกณฑ์ 8 คะแนนขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน (rubric)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. แผนผังความคิด	ออกแบบแผนผังความคิดได้ดีและสร้างสรรค์ ลำดับเรื่องได้ดีไม่วกวน เขียนได้ครบถ้วนครอบคลุม และตรงประเด็น	ออกแบบแผนผังความคิดได้ดี ลำดับเรื่องเหตุการณ์ได้ แต่สลับที่วกวนบ้าง เขียนได้ครบถ้วน และตรงประเด็นพอสมควร แต่ไม่ต่อเนื่อง	ออกแบบแผนผังความคิดไม่ดี ลำดับเรื่องวกวนไปมา เขียนไม่ครบถ้วน และไม่ตรงประเด็น
2. เขียนสรุปใจความสำคัญ	- สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ดี ลำดับเนื้อหาหรือเหตุการณ์ได้ อย่างต่อเนื่อง บอกข้อคิดได้ดี และใช้ภาษาของตนเอง	- สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้พอสมควร ลำดับเนื้อหาหรือสรุป ข้อคิดได้ พอใช้ และใช้ภาษาของตนเองปนกับข้อความที่ตัดมาจากเรื่อง	- สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ไม่ดี ลำดับเนื้อหาหรือสรุป ข้อคิดและการสรุปข้อคิดและตัดต่อข้อความมาจากเรื่องทั้งหมด

เกณฑ์การตัดสิน

5-5 คะแนน ระดับคุณภาพ ดี

3-4 คะแนน ระดับคุณภาพ พอใช้

1-2 คะแนน ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....ครูผู้สอน

(นางพัชรินทร์ ษรรัตน์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บทอ่านจากบทความ

เรื่อง ภัยจากขนมถุง

สารพัดขนมถุงที่มีขายในบ้านเรามีให้เลือกมากมาย แต่ก็ยังมีสารพัดโฆษณาที่ล่อตาล่อใจให้เด็ก ๆ อยากลิ้มลองขนมนั้น ๆ โดยหารู้ไม่ว่า เจ้าขนมถุงสีสวย รสชาติถูกปากเด็ก ๆ เป็นต้นเหตุของสารพัดโรค เริ่มตั้งแต่ ฟันไปถึงระบบขับถ่าย แต่ที่แย่ไปกว่านั้นบางครั้งอบครัวผู้ใหญ่เป็นผู้หยิบยื่นขนมที่ไม่มีประโยชน์เหล่านี้ให้กับเด็ก ๆ เอง เรามาดูถึงผลที่เด็กได้รับเมื่อขนมถุงเหล่านี้อยู่ในใจเด็ก

ขนมที่มีอยู่ในท้องตลาดบ้านเรามีมาก หลากยี่ห้อ หลากชนิด แต่ถ้าแบ่งเป็นประเภทอาจจะแบ่งได้ 4 รูปแบบ คือ ขนมที่ไม่เคลือบน้ำตาล ขนมเคลือบน้ำตาลหรือรสชาติต่าง ๆ ลูกอม หมากรฝรั่ง เยลลี่ และเนื้อสัตว์อบแห้ง

ส่วนผสมหลักของขนมส่วนใหญ่ คือ คาร์โบไฮเดรตเป็นหลัก รองลงมาก็เป็นน้ำตาล จะมีโปรตีนอยู่บ้างก็น้อยนิด แล้วที่สำคัญกว่านั้น คือ เครื่องปรุงรสที่อยู่ในขนมนั่นเองที่ทำให้ขนมถุงเหล่านี้หาประโยชน์ได้น้อยนิด เพราะขนมเหล่านั้นถ้าไม่มีรสหวานมาก ก็เค็มมาก แป้ง ไขมัน และน้ำตาลที่มีอยู่ในขนม ก็ให้แต่พลังงานที่ไม่มีคุณค่าทางโภชนาการ เมื่อเด็กกินเข้าไปมาก ๆ เกิดอาการติดขนมด้วยรสชาติที่ถูกปากเด็ก ๆ ทำให้กินอย่างอื่นไม่อร่อย หรือกินขนมจนอึดไม่ยอมกินข้าว บวกกับสารต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นสารกันบูด สารปรุงแต่งรสชาติ ที่ถึงแม้ว่าจะมีอยู่ในขนมเพียงเล็กน้อย แต่ถ้าร่างกายได้รับมาก ๆ สารพิษเหล่านี้ก็สะสมในร่างกาย ซึ่งมันคงไม่มี

ประโยชน์แต่อย่างใด แต่จะมีโทษมากน้อยเพียงไรนั้น ก็ไม่สามารถตอบได้เช่นกัน

เกลือ ร่างกายคนเราไม่ควรได้รับเกลือเกินวันละ 1 ช้อนชา ตามขนมมดุงมีเกลือผสมอยู่มาก การที่ร่างกายได้รับเกลือมากเกินไป ทำให้ไตเสื่อม

น้ำตาล น้ำตาลที่เคลือบขนมเป็นที่ถูกปากของเด็ก ๆ ไม่ว่าจะเป็นของขบเคี้ยว ซึ่งมีทั้ง แป้งและน้ำตาล ลูกอม เยลลี่ รวมไปถึงน้ำอัดลม น้ำหวานต่าง ๆ ภัยร้ายอย่างแรกจากน้ำตาลที่ใกล้ตัวเด็ก และเด็กไทยเป็นกันมากเริ่มจากฟันผุ แต่การกินอาหารจำพวกแป้งและน้ำตาลมาก ก็มีผลทำให้ฟันเป็นคราบเหลืองได้ ถึงแม้จะแปรงฟันสะอาดก็ตาม

อ้วน ความอ้วนเป็นโรคชนิดหนึ่ง ที่จะทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนอีกสารพัดชนิดตามมา รวมถึงทำให้เด็กมีปมด้อยด้านจิตใจอีกด้วย รวมถึงมีบุคลิกภาพไม่ดี เติบโตไม่สมวัย เมื่อเด็กได้กินขนมมาก จึงไม่มีสารอาหารที่เป็นประโยชน์เข้าสู่ร่างกายอย่างเพียงพอ ทำให้ร่างกายขาดสารอาหารร่างกายเติบโตไม่สมวัย

ฉลาดน้อย ต้นทุนของสมองมาจากสารอาหารที่เป็นประโยชน์ที่เข้าไปช่วยเสริมสร้างการทำงานของสมองให้ดียิ่งขึ้น แต่ถ้าเด็กได้กินแต่อาหารที่ไม่มีประโยชน์ ก็เท่ากับได้รับต้นทุนสมองน้อยสมองเฉื่อยชา การเรียนรู้ไม่ดี

โรคร้ายเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นทันทีทันใด แต่เกิดจากอุปนิสัยการกินที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ที่สะสมมาเป็นเวลายาวนาน

ใบกิจกรรมที่ 1 การอ่านบทความ
เรื่อง ภัยจากขนมดุง

สมาชิก

1. .... 2. ....
3. .... 4. ....
5. ....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตั้งคำถามและหาคำตอบจากการอ่านบทความ
เรื่อง ภัยจากขนมดุง

1. คำถาม.....
.....
คำตอบ.....
.....
2. คำถาม.....
.....
คำตอบ.....
.....
3. คำถาม.....
.....
คำตอบ.....
.....

ใบกิจกรรมที่ 2 การอ่านบทความ
เรื่อง ภัยจากขนมดุง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดจากบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุง

ใบกิจกรรมที่ 3 การอ่านบทความ
เรื่อง ภัยจากขนมดุง

คำชี้แจง เขียนสรุปใจความสำคัญและข้อคิดหรือประโยชน์ที่ได้รับ
จากการอ่านบทความ เรื่อง ภัยจากขนมดุง

เขียนสรุปใจความสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดหรือประโยชน์ที่ได้รับ

.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกหัด การอ่านบทความ เรื่อง ภัยจากขนมถุง

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามสั้น ๆ ตามความเข้าใจจากการอ่านบทความ เรื่อง ภัยจากขนมถุง (ข้อละ 2 คะแนน)

1. จากบทความ เรื่อง ภัยจากขนมถุง ได้แก่นมประเภทใดบ้าง

.....

.....

2. ภัยที่เด็กจะได้รับจากการรับประทานขนมถุง มีอะไรบ้าง

.....

.....

3. จากบทความ เรื่อง ภัยขนมถุง ได้ให้ข้อคิดอะไร

.....

.....

4. จากบทความ เรื่อง ภัยจากขนมถุง ได้ให้ประโยชน์อะไร

.....

.....

5. นักเรียนสามารถนำประโยชน์หรือข้อคิดที่ได้จากบทความ เรื่อง ภัยจากขนมถุง ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

.....

.....

ชื่อ-สกุล ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
ด้วยการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 30 ข้อ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ใช้เวลา 1 ชั่วโมง
2. ในการตอบแบบทดสอบนี้ ให้นักเรียนอ่านบทอ่านที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม
3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว และทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ลงในกระดาษคำตอบ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-4

น้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ

เด็กคนหนึ่งถือขวดน้ำผึ้งเดินมา และได้ทำน้ำผึ้งหกหยดลงบนถนน มดและแมลงวันจำนวนมากกินน้ำผึ้ง จึงจกมากินแมลงและมด แมวมมาจับจิ้งจก หมาวิ่งมากัดแมว เด็กเจ้าของแมวตีหมา เด็กเจ้าของหมาตีเด็กเจ้าของแมว ต่างฝ่ายต่างเรียกญาติพี่น้องของตนมาช่วย ผู้ที่ต่อสู้กันเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งสองฝ่ายต่อสู้ทำร้ายซึ่งกันและกันจนบาดเจ็บไปหลายคน ทั้งที่แต่ละคนไม่รู้ว่าตีกันด้วยเรื่องใด เมื่อเจ้าหน้าที่มาจัดการให้เลิกตีกัน และถามว่าตีกันด้วยเรื่องอะไร ไม่มีใครตอบได้ ถามไล่เลียงไปจนกระทั่งถึงเด็กเจ้าของแมวจึงได้ทราบเรื่องทั้งหมดว่าการต่อสู้กันอย่างซุหลมุนุ่นวายนั้นเกิดจากน้ำผึ้งหยดเดียว

(ที่มา: นิทานเทียบสุภาษิต ของ พระยาสิทธิราชฤทธิไกร)

1. ข้อใดคือสาเหตุที่เด็กเจ้าของแมวไปทำร้ายหมา
  - ก. เพราะไม่ชอบให้หมามาใกล้
  - ข. เพราะเจ้าของหมาเป็นคนไม่ดี
  - ค. เพราะหมาเข้ามากัดแมวของตน
  - ง. เพราะเป็นหมาของคนที่ไม่ชอบ
2. ข้อใดคือต้นเหตุของเรื่องทั้งหมด
  - ก. มดมากินน้ำผึ้ง
  - ข. แมวมมาจับจิ้งจก
  - ค. หมามากัดแมว
  - ง. เด็กทำน้ำผึ้งหก

3. ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุคือข้อใด
- ความสามัคคีทำให้ผ่านสิ่งต่าง ๆ ไปได้
  - ผู้มีกำลังมากกว่าควรปกป้องผู้ที่อ่อนแอกว่า
  - ถ้ามีใครมาทำร้ายสัตว์ของเรา เราควรปกป้องอย่างสุดกำลัง
  - เหตุร้ายอาจเกิดจากสิ่งเล็กน้อยได้ ถ้าขาดสติพิจารณาถึงสาเหตุ
4. นักเรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร
- ควรดูให้ดีก่อนเมื่อต้องซื้อน้ำผึ้ง
  - ไม่ควรเข้าไปยุ่งกับการทะเลาะของคนอื่น
  - ควรคิดพิจารณาไตร่ตรองให้ดีก่อนจะตัดสินใจทำอะไร
  - ไม่ควรปกป้องผู้ที่กระทำความผิดที่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน

อ่านข้อความต่อไปนี้อย่างละเอียดแล้วตอบคำถาม ข้อ 5-7

นิทาน เรื่อง นายพรานกับงูพิษ

ในช่วงบ่ายในวันที่อากาศสบาย ๆ นายพรานคนหนึ่งตั้งใจจะมาล่านกที่กลางป่า เมื่อเขาเห็นนกแก้วตัวหนึ่งเกาะอยู่บนกิ่งไม้ที่อยู่ไม่ไกลจากเขาสักเท่าไร นายพรานจึงโค้งหน้าไม้ หวังจะยิงนกแก้วโดยไม่ได้สนใจอะไรใด ๆ ทั้งสิ้น “เจ้านกเอ๊ย วันนี้เจ้าเสร็จข้าแน่ละ” ขณะที่นายพรานกำลังกระหยิ่มยิ้มย่องอยู่ในใจนั้น เขาก็มีได้สนใจว่ากำลังจะมีอันตรายเกิดขึ้นกับเขา ทันใดนั้นเอง นายพรานก็เหยียบเข้าที่หางของเจ้างูพิษ งูพิษจึงตกใจถลันเข้าของเขเข้าอย่างจัง “โธ่เอ๊ย! ทำไมข้าถึงโชคร้ายอย่างนี้ ไม่ได้ทั้งนกแก้ว แล้วยังต้องมาเจ็บตัวอีก” นายพรานรำพึงกับตัวเอง

(ที่มา: <http://fable.kippo.com>)

5. ข้อใดคือสาเหตุที่ทำให้นายพรานล่านกแก้วไม่ได้
- นายพรานถูกงูพิษฉก
  - นกแก้วตกใจบินหนีไป
  - หน้าไม้ของนายพรานชำรุด
  - นกแก้วเกาะกิ่งไม้สูงเกินไป

6. ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องนายพรานกับงูพิษคือข้อใด
- การตื่นตื่นเกินไปจะทำให้พลาดสิ่งที่หวัง
  - คนโง่เขลาเบาปัญญามักคิดว่าตนเองเก่งอยู่เสมอ
  - การกระทำผิดบ่อย ๆ ก่อให้เกิดภัยอันใหญ่หลวงภายหลัง
  - ผู้ที่มุ่งประสงค์ร้ายคนอื่น มักจะขาดสติระงับภัยให้กับคน
7. จากข้อความ “ขณะที่นายพรานกำลังกระหึ่มยิ้มอยู่ภายในใจนั้น” ข้อใดแสดงอาการได้ตรงกับคำว่า “กระหึ่มยิ้มข่อง”
- แทนคุณทำงานด้วยความมุ่งมั่น
  - กิตติเมธหนึ่งวิตกกังวลเรื่องงานกลุ่ม
  - นวินมีสีหน้าเบิกบานด้วยความดีใจ
  - สุพิชชารอเพื่อนที่จะมาหาอย่างใจจดใจจ่อ
- อ่านข้อความต่อไปนีแล้วตอบคำถามข้อ 7-10

นิทาน เรื่อง อี้อ่างกับวัว

ณ หนองน้ำริมทุ่งนา วัวตัวหนึ่งเดินมากินน้ำและเหยียบโดนลูกอี้อ่างตายไปหลายตัว เมื่อแม่อี้อ่างกลับมา ลูก ๆ ก็รีบเล่าให้แม่ฟังด้วยความตื่นกลัวว่า “แม่จำเมื่อที่มีตัวอะไรไม่รู้ สูงใหญ่ทะมึนเหยียบพวกเราตายไปตั้งหลายตัว น่ากลัวมากเลยจ๊ะ” แม่อี้อ่างได้ฟังก็สลดลมพองตัวให้ใหญ่ขึ้น แล้วถามด้วยความอยากรู้ว่า “ตัวใหญ่เท่านี้ไหม” ลูกอี้อ่างบอกว่า “ใหญ่กว่านี้อีกจ๊ะแม่” แม่อี้อ่างจึงพองตัวขึ้นอีก ลูก ๆ ก็ตอบว่า “ยังใหญ่ไม่ถึงครึ่งเลยแม่” แม้ว่าแม่อี้อ่างจะพยายามพองตัวขึ้นเท่าไร แต่ลูก ๆ ก็ยังส่ายหน้าว่ายังใหญ่ไม่ถึงครึ่ง แม่อี้อ่างนึกฉุนเฉียวจึงพองตัวขึ้นสุดแรงเกิดจนตัวเองทนไม่ไหว พังแตกตายที่ริมหนองน้ำแห่งนั้น

8. ข้อใดคือลักษณะของอี้อ่างกับวัวที่เหมือนกัน
- รูปร่าง
  - จำนวนขา
  - ขนาดของตัว
  - เลี้ยงลูกด้วยนม

9. ถ้านักเรียนทำเรื่องเกินความสามารถของตนเองจะเป็นอย่างไร
- เก่งกว่าผู้อื่น
  - ตนเองเคียดแค้น
  - เป็นคนกล้าหาญ
  - ผู้คนจะยอมรับนับถือ
10. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายของการนำเสนอนิทาน เรื่อง "อึ่งอ่างกับวัว"
- เพื่อให้เกิดความเมตตาสัตว์
  - เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน
  - เพื่อให้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของสัตว์
  - เพื่อให้ข้อคิดที่ไม่ควรทำอะไรให้เกินกำลัง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11-14

นิทาน เรื่อง มดแดงกับลิง

“ลิงน้อยมีนิสัยซุกซน วิ่งไปเหยียบขามดแดง มดแดงบอกให้ขอโทษ แต่ลิงน้อยไม่ยอมขอโทษ มดแดงจึงชวนเพื่อนมารุมกัดลิงน้อย ลิงน้อยได้รับความเจ็บปวดมาก จนทนไม่ไหวจึงยอมขอโทษมดแดง”

(ที่มา: <http://www.nithantube.com>)

11. ข้อใดคือลักษณะของลิงน้อย
- เป็นผู้มีมารยาทที่ดี
  - ยอมรับผิดเมื่อพลาดพลั้ง
  - ซุกซน ขาดความระมัดระวัง
  - ไม่ยอมผู้อื่นเมื่อตนเองไม่ผิด
12. ข้อใดตรงกับการกระทำของลิงน้อยที่ไปเหยียบขามดแดง
- ไม่ดูตาม้าตาเรือ
  - ไม่รู้จักเจ็ดหลาบ
  - ไม่รู้จักเอาตัวรอด
  - ไม่รู้จักประมาณตนเอง

13. ลิงน้อยควรทำตามข้อใดเหตุการณ์จึงจะไม่เป็นเช่นนี้

- ก. ขอโทษมดแดง
- ข. วิ่งหนีไปให้ไกล ๆ
- ค. จับมดแดงกินเป็นอาหาร
- ง. เรียกเพื่อนมาช่วยฆ่ามดแดง

14. ถ้านักเรียนเป็นมดแดงควรถือคติตามสำนวนใดเหตุการณ์จึงจะสงบลง

- ก. ราไม่ดีโทษปีโทษกลอง
- ข. เข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม
- ค. เวย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร
- ง. บุญคุณต้องทดแทนแผ่นดินต้องชำระ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 15-18

ไข่เป็นเมนูหลักของหลายคน รวมทั้งเป็นส่วนผสมของเมนูอร่อย ๆ อีกทั่วโลก บ้านเรากินไข่เจียว ไข่ต้ม ฝรั่งมีออมเล็ต ญี่ปุ่นมีไข่กวน จีนมีไข่ห่อ เรียกว่าเกือบทุกประเทศ จะมีเมนูไข่เป็นของตัวเอง ไข่จึงเข้ามามีบทบาทในชีวิตคนเราหลายรูปแบบ และยังเป็นวัตถุดิบสำหรับการแปรรูปอาหารและนำไปถนอมอาหารเป็นไข่เค็ม ไข่เยี่ยวม้า ไข่ผง และใช้เป็นส่วนผสมในผลิตภัณฑ์เบเกอรี่และขนมไทยหลายชนิด จนแม้ค้ำบางคนหัวโสดถึงขั้นเปิดร้านขายอาหารที่ทุกเมนูเป็นเมนูสารพัดไข่ที่ขายดิบขายดี

(ที่มา: หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์)

15. ข้อใดคือเมนูอาหารจากไข่ที่คนไทยทำได้ง่าย ๆ

- ก. ไข่เจียว ไข่ต้ม
- ข. ไข่ห่อ ไข่กวน
- ค. ไข่ต้ม ไข่กวน
- ง. ออมเล็ต ไข่ห่อ

16. จากข้อความ “บ้านเรากินไข่เจียว ไข่ต้ม ฝรั่งมีออมเล็ต ญี่ปุ่นมีไข่กวน จีนมีไข่ห่อ” คำว่า

“บ้านเรา” หมายถึงข้อใด

- ก. โรงเรียน
- ข. ที่อยู่อาศัย
- ค. ประเทศไทย
- ง. ที่พักชั่วคราว

17. ข้อใดไม่ใช่การนำไข่สดไปถนอมอาหารเพื่อให้เก็บไว้ได้นาน ๆ

- ก. ทำเป็นไข่ผง
- ข. ทำเป็นไข่ดาว
- ค. ทำเป็นไข่เค็ม
- ง. ทำเป็นไข่เยี่ยวม้า

18. อาหารในข้อใดไม่มีไข่เป็นส่วนประกอบ

- ก. ทองหยอด
- ข. ขนมหม้อแกง
- ค. ฟักทองสังขยา
- ง. แกงบัวดฟักทอง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 19

เดินตามผู้ใหญ่หมาไม่กัด เป็นภาษิต หมายถึง การทำตามหรือประพฤติเลียนแบบผู้ใหญ่จะปลอดภัย ไม่ผิดพลาด เช่น ครูเขาสอนให้ทำอะไรก็ควรทำตาม ทั้งนี้เป็นการสอนให้เชื่อฟังผู้ใหญ่ ซึ่งในที่นี้อาจจะเป็นพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ ญาติผู้ใหญ่ เพราะ คนเหล่านี้เป็นผู้ที่มีประสบการณ์มาก่อน และมีมากกว่า ดังนั้นจึงสามารถให้คำแนะนำสั่งสอนที่เป็นประโยชน์ต่อเราได้ และช่วยให้เราไม่ต้องไปลองผิดลองถูกใหม่ เพราะท่านเคยทำมาแล้ว

(ที่มา: <http://www.m-culture.go.th>)

19. จากข้อความนักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

- ก. ควรเดินช้า ๆ ไม่แซงหน้าผู้ใหญ่
- ข. ควรเลี้ยงหมาให้เชื่อจะได้ไม่กัดคนอื่น
- ค. ควรทำตามคำแนะนำสั่งสอนของผู้ใหญ่
- ง. เมื่อไปในสถานที่ที่มีหมาต้องนำอาวุธไปด้วย

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 20-21

โดยทั่วไปคนไทยไม่นิยมนำต้นลั่นทมไปปลูกตามบ้าน กล่าวกันว่าเพราะชื่อ "ลั่นทม" มีเสียงคล้ายกับคำว่าระทม ซึ่งแปลว่าเจ็บช้ำระกำใจ เกรงว่าปลูกต้นลั่นทมแล้วจะนำความทุกข์ระทมมาให้ เพียงชื่อของต้นไม้มีเสียงคล้ายคำที่มีความหมายไม่ดี คนไทยก็ไม่กล้านำมาปลูกในบริเวณบ้าน แสดงว่าชื่อนั้นมีอิทธิพลต่อจิตใจของคนเรามาก

(ที่มา: สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่มที่ 24)

20. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่คนไทยไม่นิยมนำต้นลั่นทมไปปลูกตามบ้าน

- ก. ชื่อของต้นไม้มีเสียงคล้ายคำที่มีความหมายไม่ดี
- ข. ชื่อ "ลั่นทม" มีเสียงคล้ายกับคำว่าระทม
- ค. กล่าวว่ปลูกต้นลั่นทมแล้วจะนำความทุกข์ระทมมาให้
- ง. ดอกของต้นลั่นทมมีกลิ่นแรงมาก

21. จากข้อความสะท้อนถึงสภาพสังคมไทยด้านใด

- ก. ด้านความเชื่อ
- ข. ด้านเศรษฐกิจ
- ค. ด้านการศึกษา
- ง. ด้านวัฒนธรรม

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 22-24

“จาก” เป็นพืชตระกูลเดียวกับปาล์มขึ้นอยู่ตามป่าชายเลน ทั้งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม เป็นพืชที่ใช้ประโยชน์ได้เกือบทุกส่วน ใบจากสดนำมาห่อขนมที่ใช้แป้งผสมมะพร้าว และน้ำตาลนำไปปิ้งเรียกว่าขนมจาก เป็นขนมที่ขึ้นชื่อชนิดหนึ่งของแปดริ้ว ใบจากแก่นนำมาเย็บเป็นตับใช้มุงหลังคาและกั้นฝาผนังให้ความเย็นสบาย ก้านริดใบนำไปทำไม้กวาดหรือสานหมวกได้ ส่วนยอดอ่อนนำไปมวนยาสูบและนำมาห่อข้าวต้มหางได้ ดอกจากนำมาต้มกินกับน้ำพริกหรือทำแกงส้ม แกงคั่วก็อร่อย ลูกจากนำมาผ่าเอาเนื้อมาเชื่อมทำเป็นของหวานที่คนทั่วไปชื่นชอบ ส่วน โหม่งจากแห้งนำมาทุบให้แตกทำเป็น ไม้ไผ่ไผ่

สมัยก่อนการทำป่าจากจัดเป็นอาชีพหลักของคนที่อาศัยริมแม่น้ำ แต่ปัจจุบันการทำป่าจากถือเป็นอาชีพเสริมไปแล้วเพราะคนไม่นิยมทำให้รายได้ไม่เพียงพอ

(ที่มา: นิตยสารที่นี้ 8 ริ้ว เดือนกรกฎาคม-สิงหาคม 2557)

22. ผู้ที่ทำป่าจากเป็นอาชีพ มักอาศัยอยู่ในพื้นที่ใด
- ก. ริมบึง
  - ข. ชายทุ่ง
  - ค. ชายป่า
  - ง. ริมแม่น้ำ
23. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ที่ได้จากต้นจาก
- ก. นำดอกจากมาทำขนม
  - ข. นำใบจากสดนำมาห่อขนม
  - ค. นำโหม่งจากแห้งทำเป็นไม้ไผ่ไต่ยุง
  - ง. นำใบจากแก่นนำมาเย็บเป็นตับใช้มุงหลังคา
24. ข้อใดคือผลผลิตที่ได้มาจากต้นจากทั้งหมด
- ก. ไม้ไผ่ไต่ยุง บุหรี
  - ข. ตับจาก ที่คักยุง
  - ค. ขนมจาก ข้าวต้มหาง
  - ง. ข้าวต้มมัด โหม่งจากเชื่อม

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 25-26

อาหารไทยประเภท “แกง” นับเป็นอาหารหลักของสำหรับไทย เพราะคนไทยนิยมรับประทานข้าวร่วมกับอาหารคาว (กับข้าว) อาหารประเภทนี้มีความแตกต่างกันไปในแต่ละภาค คือ อาจจะเป็นแกงที่มีรสเผ็ดบ้าง รสจืดบ้าง ใส่กะปิบ้าง ไม่ใส่กะปิบ้าง โดยเอกลักษณ์ร่วมกันของอาหารประเภทนี้ คือ ใส่น้ำพริกแกงที่ประกอบด้วยพริก กะปิ และเครื่องแกงอื่น ๆ แล้วยังมีพืชผักสมุนไพรอีกหลากหลายชนิด ที่รับประทานแล้วมีแต่ประโยชน์ และช่วยต่อต้านอนุมูลอิสระที่ก่อให้เกิดมะเร็งในมนุษย์ได้

(ที่มา: สารานุกรมสำหรับเยาวชน เล่มที่ 13)

25. ข้อใดกล่าวถึงอาหารไทยไม่ถูกต้อง
- ก. อาหารไทยแต่ละภาคมีรสชาติเหมือนกัน
  - ข. คนไทยรับประทานข้าวพร้อมกับกับข้าวเสมอ
  - ค. คนไทยมักจะรับประทานพืชสมุนไพรควบคู่กับอาหาร
  - ง. พริกและกะปิมักเป็นส่วนประกอบหลักของอาหารไทย

26. หากต้องการมีสุขภาพแข็งแรง ไม่ควรเลือกรับประทานอาหารตามข้อใด

- ก. อาหารที่ปรุงสุก และสะอาด
- ข. อาหารสุก ๆ ดิบ ๆ รสชาติอร่อย
- ค. อาหารที่มีสารอาหารครบทั้งห้าหมู่
- ง. อาหารที่ใช้พืชผักสมุนไพรเป็นส่วนประกอบ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 27-29

โรค “มือ เท้า ปาก” ระบาด

นพ.อภิรักษ์ พิศุทธิ์อาภรณ์ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว เปิดเผยว่า โรคมือ เท้าปาก มีแนวโน้มพบผู้ป่วยเพิ่มขึ้น เนื่องจากฝนตกชุก อากาศเย็นและชื้น โรคนี้มักพบในเด็กที่อยู่รวมกันมาก ๆ เชื้อติดต่อกันง่ายจากการสัมผัส และติดไปกับมือ โดยจะพบผู้ป่วยมากในช่วงปลายฝนต้นหนาว กลุ่มอายุที่พบโรคมือ เท้า ปากสูงสุดคือ กลุ่มอายุ 0-4 ปี รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 5-9 ปี และอายุ 10-14 ปี ตามลำดับ

สำหรับการป้องกันโรค ต้องยึดหลัก “กินร้อน ใช้ช้อนกลาง หมั่นล้างมือ” โดยเฉพาะเด็กเล็กยังรักษาความสะอาดส่วนบุคคลได้ไม่ดี พ่อแม่ผู้ปกครองต้องช่วยเด็กล้างมือ ขอความร่วมมือผู้ประกอบการสวนสนุกในห้างสรรพสินค้า สถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์เด็กเล็ก โรงเรียนอนุบาล เข้มงวดความสะอาดอุปกรณ์เครื่องใช้ที่มีผู้สัมผัสบ่อย ๆ เช่น ลูกบิดประตู ราวบันได ทำสะอาดด้วยน้ำสบู่หรือผงซักฟอก ส่วนของเล่นเด็ก เครื่องเล่น ให้เช็ดทำความสะอาดภายหลังใช้ทุกครั้ง ขอให้พ่อแม่ผู้ปกครอง ครูพี่เลี้ยงเด็ก ตรวจสอบสุขภาพเด็กทุกเช้า ดูฝ่ามือ ซอกนิ้ว ปาก และที่เท้าทุกเช้า หากพบว่า เด็กมีไข้ หรือพบตุ่มใสขึ้นที่มือ เท้า หรือในปาก ขอให้สงสัยและแยกออกจากเด็กปกติ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่อยู่ในพื้นที่ เพื่อควบคุมโรคทันที

(ที่มา: <https://www.matichon.co.th>)

27. หากมีการระบาดของโรคมือ เท้า ปาก สามารถแจ้งได้ที่ใด

- ก. ผู้ใหญ่บ้าน
- ข. สถานีตำรวจ
- ค. โทรแจ้ง 191
- ง. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข

28. ข้อใดคือกลุ่มผู้ป่วยที่มักเป็นโรคมือ เท้า ปากมากที่สุด

- ก. ผู้ใหญ่
- ข. เด็กเล็ก
- ค. เด็กระดับประถม
- ง. เด็กระดับมัธยม

29. ข้อใดคือวิธีการป้องกันโรคมือ เท้า ปาก

- ก. ใช้มือหยิบอาหารเข้าปาก
- ข. นำเด็กไปอยู่รวมกันมาก ๆ
- ค. เล่นเครื่องเล่นในสวนสนุกคนเดียว
- ง. กินอาหารร้อน ใช้ช้อนกลาง หมั่นล้างมือ

อ่านข้อความต่อไปนี้อย่างละเอียดแล้วตอบคำถามข้อ 30

เยาวชนดีเด่นแห่งชาติปี 58

เมื่อถึงเดือนกันยายนของทุกปี จะเป็นอันรู้กันว่าได้เข้าสู่วันเยาวชนแห่งชาติ และการมอบรางวัลแก่เยาวชนที่เป็นแบบอย่างอันดีงาม และเป็นต้นแบบที่ดีของเด็กไทยทั้งประเทศ เพื่อเข้ารับรางวัลในวันเยาวชนแห่งชาติ ประจำปี 2558 ที่ควรแก่การประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติ และเข้ารับพระราชทานโล่เกียรติและเกียรติบัตร เนื่องในโอกาสวันเยาวชนแห่งชาติ

(ที่มา: เติลนิวัตออนไลน์)

30. เยาวชนดีเด่นที่ได้รับรางวัลเป็นอย่างไร (ความเข้าใจ)

- ก. เยาวชนแห่งชาติ
- ข. เยาวชนที่เป็นต้นแบบที่ดี
- ค. เยาวชนที่เรียนหนังสือเก่ง
- ง. เยาวชนที่เกิดเดือนกันยายน

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	คำตอบ
1	ค
2	ง
3	ง
4	ค
5	ก
5	ง
7	ก
8	ข
9	ข
10	ง
11	ค
12	ก
13	ก
14	ค
15	ก

ข้อที่	คำตอบ
16	ค
17	ข
18	ง
19	ค
20	ง
21	ก
22	ง
23	ก
24	ค
25	ก
26	ข
27	ง
28	ข
29	ง
30	ข

**แบบวัดเจตคติของนักเรียนหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4 PSC
เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

.....

คำชี้แจง

1. แบบวัดเจตคติของนักเรียนหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4 PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฉบับนี้จะถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบ 4 PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

2. ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วเลือกตอบตามความคิดเห็นหรือความรู้สึกของตนเอง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงช่องเดียวที่ตรงกับระดับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบการสอนอ่านแนว 4 PSC เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ทุกข้อความ ตัวอย่าง เช่น

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น/ ความรู้สึก				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
		5	4	3	2	1
0.	การอ่านทำให้เกิดความเพลิดเพลิน..	✓				

จากตัวอย่าง นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 5 หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นว่าการอ่านทำให้เกิดความเพลิดเพลินอย่างยิ่ง

แต่ละระดับความคิดเห็นและความรู้สึกนั้น ให้คะแนนตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน   ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน   ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น/ ความรู้สึก				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
		5	4	3	2	1
	ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
1	การอ่านด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC สามารถพัฒนาทักษะด้านการอ่านมากขึ้น					
2	กิจกรรมการอ่านด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน					
3	กิจกรรมการอ่านรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ					
4	เมื่อนำกิจกรรมการอ่านด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC มาใช้ในวิชาอื่น ๆ มีส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ดีขึ้น					
	ด้านกระบวนการเรียนรู้					
5	รูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC มีขั้นตอนการอ่านที่เหมาะสม					
6	การเรียนรู้ตามขั้นตอนการอ่านด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่าน					
7	การเรียนรู้ตามขั้นตอนการอ่านด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดีขึ้น					
8	ขั้นตอนการอ่านด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC เป็นวิธีที่สามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้					
9	การใช้กิจกรรมการอ่านด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น					
10	กิจกรรมการอ่านภาษาไทยด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้น					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น/ ความรู้สึก				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
		5	4	3	2	1
11	การอ่านภาษาไทยด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ทำให้เกิดความรอบรู้มากขึ้น					
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
12	เมื่อได้เรียนการอ่านภาษาไทยด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ทำให้ฉันมีความสุขและรักการอ่านมากยิ่งขึ้น					
13	ฉันสามารถนำทักษะการอ่านภาษาไทยด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ในการแสวงหาความรู้เพิ่มขึ้น					
14	การใช้กิจกรรมการอ่านรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ทำให้ฉันกล้าแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน					
15	ฉันสามารถนำทักษะการอ่านภาษาไทยด้วยรูปแบบการสอนอ่านแนว 4PSC ไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวันได้					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน